

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 15

माझ्या प्रिय येशूने त्याच्या इच्छेबद्दल मला जे सांगितले त्याबद्दल माझ्या मनात काही शंका असूनही मी प्रार्थना केली आणि देवाच्या सर्वात पवित्र इच्छेमध्ये सामील झालो.

माझ्या मनावर प्रकाश टाकून, *त्याने मला सांगितले* :

"माझी मुलगी,

माझी इच्छा ही प्रत्येक सदगुणाचे बीज, मार्ग आणि शेवट आहे.

माझ्या इच्छेच्या बीजाशिवाय कोणीही सदगुण बोलू शकत नाही. हे झाडासारखे आहे:

त्याची सुरुवात त्याच्या बियापासून होते, ज्यामध्ये संपूर्ण झाड सामर्थ्यवान असते. त्याची मुळे या बीजापासून सुरू झाली.

जेव्हा ते जमिनीत बुडतात तेव्हा त्याच्या फांद्या वाढून एक भव्य मुकुट तयार होतो. जो त्याचा गौरव करेल.

भरपूर फळे देऊन, झाड पेरणाऱ्यांना नफा आणि वैभव मिळवून देते. ते वाढण्यास वेळ लागतो आणि काही झाडांना फळे येण्यास शतके लागतात. झाड जितके मौल्यवान असेल तितका जास्त वेळ लागतो.

तर ते माझ्या इच्छेच्या झाडासह आहे:

ते सर्वात मौल्यवान, श्रेष्ठ, सर्वात दैवी, सर्वोच्च असल्याने ते वाढण्यास आणि फळ देण्यास अधिक वेळ लागतो.

दुसरीकडे, चर्चच्या झाडाने माझ्या इच्छेच्या झाडापासून त्याचे बीज काढले,
त्याशिवाय कोणतीही पवित्रता नाही.

मग चर्चच्या झाडाला त्याच्या फांद्या वाढताना दिसल्या, ज्या अजूनही माझ्या
इच्छेच्या झाडाला बांधलेल्या आहेत.

आता चर्चने स्वतःचे आनंद घेण्यासाठी आणि पोषण करण्यासाठी फळे कापली
पाहिजेत. ही फळे माझे वैभव आणि माझा मुकुट असतील.

मग, तुम्ही आश्चर्यचकित का आहात की,

- सुरुवातीस माझ्या इच्छेची फळे प्रकट करण्याऐवजी, मी इतक्या शतकांनंतर
तुमच्याद्वारे ते करणे निवडले?

माझ्या इच्छेचे झाड अजून उगवलेले नसल्यामुळे ते फळ कसे देणार?

एवढेच आहे.

राजाला राज्य, सैन्य, मंत्री आणि राजवाडा असल्याशिवाय त्याचा राज्याभिषेक होत
नाही.

त्यानंतरच त्याचा राज्याभिषेक होतो.

त्याच्याकडे राज्य आणि सैन्य नसतानाही जर आपल्याला त्याचा मुकुट द्यायचा
असेल तर तो कॉमेडीचा बादशाह बनतो.

माझी इच्छा असली पाहिजे

प्रत्येक गोष्टीचा मुकुट आणि

प्राण्यांमध्ये माझ्या गौरवाची पूर्तता.

जेव्हा सृष्टीच्या वृक्षात माझ्या इच्छेनुसार सर्वकाही पूर्ण होईल,

मी फक्त ते फळ देणार नाही,

पण मी त्याला खायला देईन आणि

मी त्याला अतुलनीय उंची गाठू देईन .

केवळ माझ्या इच्छेनुसार कोणीही म्हणू शकतो: " सर्व काही संपले आहे "._

त्यामुळेच त्यांची ओळख व्हावी अशी माझी इच्छा आहे.
माझ्या इच्छेशी जोडलेली अफाट फळे आणि आशीर्वाद ,
तसेच तिच्यामध्ये राहून आत्म्याला मिळणारे मोठे चांगले .

जर ही सत्ये माहीत नसतील तर
त्यांची इच्छा आणि पालनपोषण कसे केले जाऊ शकते?

माझ्या इच्छेनुसार आणि त्याच्या गुणवत्तेनुसार जगणे म्हणजे काय हे मी प्रकट केले
नाही तर, माझ्या निर्मितीचे कार्य

- ते अपूर्ण असेल e
- त्याचा गौरवशाली राज्याभिषेक ओळखू शकला नसता.

आता पहा

- किती आवश्यक आहे
- माझ्या इच्छेबद्दल मी तुम्हाला जे काही सांगितले आहे ते सर्व कळू द्या
- मी तुला इतका जोर का ढकलतो आणि इतरांची माफी का मागतो?

इतर लोकांच्या बाबतीत का, हे देखील तुम्हाला समजते.

- मी त्यांच्या मृत्यूनंतरच त्यांना मिळालेल्या कृपेचा खुलासा केला.
- तुम्ही जिवंत असताना मी तुमच्यासाठी हे करतो?

मी तुम्हाला माझ्या इच्छापत्राबद्दल जे काही सांगितले आहे ते सर्व कळावे
म्हणून.

जे माहित नाही त्याचे कौतुक किंवा प्रेम करता येत नाही.
माझ्या इच्छेचे ज्ञान झाडासाठी खत म्हणून काम करेल, फळे पिकवतील.
माझा आनंद पाठोपाठ येईल आणि तुझाही."

मी माझ्या गोड येशूच्या उत्कटतेचे ध्यान केले आणि मला त्याच्या वेदना जाणवू लागल्या.

माझ्याकडे पाहून तो **मला म्हणाला** :

"माझी मुलगी,

माझ्या उत्कटतेच्या सर्व वेदना मी माझ्या इच्छेनुसार सहन केल्या आहेत .

मी त्यांना अनुभवत असताना, प्रत्येक प्राण्यापर्यंत पोहोचण्यासाठी माझ्या इच्छेमध्ये आणखी मार्ग उघडले गेले.

जर मी माझ्या इच्छेनुसार दुःख सहन केले नसते, जे सर्व काही व्यापून टाकते,
माझे दुःख

- तुझ्यात सामील झाले नसते आणि
 - इतर कोणत्याही प्राण्यात सामील झाले नसते.
- ते केवळ माझ्या मानवतेमध्येच राहतील.

मी माझ्या इच्छेमध्ये माझे दुःख कसे गृहीत धरले,

- प्राण्यांसाठी वेगवेगळे मार्ग उघडले आणि
- संपूर्ण इतिहासात प्राण्यांना परवानगी देण्यासाठी अनेक मार्ग देखील उघडले आहेत
- माझ्याकडे या आणि माझ्या दुःखांशी एकरूप व्हा.

जसा माझ्यावर फटक्यांची बरसात झाली,
माझ्या इच्छेने मला प्रत्येक जीवावर प्रहार करायला लावले .

अशा प्रकारे ते नव्हते
- मला फटके मारणारे केवळ उपस्थित प्राणीच नाहीत,
- पण सर्व काळातील ज्यांना,
त्यांच्या वैयक्तिक गुन्ह्यांसह, त्यांनी या रानटी फटक्यांमध्ये भाग घेतला.

माझ्या इतर सर्व त्रासांबाबतही असेच घडले.
माझ्या इच्छेने सर्व प्राणी माझ्याकडे आणले आहेत. कोणीही गैरहजर नव्हते.

"अरे! माझे दुःख फक्त दृश्यमान असलेल्यांपेक्षा खूप वेदनादायक आणि मोठे होते!

तुमच्यासाठी, तुम्हाला पोहोचायचे असेल तर
तुझी सहानुभूती, तुझी भरपाई आणि तुझे माझे थोडे दुःख,
- फक्त माझ्यासोबत नाही,
- पण माझे स्वतःचे मार्ग उघडण्यासाठी आणि
- सर्वकाही माझ्या इच्छेमध्ये आणण्यासाठी,
मग सर्व पिढ्यांना त्याचे परिणाम प्राप्त होतील.

माझे दुःख केवळ सर्व प्राण्यांपर्यंतच नाही तर माझे शब्द देखील पोहोचले कारण
ते माझ्या इच्छेनुसार बोलले गेले.

उदाहरणार्थ, जेव्हा पिलातने मला विचारले की मी राजा आहे का, तेव्हा मी
उत्तर दिले :

"माझे राज्य या जगाचे नाही.

जर ते या जगातून असते तर देवदूतांचे सैन्य माझ्या बचावासाठी आले असते. "

मला इतके दयनीय, अपमानित आणि तुच्छतेने पाहून पिलात आश्चर्यचकित झाला आणि त्याने मला अधिक तपशील विचारले, "मग, तू राजा आहेस का?"

"मी त्याला आणि त्याच्या सहकाऱ्यांना ठामपणे उत्तर दिले:

" मी राजा आहे. मी या जगात सत्य शिकवण्यासाठी आलो आहे.

तो नाही

किंवा उच्च अधिकारी,

ना राज्ये,

किंवा ऑर्डर करण्याचा अधिकार नाही

जे माणसाला राज्य करू देते,

जे त्याला सन्मानित करते आणि त्याला इतरांपेक्षा उंच करते.

या गोष्टी फक्त गुलामगिरी आणि दुःख आहेत. ते

- माणसाला वाईट वासनेचा गुलाम बनवा,
- त्याला अपमानित करणारी अन्यायकारक कृत्ये करण्यास प्रवृत्त करा
- त्याच्या अधीनस्थांचा द्वेष जागृत करा.

संपत्ती म्हणजे गुलामगिरी आणि

शक्ती ही एक तलवार आहे जी मोठ्या संख्येने घायाळ करते किंवा मारते.

खरी शक्ती आहे

-सद्गुण,

- सर्व काही सोडून द्या,
- विसरणे,
- इतरांना सादर करणे.

**हे सर्वकाही आणि प्रेमात असलेल्या सर्वांना एकत्र करते
माझ्या कारकिर्दीला अंत नाही आणि तुझाही अंत होणार आहे."**

माझ्या इच्छापत्रात बोललेल्या या शब्दांची मी विल्हेवाट लावली आहे,
- अधिकारपदावर असलेल्या सर्वांचे कान जोडणे,
जेणेकरून त्यांना कळेल की ते कोणत्या मोठ्या धोक्यात सापडतात.

जे सन्मान आणि सत्ता मिळवण्याची आकांक्षा बाळगतात त्यांच्यासाठी ते एक
चेतावणी होते."

मी आज्ञाधारकपणे लिहितो.

मी माझ्या गोड येशूला त्याच्या स्वतः च्या आज्ञाधारक बलिदानासह सर्व काही
अर्पण करतो, त्याला हवे तसे करण्याची कृपा आणि सामर्थ्य प्राप्त करण्यासाठी.

हे माझ्या येशू,

- मला तुझा पवित्र हात दे,
- मला तुमच्या बुद्धीचा प्रकाश द्या आणि माझ्याबरोबर लिहा.

मी महान चमत्काराबद्दल विचार करत होतो

माझ्या राणी आणि स्वर्गीय आईच्या शुद्ध संकल्पनेची
आणि, माझ्यामध्ये, मला वाटले:

"माझी मुलगी,

माझ्या प्रिय आईची पवित्र संकल्पना इतकी चमत्कारिक आणि अद्भुत होती की स्वर्ग आणि पृथ्वी आश्चर्यचकित झाली आणि उत्सव साजरा केला.

तीन दैवी व्यक्तींनी एकमेकांशी स्पर्धा केली:

पित्याने शक्तीचा अथांग समुद्र पुढे पाठवला ,
मी, पुत्र, बुद्धीचा अथांग सागर आणि
पवित्र आत्मा हा शाश्वत प्रेमाचा अथांग समुद्र आहे.

हे समुद्र एकत्र येऊन एक बनले.

आणि तिच्यामध्ये व्हर्जिनची गर्भधारणा झाली, ती निवडलेल्यांमधून निवडली गेली.
देवत्वाने या संकल्पनेच्या पदार्थावर लक्ष ठेवले.

हा समुद्र

तो केवळ या अनोख्या आणि अद्भुत प्राण्याचे जीवन केंद्रच नव्हता तर तिने त्याला वेढले होते.

ढगाळलेल्या कोणत्याही गोष्टीपासून त्याचे संरक्षण करण्यासाठी , तसेच
ते कधीही नूतनीकरणाच्या मार्गाने देणे
सौंदर्य, कृपा, शक्ती, शहाणपण, प्रेम, विशेषाधिकार इ.

त्याची लहान व्यक्ती या समुद्राच्या मध्यभागी गर्भधारणा झाली आणि दैवी लाटांच्या प्रभावाखाली विकसित झाली.

या उदात्त आणि अपवादात्मक प्राण्याची गर्भधारणा होताच तिला देवाला अर्पण करायचे होते.

- त्याचे चुंबन,
- त्याचे परस्पर प्रेम,
- त्याचे चुंबन आणि

- तिच्या स्पष्ट हास्यातून आलेली मोहिनी.
इतर प्राण्यांच्या प्रथेप्रमाणे त्याला थांबायचे नव्हते.

शिवाय, त्याच्या संकल्पनेपासून,
-मी त्याला कारणाचा वापर केला आणि
- मी ते सर्व विज्ञानांच्या देणगीने समृद्ध केले.

मी त्याला सृष्टीबद्दलचे आमचे आनंद आणि दुःख जाणून घेण्याची परवानगी दिली.

आईच्या उदरातून ती आपल्या सिंहासनाच्या पायथ्याशी स्वर्गात आली
- आम्हाला चुंबन घ्या,
- आम्हाला तिचे एकमेकांबद्दलचे प्रेम आणि तिचे कोमल चुंबन द्या.
स्वतःला आमच्या बाहूंमध्ये फेकून, ती आमच्याकडे कृतज्ञतेने हसली आणि
आभारी आहे की तिने आमच्या हसण्याला उत्तेजन दिले.

अरेरे! हा निष्पाप आणि विशेषाधिकार असलेला प्राणी पाहणे किती सुंदर होते,
- सर्व दैवी गुणांनी समृद्ध,
आमच्यामध्ये या, प्रेम आणि विश्वासाने भरून, न घाबरता.

फक्त पाप

- प्राण्याला निर्मात्यापासून वेगळे करा,
- प्रेम आणि आशा नष्ट करते,
- भीती वाढवते.

ती एक राणी म्हणून आपल्यामध्ये आली जी तिच्या प्रेमासाठी,
- त्यात आमच्याद्वारे जमा -,

आम्हाला त्याच्या इच्छेला प्रतिसाद दिला, आम्हाला आनंद दिला,
त्याने आम्हाला उत्सव साजरा करण्यासाठी प्रोत्साहित केले आणि त्याने आमचे प्रेम
मिळवले. आणि आम्ही त्याला हे सर्व परवानगी दिली.

आम्हाला मंत्रमुग्ध केलेल्या या प्रेमाचा आनंद घेत आम्ही तिला स्वर्ग आणि पृथ्वीची
राणी बनवले आहे.

स्वर्ग आणि पृथ्वी आपल्याबरोबर आनंदी आणि आनंदित झाली, शेवटी, इतक्या
शतकांनंतर, एक राणी.

सूर्य त्याच्या प्रकाशात हसला
आणि आपल्या राणीला आपला प्रकाश देऊन त्याची सेवा करण्यात त्याला आनंद
झाला.

आकाश, तारे आणि संपूर्ण विश्व आनंदित झाले.
आणि त्यांनी उत्सव साजरा केला कारण ते त्यांच्या राणीला मोहित करू शकतात
त्यांना त्यांचे सौंदर्य आणि सुसंवाद दिसू द्या ज्यामध्ये ते स्वतःला विसर्जित करतात.

झाडे हसली कारण ते त्यांच्या राणीला खायला घालू शकत होते.
पृथ्वीसुद्धा हसली आणि *तिच्या* महाराणीला घर देऊ शकली आणि तिच्या
पावलावर पाऊल टाकून चालता आली म्हणून तिला आनंद झाला.

फक्त *नरक रडला* , या सार्वभौमच्या आगमनाने अशक्त झाल्यासारखे वाटले.

या खगोलीय प्राण्याचे पहिले कृत्य काय होते हे तुम्हाला माहीत आहे का?
तो आपल्या सिंहासनासमोर प्रथम कधी आला?

त्याला माहीत होते की माणसांची सर्व दुष्टता त्यांची इच्छा आणि त्यांच्या निर्मात्याची इच्छा यांच्यातील खंडातून आली आहे.

तो थरथर कापला आणि वेळ वाया न घालवता आणि संकोच न करता,
त्याने आपली इच्छा आपल्या सिंहासनाच्या पायथ्याशी घातली.

आमची इच्छा तिच्याशी बांधली गेली आणि तिच्या जीवनाचे केंद्र बनले, इतके की तिच्या आणि आमच्यामध्ये सर्व संबंध आणि संप्रेषणे उघडली गेली आणि आम्ही तिला सोपवले नाही असे कोणतेही रहस्य नव्हते.

त्याची **इच्छा आपल्या पायावर ठेवण्याची ही कृती होती.**

जे त्याच्या सर्व कृत्यांमध्ये सर्वात सुंदर, महान आणि सर्वात वीर होते.

याचा आनंद घेऊन आम्ही तिला सर्वस्वाची राणी बनवले.

मग, त्याच्याकडे दुर्लक्ष करून आपल्या इच्छेशी बांधले जाण्यात काय अर्थ आहे, हे तुम्ही पाहत आहात का?

" **त्याचे दुसरे कृत्य** आमच्यावर प्रेमाने अर्पण करणे हे होते .

आम्ही त्याला विचारतो कोणत्याही त्यागासाठी त्याची एकूण उपलब्धता.

मानवाने त्याच्या इच्छेनुसार अपवित्र केलेल्या सृष्टीचा सन्मान आणि वैभव पुनर्संचयित करणे हे **त्याचे तिसरे कार्य होते.**

तिच्या गर्भातल्या पहिल्या क्षणापासून ती आपल्यावर प्रेमाने आणि माणसाच्या पतनाच्या वेदनांनी रडली.

अरेरे! किती निष्पाप रडण्याने आम्हाला स्पर्श केला आणि दीर्घ-प्रतीक्षित विमोचनाच्या पूर्ततेला गती दिली.

या राणीने आम्हाला मार्गदर्शन केले, आम्हाला बांधले आणि आमच्याकडून असीम

कृपा फाडली.

त्याने आपल्यासाठी मानवजातीकडे पाहण्याचा इतका प्रयत्न केला की आपण त्याच्या सततच्या विनवण्यांचा प्रतिकार करू शकलो नाही.

पण देवत्वावर एवढी शक्ती आणि प्रभाव त्याला कुठून आला?

आह! आपल्या इच्छेची ही शक्ती आहे हे आपणास आधीच समजले आहे. त्याच वेळी त्याने राज्य केले,

या इच्छेने त्याला स्वतः देवावर सामर्थ्य दिले.

अशा निष्पाप प्राण्याला आपण कसे विरोध करू शकतो,

- आपल्या इच्छेची शक्ती आणि पवित्रता पूर्ण? ते स्वतःलाच विरोध करत असत .

तिच्यात आम्हाला आमचे दैवी गुण दिसले.

दैवी गुणांचे पुनरुत्थान त्याला लाटांसारखे, आपल्या पवित्रतेचे, आपल्या प्रेमाचे, आपल्या सामर्थ्याचे इ.

त्यात आमची विल होती

-ज्यांनी तिच्यात आपल्या दैवी गुणांचे हे सर्व प्रतिपादन केले आणि

-ज्याने त्यात वास्तव्य करणाऱ्या देवत्वाचा मुकुट आणि संरक्षण तयार केले.

जर या निष्कलंक व्हर्जिनकडे तिच्या जीवनाचे केंद्र म्हणून दैवी इच्छा नसती, इतर सर्व विशेषाधिकार ज्यांनी आम्ही समृद्ध केले होते ते कुचकामी राहिले असते.

दैवी इच्छेनेच त्याची पुष्टी केली आणि त्याचे अनेक विशेषाधिकार जतन केले. आणि

ते सतत वाढत होते.

जेव्हा आपण कृती करतो तेव्हा आपण ते तकनि, शहाणपणाने आणि न्यायाने करतो.

आम्ही तिला सर्व प्राण्यांची राणी बनवण्याचे कारण खालीलप्रमाणे आहे:

- त्याच्या मानवी इच्छेला कधीही जन्म दिला नाही.
- आमची इच्छा त्यात नेहमीच अविभाज्य असते.

आपण एखाद्या प्राण्याला कसे म्हणू शकतो:

" तू आकाश, सूर्य आणि ताऱ्यांची राणी आहेस."

आमच्या इच्छेने दिग्दर्शित होण्याऐवजी ती स्वतःच्या इच्छेने दिग्दर्शित केली असती तर? सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी नंतर त्याच्या अधिकारातून सुटतील.

त्यांच्या मूक भाषेत ते म्हणाले असते:

"आम्हाला ते नको आहे.

आम्ही त्याच्यापेक्षा श्रेष्ठ आहोत कारण आम्ही तुमची शाश्वत इच्छा कधीही सोडली नाही. तू आम्हाला कसे निर्माण केले, आम्ही कसे आहोत."

हे त्यांनी सांगितले असते:

सूर्य त्याच्या प्रकाशासह,

त्यांच्या तेजासह तारे,

समुद्र त्याच्या लाटा इ.

तरी ही उदात्त कुमारिका पाहून

- ज्याला कधीच स्वतःची इच्छा जाणून घ्यायची नव्हती पण फक्त देवाची इच्छा,
- त्यांनी उत्सव साजरा केला आणि आणखीही,
- त्यांना राणी म्हणून सन्मानित केले.

ते तिच्याकडे धावले,

टाकून त्यांना श्रद्धांजली वाहिली

- एक पाऊल म्हणून त्याच्या पायाखाली चंद्र,
- त्याचा मुकुट म्हणून तारे,
- सूर्य तिच्या मुकुट म्हणून,
- त्याचे सेवक म्हणून देवदूत, ई
- त्याला मदत करण्यासाठी पुरुष.

सर्वांनी त्यांचा सन्मान केला आणि त्यांना आदरांजली वाहिली.

असा कोणताही सन्मान किंवा गौरव नाही जो आपल्या इच्छेला दिला जाऊ शकत नाही, आपल्यामध्ये कार्य करतो,

किंवा तो प्राणी राहतो.

आईच्या उदरातून बाहेर पडल्यावर या थोर राणीची पहिली कृती काय होती हे तुम्हाला माहीत आहे का?

आणि या निम्न जगाच्या प्रकाशाकडे डोळे उघडले?

जेव्हा त्याचा जन्म झाला तेव्हा देवदूतांनी त्याला लोरी गायले. तिला आनंद झाला.

तिच्या सुंदर आत्म्याने तिचे लहान शरीर सोडले आणि, देवदूत यजमानासह, स्वर्गात आणि पृथ्वीवर फिरले आणि सर्व प्रेम एकत्र केले.

जे देवाने सृष्टीवर ओतले होते.

ती आमच्या सिंहासनाच्या पायथ्याशी आली आणि आम्हाला हे प्रेम देऊ केले. त्यानंतर त्यांनी सर्वप्रथम सर्वांच्या वतीने आभार मानले.

अरेरे! या लहान राणीचे हे आभार ऐकून आम्हाला किती आनंद झाला. आणि

आम्ही ते सर्व कृपेने आणि सर्व फायद्यांनी भरले,
इतर सर्व प्राण्यांना एकत्र मागे टाकणे.

मग, स्वतःला आमच्या बाहूमध्ये फेकून, तो आमच्याबरोबर आनंदित झाला. आणि,
आनंदाच्या समुद्रात पोहताना, त्याने मिळवले
- एक नवीन सौंदर्य, एक नवीन प्रकाश आणि नवीन प्रेम.

पुन्हा, त्याने मानवजातीसाठी मध्यस्थी केली,
- अश्रूंनी प्रार्थना करा की शाश्वत शब्द त्याच्या भावांना वाचवण्यासाठी खाली येईल.
ती हे करत असताना,
आमच्या इच्छेने त्याला सांगितले की शब्द पृथ्वीवर अवतरेल.

मग त्याने लगेच आमचा आनंद सोडला. काय करायचे? आमची इच्छा साकार
करण्यासाठी.

आमची इच्छा किती शक्तिशाली चुंबक होती
या नवजात राणीमध्ये पृथ्वीवर राहा!

ती जमीन आता आम्हाला पूर्वीसारखी परकी वाटत नव्हती.

आणि आम्हाला यापुढे आमच्या न्यायमूर्तींना मुक्त लगाम देऊन तिला शिक्षा
करायची नव्हती.

या लहानशा निष्पाप मुलामध्ये असलेल्या आपल्या इच्छेच्या सामर्थ्याने आपल्या
न्यायमूर्तीचा हात धरला होता . तो पृथ्वीवरून आमच्याकडे हसला आणि शिक्षेचे
रूपांतर गोड आभार आणि स्मितमध्ये केले.

शब्दलेखनाचा प्रतिकार करण्यात अक्षम, शाश्वत शब्द त्याच्या हस्तक्षेपापूर्वी होता.
हे दैवी इच्छेचे आश्चर्य: सर्व काही तुझ्यामुळे आहे, सर्व काही तुझ्यासाठी पूर्ण झाले
आहे.

यापेक्षा मोठे आश्चर्य नाही

की आपली इच्छा एका प्राण्यामध्ये राहतो! "

मी त्या कृतीबद्दल विचार करत होतो ज्याद्वारे शाश्वत शब्द स्वर्गातून उतरला आणि पवित्र राणीच्या गर्भात गर्भधारणा झाली.

.

माझ्या गोड आतून येशूने एक हात पुढे केला, माझ्या मानेचे चुंबन घेतले आणि मला म्हणाला :

"माझ्या प्रिय मुली,

माझ्या स्वर्गीय आईची संकल्पना विलक्षण होती,

तीन दैवी व्यक्तींनी समुद्रात गर्भधारणा केल्यापासून,

या समुद्रात **माझी** गर्भधारणा झाली नाही

परंतु **आपल्यामध्ये वास करणाऱ्या महान समुद्रात** , आमच्या देवत्वात, आणि जे या स्वर्गीय आईच्या कुशीत उतरले आहे.

"शब्दाची कल्पना झाली असे म्हणणे योग्य असले तरी ,

स्वर्गीय पिता आणि पवित्र आत्मा माझ्यापासून अविभाज्य राहतात .

जरी मी या संकल्पनेत एजंट होतो,

तीन दैवी व्यक्ती एकाच वेळी "नियोजक" होत्या.

कल्पना करा की दोन आरसे समोरासमोर उभे आहेत आणि त्यामधील वस्तू प्रतिबिंबित करतात.

नंतर तीन वस्तू दिसतात:

सक्रिय भूमिका घेणारे केंद्र, ई

इतर दोघांमध्ये सहभागी आणि प्रेक्षक अशी दुहेरी भूमिका आहे.

मध्यभागी ठेवलेली वस्तू अवतारी शब्दाशी संबंधित आहे,

- पवित्र ट्रिनिटीमध्ये परावर्तित वस्तूपैकी एक,

- आणि दुसरे माझ्या प्रिय आईला.

नेहमी माझ्या इच्छेमध्ये जगणे,

माझ्या प्रिय आईने तिच्या व्हर्जिनल गर्भाशयात एक लहान "दैवी जमीन" तयार केली आहे जिथे मी, शाश्वत शब्दाने, स्वतःला मानवी देह धारण केले आहे.

मी निव्वळ मानवी क्षेत्रात कधीच पाऊल ठेवले नसते.

माझ्या आईमध्ये प्रतिबिंबित झालेल्या ट्रिनिटीमुळे, माझ्या मानवतेची कल्पना झाली.

अशा प्रकारे, ट्रिनिटी स्वर्गात राहत असताना,

या महान राणीच्या कुशीत माझ्या मानवतेची कल्पना आली.

इतर सर्व गोष्टी,

- कितीही महान, उदात्त, उदात्त किंवा आश्चर्यकारक असेल, अगदी व्हर्जिन राणीची संकल्पना,

ते सर्वोत्तम दुय्यम आहेत.

माझ्या संकल्पनेशी कशाचीही तुलना होऊ शकत नाही:

ना प्रेम,

ना महानता,

किंवा शक्ती.

माझी रचना

- ते नवीन जीवन तयार करत नव्हते

-परंतु सर्व जीवन देणाऱ्या जीवनाला मानवी देहात गुंतवून ठेवणे ही वस्तुस्थिती होती.

तो नव्हता

मला माझ्यापेक्षा जास्त बनवणारी गोष्ट नाही ,

परंतु काहीतरी जे मला देण्यास मर्यादित होते.

ज्याने सर्व काही निर्माण केले तो एका छोट्याशा मानवतेत बंदिस्त झाला होता! ही अशी कामे आहेत जी फक्त देवच करू शकतो,

- एक देव जो प्रेम करतो आणि

- ज्याला, कोणतीही किंमत असो, प्राण्याला त्याच्या प्रेमात बांधायचे आहे जेणेकरून तिला प्रेम करण्यास अधिकृत केले जाईल.

पण हे सर्व काही नाही.

माझे प्रेम, सामर्थ्य आणि बुद्धी कुठे गेली आहे हे तुला माहीत आहे का?

दैवी शक्तीने माझी मानवता निर्माण होताच

- हेझलनट सारखे मोठे,

- जरी त्याचे सर्व अंग पूर्णपणे तयार झाले असले तरी) आणि शब्दाने या मानवतेचा ताबा घेतला आहे, म्हणून माझ्या इच्छेची विशालता,

भूतकाळातील, वर्तमान आणि भविष्यातील सर्व प्राण्यांचा समावेश करून, या सर्व प्राण्यांच्या जीवनाची कल्पना केली .

माझे स्वतःचे जीवन जसजसे वाढत गेले, तसतसे ते जीवन माझ्यात वाढले.

जरी मी एकटा वाटत असलो तरी माझ्या इच्छेच्या सूक्ष्मदर्शकाद्वारे सर्व प्राण्यांचे जीवन माझ्यामध्ये जाणवू शकते.

हे दोन प्रकारे पाहिल्या गेलेल्या पाण्यासारखे होते:
उघड्या डोळ्यांना ते क्रिस्टल स्पष्ट दिसते परंतु,
सूक्ष्मदर्शकाखाली पाहिले तर ते सूक्ष्मजंतूनी भरलेले आहे.

ही माझी संकल्पना होती.
मग अनंतकाळचे फेरीस व्हील दृष्टीक्षेपात परमानंदात पडले.
-माझ्या प्रेमाचा अतुलनीय अतिरेक e
- या सर्व आश्चर्यापैकी.

विश्वाची विशालता हादरली
ज्याने आपले सर्व आयुष्य दिले त्याला पाहण्यासाठी स्वतः ला बंद करा, स्वतःला
मर्यादित करा आणि स्वतःला लहान करा.

काय साध्य करायचे?
सर्व निर्मित जीवन प्रकट करण्यासाठी.

मी माझ्या शरीरातून बाहेर पडलो आणि माझ्या प्रिय येशूच्या अनुपस्थितीमुळे खूप
अस्वस्थ झालो.

खरं तर मला छळलेलं वाटत होतं.
माझे गरीब हृदय जीवन आणि मृत्यू यांच्यात संघर्ष करत होते.
मी मरणार आहे असे मला वाटले तरी एका छुप्या शक्तीने मला बळ दिले आणि
मला माझी तीव्र वेदना चालू ठेवू दिली.

अरे, येशूशिवाय असणे, किती दयनीय आणि क्रूर परिस्थिती आहे! मृत्यू स्वतःच
तुलनेत काहीच नाही!

मृत्यू आपल्याला सार्वकालिक जीवनाकडे घेऊन जातो, परंतु येशूच्या एकांतामुळे जीवनच पळून जाते.

तथापि, हे सर्व काही नव्हते.

माझा गरीब आत्मा, मला जगण्याची इच्छा करतो,
माझ्या शरीराला किमान बाहेरून जीवन मिळण्याची आशा आहे.

त्याऐवजी, मी स्वतःला अमर्याद विशालतेत सापडले.

या पाताळात, मी सर्व दिशांना पाहिले आणि स्वतःला म्हणालो:

"कोणास ठाऊक, कदाचित मी त्याला किमान दुरून पाहू शकेन आणि स्वतः ला त्याच्या कुशीत टाकू शकेन?"

पण ते सर्व व्यर्थ ठरले. मला पाताळात पडण्याची भीती वाटत होती.

येशूशिवाय मी कुठे जाऊ? माझे काय होईल?

मी थरथर कापत होतो, ओरडत होतो, रडत होतो, पण कोणालाही माझी दया आली नाही.

मला माझ्या शरीरात परत यायचे होते, परंतु अज्ञात शक्तीने मला तसे करण्यापासून रोखले.

ही एक भयानक अवस्था होती कारण, माझ्या शरीराच्या बाहेर,

माझा आत्मा सामान्यतः स्वतःला त्याच्या देवाकडे त्याच्या केंद्राकडे प्रक्षेपित करतो,

- दगडापेक्षा वेगवान

जे मोठ्या उंचीवरून सोडले जाते, पृथ्वीच्या मध्यभागी येते.

त्याला दगडाचे स्वरूप आहे

- हवेत लटकू नका

- पण पृथ्वीला आधार आणि विश्रांतीची जागा म्हणून शोधत आहे.

त्याचप्रमाणे, आत्म्याच्या स्वभावात आहे, जेव्हा तो शरीर सोडतो तेव्हा तो ज्या केंद्रातून बाहेर आला होता त्या केंद्राकडे स्वतःला प्रक्षेपित करतो.

या परिस्थितीमुळे मला भीती आणि हृदयविकार निर्माण झाला.

ज्याचे मी थेट नरकातून होणारे दुःख असे वर्णन करू शकतो. जे गरीब आत्मे देवाशिवाय आहेत, ते कसे करायचे?

त्यांच्यासाठी देवाची हानी किती दुःख आहे! आह! माझ्या येशू, कोणालाही तुला गमावू देऊ नका!

या भयंकर अवस्थेत थोड्या वेळाने मी माझ्या शरीरात परतलो.

माझ्याबरोबर सामील होऊन, माझ्या गोड येशूने माझ्या गळ्यात हात ठेवले आणि मला दाखवले की त्याने एक लहान मुलगी धरली आहे.

मूल मृत्यूच्या उंबरठ्यावर असल्याचे दिसून आले.

येशूने त्याच्यावर थोडासा फुंकर मारली आणि नंतर त्याला त्याच्या हृदयाशी घट्ट धरून ठेवले.

गरीब मूल त्याच्या दुःखात परत आले, परंतु तो मेला नाही किंवा त्याच्याकडे परत आला नाही.

येशू खूप लक्ष देणारा होता, त्याने त्याची देखरेख केली, त्याला मदत केली, त्याला पाठिंबा दिला.

मरणा-या मुलाची छोटीशी हालचालही त्याच्या हातून सुटली नाही.

या गरीब लहानग्याच्या सर्व दुःखांनी माझे मन मोडले. माझ्याकडे पाहून , येशू
मला म्हणाला :

"माझ्या मुली, हे लहान बाळ तुझा आत्मा आहे.

मी तुझ्यावर कसे प्रेम करतो ते तू पाहतोस का? मी तुझ्याकडे कोणत्या काळजीने पाहतो? माझ्या इच्छेच्या श्वासाने मी तुला जिवंत ठेवतो.

माझी इच्छा तुम्हाला लहान करते, तुम्हाला मरते आणि तुम्हाला पुन्हा जिवंत करते. पण घाबरू नकोस, मी तुला कधीही सोडणार नाही!

माझे हात नेहमीच तुला माझ्या छातीवर दाबतील."

मी प्रार्थना केली आणि देवाच्या सर्वात पवित्र इच्छेला पूर्णपणे शरण गेलो.

माझा नेहमीच चांगला येशू, आतून येत आणि मला हात देत, मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

माझ्याबरोबर ये आणि स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये असलेले पाताळ पहा.

माझ्या फियाटचा उच्चार होण्यापूर्वी, ही मोठी दरी पाहून भयंकर होते. सर्व काही गडबड होते.

जमीन, पाणी आणि पर्वत यात भेद नव्हता. तो एक भयावह जमाव होता.

माझ्या फियाटचा उच्चार होताच,

सर्व घटक एकमेकांपासून विभक्त झाले, प्रत्येक त्याच्या जागी. सर्व काही

- क्रमाने ठेवले आहेत आणि

- मी माझ्या फियाटच्या संमतीशिवाय हलू शकत नव्हतो.

पृथ्वी आता भयानक नव्हती. ते चिखल होते,

विशाल समुद्र आणि पाणी त्यांच्या गोड कुजबुजण्याने स्फटिकासारखे स्वच्छ झाले,

- जणू ते शांतपणे पृथ्वीचे सौंदर्य गाणारे आवाज आहेत. या तमाशाने प्राण्यांमध्ये

काय क्रम आणि कोणते लक्ष वेधले!
वनस्पती आणि फुलांनी नटलेली पृथ्वी किती सुंदर आहे!

पण ते पुरेसे नव्हते.
पोकळी पुरेशी भरली गेली नाही.

माझी फियाट पृथ्वीवर उडत असताना,
मी सर्व काही वेगळे केले आहे आणि पृथ्वीवर व्यवस्था लादली आहे,
उंचीवरही पोहोचले आणि आकाशाचा आकार वाढवला,
त्यांना ताऱ्यांनी सुशोभित करणे .
काळी पोकळी भरून काढण्यासाठी, मी सूर्य निर्माण केला ज्याने पृथ्वी प्रकाशित
केली,
अंधाराचा पाठलाग करून सृष्टीचे सौंदर्य प्रकट करणे .

इतके फायदे कशामुळे होते?
माझी सर्वशक्तिमान फियाट .

पण या फियाटला शून्यता हवी होती
हे महान यंत्र तयार करण्यासाठी जे विश्व बनवते.
माझी मुलगी
ज्यातून मी अनेक गोष्टी निर्माण केल्या आहेत ही मोठी पोकळी तुला दिसते का?
तरीही आत्म्याची शून्यता त्याहूनही मोठी आहे .

विश्वाची रिकामी जागा माणसाचे निवासस्थान म्हणून काम करणार असताना,
आत्म्याची शून्यता ही देवाचे निवासस्थान आहे.

तेथे, आत्म्याच्या शून्यतेत,
मला फक्त सहा दिवस माझ्या फियाटचा उच्चार करण्याची गरज नाही
-जसे मी विश्व निर्माण केले,
परंतु प्रत्येक क्षणी ज्यामध्ये आत्मा माझी जाणीव करण्याची इच्छा बाजूला ठेवतो.

माझ्या फियाटने आत्म्यात आणखी गोष्टी कशा निर्माण केल्या पाहिजेत
की जेव्हा ते विश्व निर्माण करते, तेव्हा त्याला अधिक जागा लागते. आत्म्याची ही
मोठी पोकळी भरून काढण्यासाठी मला कोण अक्षांश देतो हे तुम्हाला माहीत
आहे का? माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा आहे.

माझे Fiats तेथे वारंवार उच्चारले जातात.

त्याच्या प्रत्येक विचाराला माझ्या फियाटच्या सामर्थ्याची साथ आहे. अरेरे! या
आत्म्याच्या आकाशाला किती तारे शोभतात!

त्याच्या कृती माझ्या फियाटसह आहेत आणि अरेरे! त्यात किती सूर्य उगवतात!
माझे फियाट घातलेले त्याचे शब्द समुद्राच्या पाण्याच्या कुरकुरापेक्षा गोड आहेत.

आणि माझ्या कृपेचा समुद्र त्याची मोठी शून्यता भरून काढण्यासाठी वाहतो.
माझी फियाट लाटा तयार करून आनंदित होते
- जे स्वर्गात पोहोचतात आणि या आत्म्याचा समुद्र रुंद करण्यासाठी विस्तृतपणे
खाली उतरतात.

माझे फियाट त्याच्या हृदयावर उडते, त्याचे ठोके प्रेमाच्या ज्वाला बनवतात.
माझ्या फियाटमधून काहीही सुटले नाही:
तो त्याच्या सर्व इच्छा, स्नेह आणि कल परिधान करतो,
- त्यांना सुंदर फुलू देते.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्याच्या प्रचंड रिकामपणात माझ्या फियाटला किती गोष्टी जाणवतात!

अरेरे! विश्वाचे महान यंत्र किती मागे आहे. आकाश चकित झाले आणि थरथर कापले,

या प्राण्याच्या इच्छेनुसार कार्य करणारे सर्वशक्तिमान फियाटपहा .

त्यांना दुष्पट आनंद वाटतो

प्रत्येक वेळी ही फियाट कार्य करते आणि त्याच्या सर्जनशील शक्तीचे नूतनीकरण करते.

मी माझ्या फियाटचा उच्चार केव्हा करीन, अधिक गौरव आणि अधिक आनंद मिळवण्यासाठी ते काळजी घेतात.

अरेरे! जर सर्वांना माहित असेल

- माझ्या फियाटची शक्ती e

- त्यात असलेले सर्व फायदे,

ते सर्व माझ्या सर्वशक्तिमान इच्छेला शरण जातील!

तुला रडवायला ते पुरेसे नाही का?

"किती जीव,

- त्यांच्यामध्ये या मोठ्या रिक्तपणासह,

- माझ्या फियाटचा उच्चार होण्यापूर्वी मी विश्वाच्या शून्यतेपेक्षा वाईट आहे!

माझ्या फियाटच्या आतील रडरशिवाय, सर्वकाही अव्यवस्थित आहे.

अंधार इतका दाट आहे की त्यामुळे भय आणि भीती निर्माण होते.

आपण गोष्टींचा समूह पाहतो, परंतु त्याच्या जागी काहीही नाही.

त्यांच्यामध्ये सृष्टीचे कार्य उलटे होते.

कारण **फक्त माझी फियाट ऑर्डर आहे.** मानवी इच्छाशक्ती म्हणजे विकार.

अशा प्रकारे, माझ्या इच्छेची मुलगी,

- जर तुम्हाला तुमच्या आत ऑर्डर करायची असेल तर

माझे फियाट तुमच्यामध्ये असू द्या.

माझी फियाट तैनात पाहून तुम्ही मला खूप समाधान द्याल,

- तो आणत असलेले चमत्कार आणि आशीर्वाद प्रकट करणे.

माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी माझा आराध्य येशू माझ्यामध्ये प्रार्थना करताना ऐकले:

माझे वडील, कृपया

- जेणेकरून आमची इच्छा आमच्या इच्छेच्या मुलाच्या इच्छेशी एक असेल.

त्याच्या इच्छेचे जन्मस्थान प्राण्यांमध्ये आपल्या इच्छेचे होवो.

अरेरे! आपल्या चिरंतन इच्छेच्या सन्मानासाठी,

त्यातून काहीही बाहेर येत नाही जे आपल्या इच्छेतून येत नाही.

हे साध्य करण्यासाठी,

मी तुम्हाला माझ्या मानवतेची सर्व कृती ऑफर करतो,

- सर्व काही आमच्या मनमोहक इच्छेनुसार पूर्ण झाले आहे.

मग एक गाढ शांतता पसरली. मला कसे वाटले माहित नाही

- की मी येशूने केलेल्या कृत्यांमध्ये होतो आणि

- की मी त्यांची कृती एकामागोमाग एक केली आणि त्याच्याशी एकरूप होऊन

माझी कृती केली.

यामुळे माझ्यात एक मोठा प्रकाश पडला आहे,
जेणेकरून येशू आणि मी प्रकाशाच्या समुद्रात बुडून गेलो होतो.

माझ्या अंतरंगातून बाहेर पडून ती उभी राहिली, तिच्या पायाचे तळवे माझ्या
हृदयावर. हात पाठवत आहे, ज्यातून सूर्यपिक्षा जास्त प्रकाश निघतो,
तो मोठ्याने ओरडला:

"सर्वजण, देवदूत, संत, प्रवासी, पिढ्यांनो, या आणि आतापर्यंत पाहिलेला सर्वात
मोठा चमत्कार पहा:

माझी इच्छा प्राण्यामध्ये कार्य करते "

स्वर्ग आणि पृथ्वी भरलेल्या येशूच्या मधुर आणि दोलायमान आवाजाने, आकाश
उघडले आणि प्रत्येकजण माझ्या आत पाहण्यासाठी धावला.

दैवी इच्छा कशी कार्य करते हे पाहण्यासाठी.

सर्वांनी आनंद केला आणि येशूच्या चांगुलपणाच्या अतिरेकीबद्दल आभार मानले.

मी गोंधळलो आणि अपमानित झालो आणि त्याला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, तू काय करतोस?

असे दिसते की तुम्ही मला सर्व काही दाखवू इच्छित आहात, मी एक केंद्रबिंदू आहे.
किती तिरस्कार वाटतो मला! "

मग येशू मला म्हणाला :

"अहो! माझी मुलगी, ही माझी इच्छा आहे

की मी सर्वांना कळवू इच्छितो आणि

नवीन स्वर्ग आणि नवीन पिढीचा मार्ग म्हणून सादर करा. तू माझ्या मृत्यूपत्रात

दफन केल्यासारखे होईल.

हे आपण श्वास घेत असलेल्या हवेसारखे असले पाहिजे: जरी आपल्याला ते दिसत नसले तरी आपल्याला ते जाणवते.

सर्वत्र प्रवेश करते, अगदी अपारदर्शक कापड देखील. ते प्रत्येक हृदयाच्या ठोक्याला जीवन देते.

तुम्ही कुठेही प्रवेश करा, ते व्हा

-अंधारात,

-- मोठ्या खोलीत o

- सर्वात गुप्त ठिकाणी, ते प्रत्येक गोष्टीच्या जीवनाचे समर्थन करते.

माझी इच्छा हवेपेक्षा तुझ्यात जास्त असेल.

तुझ्याकडून, ती प्रत्येक गोष्टीचे जीवन बनवेल.

म्हणून खूप सावध रहा आणि आपल्या येशूच्या इच्छेचे अनुसरण करा.

तुमच्या दक्षतेने तुम्हाला कळेल की तुम्ही कुठे आहात आणि काय करत आहात.

तुमची दक्षता तुम्हाला माझ्या इच्छेच्या दैवी राजवाड्याचे अधिक कौतुक आणि महत्त्व देईल.

वास्तू राजाची आहे हे माहीत नसतानाही एखादी व्यक्ती राजाच्या वाड्यात आहे असे गृहीत धरले जाते.

ती विचलित होईल आणि बोलत आणि हसत फिरेल. ती राजाकडून भेटवस्तू घेण्यास तयार होणार नाही.

तथापि, जर त्याला माहित असेल की तो राजाचा महाल आहे,

तो त्यातील प्रत्येक गोष्टीचे काळजीपूर्वक परीक्षण करेल आणि प्रत्येक गोष्टीची प्रशंसा करेल.

तो त्याच्या पायाच्या तळव्यावर चालेल, हळूवारपणे बोलेल आणि राजा कोणत्या

खोलीतून बाहेर येईल हे पाहण्यासाठी काळजीपूर्वक पहा.
राजाकडून सुंदर भेटवस्तू मिळण्याच्या आशेने ती भरली जाईल.

तुम्ही पहा, *दक्षता हा ज्ञानाचा मार्ग आहे* .

ज्ञानामुळे व्यक्ती तसेच गोष्टीबद्दलची त्याची समज बदलते, त्याला महत्त्वाच्या भेटवस्तू प्राप्त करण्यासाठी तयार करते.

तू माझ्या इच्छेच्या महालात असल्याने,

तुमच्या सर्व बांधवांना देण्यास सक्षम होण्यासाठी तुम्हाला बरेच काही मिळेल. "

येशूच्या अनुपस्थितीमुळे मला त्रास झाला आणि मी स्वतःशी विचार केला:

"तो का येत नाही?

मी त्याला माझ्यासाठी कोणता गुन्हा लपवायला लावला असेल कुणास ठाऊक.

मी अशा इतर अनेक गोष्टींचा विचार करत होतो ज्यांचा इथे उल्लेख करण्याची गरज नाही.

माझा आराध्य येशू माझ्यामध्ये हलला. मला त्याच्या हृदयाशी घट्ट धरून,

तो मला कोमल आणि दयाळू आवाजात म्हणाला:

"माझ्या मुली, इतका उशीर झाला की मी तुझ्याकडे यायला लागलो.

मी तुझ्यापासून का लपवत आहे हे तुला समजले पाहिजे. मी तुझ्या आत लपतो, बाहेर नाही."

मग, उसासा टाकत, तो *पुढे म्हणाला* : "अरे, राष्ट्रे दुस-या सामान्य संकटाची तयारी करत आहेत. ते काय करतात हे पाहण्यासाठी मी तुमच्यात लपून राहीन!

मी त्यांना परावृत्त करण्यासाठी सर्वकाही केले: मी त्यांना प्रकाश आणि धन्यवाद

दिले.

गेल्या काही महिन्यांत, मी तुम्हाला नेहमीपेक्षा जास्त त्रास दिला आहे
जेणेकरून, तुम्हाला अडथळा म्हणून भेटेल,
माझी धार्मिकता त्यांना या दुस-या संकटात येण्यापासून परावृत्त करण्यासाठी
त्यांच्या मनात प्रकाश आणि कृपा अधिक मुक्तपणे उतरू शकते.

पण ते सर्व व्यर्थ ठरले.

"आणखी युती तयार होत आहेत,

जितके जास्त ते कलह, द्वेष, अन्याय आणि

अशा प्रकारे अत्याचारितांना स्वतःचा बचाव करण्यासाठी शस्त्रे उचलण्यास भाग
पाडले जाते.

जेव्हा अत्याचारित आणि अगदी नैसर्गिक न्यायाचा बचाव करण्याचा विचार येतो
तेव्हा मला हे मान्य करावे लागेल.

शिवाय, मला असे म्हणायचे आहे की जिकणारी राष्ट्रे उघड अन्याय फसवून विजय
मिळवतात.

ते त्यांनी समजून घेतले पाहिजे

आणि अत्याचारितांना अधिक अनुकूल व्हा.

त्याउलट, ते आणखी असह्य आहेत,

- फक्त अपमान शोधत नाही,

- पण विनाश. किती सैतानी बदमाश!

आणि सर्व रक्तपाताने ते असमाधानी आहेत. किती गरीब लोक मरतील! पृथ्वी
शुद्ध करणे आवश्यक आहे.

अनेक शहरे नष्ट होतील.

मी सुद्धा स्वर्गातून पाठवलेल्या शिक्षेसाठी अनेकांचे प्राण घेईन. जेव्हा असे होईल तेव्हा मी तुझ्यामध्ये लपून राहीन आणि निरीक्षण करीन."

तेव्हा तो माझ्यातच जास्त दडलेला होता असे मला वाटले. त्याच्या शब्दांनी मला कटुतेच्या समुद्रात बुडवले.

नंतर, माझ्या लक्षात आले की मी प्रार्थना करत असलेल्या लोकांनी वेढले होते.

माझ्यामध्ये प्रवेश करताना, **माझ्या स्वर्गीय आईने** येशूला हाताने धरले आणि त्याला माझ्यातून बाहेर काढले:

"माझ्या मुला, लोकांमध्ये ये. तुम्हांला तो वादळ समुद्र दिसत नाही का, ज्यात ते डुंबणार आहेत, तो रक्ताचा समुद्र? "

पण येशूला बाहेर जायचे नव्हते.

माझ्याकडे वळून **तो म्हणाला** :

"सर्व काही अधिक दयाळूपणे घडते अशी प्रार्थना करा".

म्हणून मी त्याला प्रार्थना करू लागलो.

मग त्याने माझा कान घातला आणि

त्यातून मला लोकांच्या हालचाली आणि शस्त्रांचे आवाज ऐकू आले. मग त्याने मला वेगवेगळ्या जातींचे लोक एकत्र आलेले दाखवले:

- युद्धाला जाण्यास तयार असलेले e

- जे तयारी करत होते.

त्याला माझ्या विरुद्ध घट्ट धरून मी त्याला म्हणालो:

"शांत हो, माझ्या प्रिय, शांत हो.

लोकांमधला मोठा गोंधळ, प्रचंड उलथापालथ दिसत नाही का! हीच तयारी असेल तर हे सगळं सुरू झाल्यावर कसं असेल? "

येशू म्हणाला : "अहो! माझ्या मुली, त्यांना हेच हवे आहे! माणसाची फसवणूक टोकाला पोहोचली आहे, प्रत्येकाने एकमेकांना अथांग डोहात बुडवायचे आहे.

तेव्हापासून मात्र, *विविध वंशांचे संघटन माझ्या गौरवाची सेवा करेल."*

मी शेवटचे काही दिवस कटुतेच्या समुद्रात घालवले

कारण प्रिय येशूने मला त्याच्या दयाळू उपस्थितीपासून वंचित ठेवले. जेव्हा त्याने स्वतःला दाखवले तेव्हा त्याने माझ्या आत केले,

समुद्रात बुडून ज्याच्या लाटा त्याच्या वरती उठल्या. गुदमरू नये म्हणून त्याने हाताने लाटांना दूर केले.

दयनीय नजरेने, त्याने माझ्याकडे पाहिले आणि मदतीसाठी विचारले, अशा गोष्टी बोलल्या:

"माझ्या मुली, लाटा मला कसे बुडवण्याचा प्रयत्न करतात ते बघ! माझ्या हाताची कृती नसती तर ते मला बुडवतील.

त्याचे परिणाम किती वाईट आहेत! "

मग तो माझ्या आत खोलवर लपला.

त्याला या अवस्थेत पाहणे माझ्यासाठी किती वेदनादायक होते! माझा आत्मा फाटला होता. अरेरे! मला हौतात्म्य भोगायला कसे आवडले असते जर तिने माझ्या गोड येशूला आराम दिला असता!

आज सकाळी मला असे वाटले की तो अधिक सहन करू शकत नाही.

त्याच्या सामर्थ्याचा वापर करून, तो दुखापत आणि ठार मारण्यासाठी सज्ज असलेल्या शस्त्रांनी भरलेल्या समुद्रातून बाहेर आला, ज्याच्या दृश्यामुळे दहशत निर्माण झाली.

तिने तिचे डोके माझ्या छातीवर ठेवले

ती फिकट गुलाबी आणि पछाडलेली होती, जरी सुंदर सुंदर होती.

तो मला म्हणाला: "माझ्या प्रिये, मी पुढे जाऊ शकत नाही.

न्यायाने मार्ग काढला तर,

माझे प्रेम पसरवायचे आहे आणि स्वतःच्या मार्गाचे अनुसरण करू इच्छित आहे.

म्हणूनच मी हा भयंकर समुद्र सोडला आहे

तथापि, ज्यांच्या लाटा प्राण्यांच्या पापांमुळे तयार होतात

-माझ्या प्रेमाला मुक्त लगाम देणे ई

- माझ्या हृदयाला आराम देण्यासाठी

माझ्या इच्छेच्या मुलाच्या सहवासात. तुम्हीही जास्त करू शकत नाही.

भयंकर समुद्रात तुझ्या मृत्यूचा आक्रोश मी ऐकला आहे, कारण तू माझ्यापासून वंचित राहिला आहेस.

म्हणून सगळ्यांकडे दुर्लक्ष करून मी तुझ्याकडे धाव घेतली.

या ओझ्यातून स्वतःला मुक्त करण्यासाठी आणि

आमच्या परस्पर प्रेमाने तुम्हाला उंच करण्यासाठी, अशा प्रकारे तुम्हाला एक नवीन जीवन देईल.

असे म्हणत त्याने मला घट्ट मिठी मारली आणि माझ्या गळ्यावर हात ठेवून माझे चुंबन घेतले.

जणू तो मला दिलेल्या त्रासाबद्दल मला धीर देऊ इच्छित होता.

आदल्या दिवसांमुळे माझा घसा जवळपास गुदमरल्यासारखा राहिला होता. माझा येशू सर्व प्रेम होता आणि त्याने मला दिलेली चुंबने, प्रेम आणि मिठी मी त्याला परत द्यावी अशी त्याची इच्छा होती.

नंतर मला समजले की मी त्याच्या इच्छेच्या अफाट समुद्रात प्राण्यांच्या पापांच्या समुद्राविरुद्ध मजबूत व्हावे अशी त्याची इच्छा आहे.

त्याला घट्ट धरून मी त्याला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, मला तुझ्याबरोबर तुझ्या मानवतेने ईश्वरी इच्छेनुसार केलेल्या सर्व कृतींचे अनुसरण करायचे आहे.

तुम्ही जे साध्य केले आहे, ते मलाही करायचे आहे

जेणेकरून, तुमच्या सर्व कृतींमध्ये, तुम्हाला माझे सापडेल.

तुमच्या परम इच्छेमध्ये, तुमचा आत्मा जीवांच्या सर्व आत्म्यांमधून जातो

- स्वर्गीय पित्याला गौरव, सन्मान आणि जीवजंतूंच्या प्रत्येक वाईट विचारांसाठी दैवी मार्गाने भरपाई देणे

आपल्या इच्छेच्या प्रकाशाने आणि कृपेने प्रत्येकावर शिक्कामोर्तब करण्यासाठी ,

म्हणून, मलाही पहिल्यापासून शेवटपर्यंत जीवांचा प्रत्येक विचार परत मिळवायचा आहे, तुम्ही जे केले आहे त्याची पुनरावृत्ती करा.

आणि यामध्ये मला **आमच्या स्वर्गीय आईमध्ये सामील व्हायचे आहे.**

जी कधीच मागे राहत नाही आणि ती मला तुझ्यासोबत ठेवते. मलाही तुमच्या **संतांमध्ये सामील** व्हायचे आहे ».

मग येशूने माझ्याकडे पाहिले आणि कोमलतेने **मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,

माझ्या चिरंतन इच्छेमध्ये,

माझी आणि माझ्या आईची सर्व कामे तुला झग्यात सापडतील,

ज्यामध्ये अस्तित्वात असलेल्या किंवा अस्तित्वात असलेल्या सर्व प्राण्यांच्या कृतींचा समावेश आहे.

या कोटमध्ये दोन भाग आहेत:

- एखाद्याला स्वर्गात उठवले गेले आहे आणि प्रेम, गौरव, नुकसान भरपाई आणि समाधान यासारखे सर्व प्राणी त्याला परत देण्यासाठी त्याला माझ्या पित्याच्या स्वाधीन केले आहेत;
- दुसरा जीवांचे रक्षण आणि मदत करण्यासाठी राहिला.

माझ्या संतांनी माझी इच्छा पूर्ण केली, परंतु त्यांनी त्यात प्रवेश केला नाही
माझ्या सर्व विजयांमध्ये सहभागी व्हा आणि पहिल्यापासून शेवटपर्यंत सर्व पुरुषांना
त्यांच्यासोबत आणा, त्यांना अभिनेते, प्रेक्षक आणि भविष्यकार बनवा.

जर एकटाच माझी इच्छा पूर्ण करतो,

माझ्या चिरंतन इच्छेची पुनरावृत्ती करू शकत नाही. मग ते मर्यादित मार्गाने
प्राण्यामध्ये उतरते, जितके ते असू शकते तितकेच.

त्याऐवजी ती माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करते

- त्याच्या शाश्वत वाढीमध्ये भाग घेते.

- तिची कृती माझ्या आणि माझ्या आईच्या कृतीशी सुसंगत आहे.

माझी इच्छा पहा:

पृथ्वीवर केल्या जाणाऱ्या सर्व कृत्यांमध्ये माझ्यासोबत सामील झालेल्या एका
प्राण्याने (माझी आई सोडून) केलेली एकच कृती म्हणून तुम्ही पाहता का?

पाहा, तुम्हाला काही सापडणार नाही

याचा अर्थ असा आहे की माझ्या मृत्यूपत्रात कोणीही प्रवेश केलेला नाही.

ते माझ्या लहान मुलीसाठी राखीव होते

- माझ्या चिरंतन इच्छेचे दरवाजे उघडण्यासाठी
- त्याच्या कृती माझ्या आणि माझ्या आईच्या कृतींशी जोडण्यासाठी
- आणि अशा प्रकारे आपण प्राणिमात्रांच्या भल्यासाठी परम महाराजासमोर आपली सर्व कृती तिप्पट करतो.

आता दरवाजे उघडल्यामुळे,

- इतर प्राणी त्यात प्रवेश करू शकतात,
- जोपर्यंत तुमच्याकडे इतकी मोठी संपत्ती आहे.'

येशूच्या सहवासात,

- मी त्याच्या मृत्यूपत्रात प्रवास करत राहिलो
- त्याने जे काही केले ते करत आहे.

मग आम्ही पृथ्वीकडे पाहिले:

- आम्ही तेथे किती घृणास्पद गोष्टी पाहिल्या;
- युद्धाच्या तयारीने आम्ही किती घाबरलो होतो! थरथर कापत मी माझ्या शरीरात परतलो.

येशू थोड्या वेळाने परत आला आणि

तो माझ्याशी त्याच्या सर्वात पवित्र इच्छेबद्दल बोलत राहिला, म्हणाला:

"माझी मुलगी,

स्वर्गातील माझी इच्छा पित्याची, पुत्राची आणि पवित्र आत्म्याची आहे. ती एक.

तिन्ही व्यक्ती भिन्न असल्या तरी त्यांची इच्छा एकच आहे. आपल्यामध्ये कार्य करणारी एकच इच्छा असल्याने,

हे प्रेम, सामर्थ्य, सौंदर्य इत्यादींमध्ये आपला आनंद आणि समानता आहे.

जर एका दैवी इच्छेऐवजी तीन असल्या,

आपण आनंदी होऊ शकत नाही, इतरांना आनंदी करू द्या. शिवाय, आपण शक्ती, शहाणपण आणि पवित्रता इत्यादींमध्ये असमान असू.

आपली एकमात्र इच्छा हीच आपली चांगली गोष्ट आहे , ज्यातून आनंदाचे सागर वाहतात.

दैवी इच्छेतील आपल्या कृतीच्या एकतेमुळे होणारे मोठे मूल्य पाहून,
आमची इच्छा देखील एकत्रितपणे कार्य करू इच्छित आहे
पृथ्वीवरील तीन भिन्न व्यक्तींमध्ये: आई, पुत्र आणि वधू.

या तिन्ही व्यक्तींकडून आनंदाचे इतर सागर वाहतील, सर्व प्रवाशांसाठी खूप चांगले होईल."

आश्चर्यचकित होऊन मी त्याला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, आई, पुत्र आणि वधू कोण आहेत,

ते तीन आनंदी लोक जे पृथ्वीवर ट्रिनिटी बनवतात आणि ज्यामध्ये तुमची इच्छा एकच आहे? "

त्याने उत्तर दिले : "तुला समजले नाही का?

यापैकी दोन लोकांनी हा सन्मान आधीच स्वीकारला आहे: **माझी आई आणि मी** ,

मी जो शाश्वत शब्द आहे, शाश्वत पित्याचा पुत्र आणि स्वर्गीय आईचा पुत्र आहे.

तिच्या गर्भात माझ्या अवतारामुळे, मी खरोखर तिचा पुत्र आहे.

- वधू माझ्या इच्छेचे मूल आहे.

मी मध्यभागी आहे, माझी आई माझ्या उजवीकडे आहे आणि वधू माझ्या डावीकडे आहे. जेव्हा माझी इच्छा कार्य करते, तेव्हा ती उजवीकडे आणि डावीकडे वाजते आणि एक इच्छा तयार करते.

मी तुमच्यावर खूप आभारी आहे. मी तुमच्यासाठी माझ्या इच्छेचे दरवाजे उघडले आहेत,

गुपिते आणि चमत्कार उघड करणे इ

तुमच्यासाठी अनेक मार्ग उघडत आहे जेणेकरून माझ्या इच्छेचा प्रतिध्वनी तुमच्यापर्यंत पोहोचेल.

तुझी इच्छाशक्ती गमावून, तू फक्त माझ्यातच जगले पाहिजे. तू आनंदी आहेस ना?

मी उत्तर दिले:

"हे येशू, धन्यवाद, आणि कृपया मला नेहमी तुझ्या इच्छेचे पालन करण्यास अनुमती दे".

माझ्या गोड येशूच्या अनुपस्थितीमुळे मला मृत वाटले. जर ते माझ्या आत हलले, जीवांच्या पापांच्या या भयंकर समुद्रात त्याने स्वतःला दिसले. आता सहन न झाल्याने मी जोरजोरात ओरडलो. हादरलेला, येशू या समुद्रातून बाहेर आला आणि, मला घट्ट धरून , तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी, काय झालंय?

मी तुझा आक्रोश ऐकला.

तुझ्या मदतीला येण्यासाठी मी सर्व काही बाजूला ठेवले आहे. धीर धरा .

आपण आणि मी माणुसकीच्या भल्यासाठी मरतो जे पापांच्या समुद्रात बुडतात , जरी प्रेम आपल्याला टिकवून ठेवते आणि मरण्यापासून प्रतिबंधित करते ".

असे म्हणताच या समुद्राच्या लाटांचा आवाज आला

आम्हा दोघांना भारावून टाकले. या दुःखाचे वर्णन कसे करावे!

या लाटांमध्ये युद्धाची तयारी पाहून मी येशूला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, हे दुसरे युद्ध किती काळ चालेल कोणास ठाऊक? जर पहिले युद्ध

इतके दिवस चालले तर,
दुसऱ्याचे काय, जे आणखी विनाशकारी दिसते?

चिंताग्रस्त, येशूने मला सांगितले :

"हे नक्कीच अधिक विनाशकारी असेल, परंतु ते इतके लांब नाही कारण मी स्वर्गातून शिक्षा पाठवीन ज्यामुळे पृथ्वीवरील शिक्षा कमी होतील.

म्हणून, आपण प्रार्थना करूया. तुमच्यासाठी, माझी इच्छा कधीही सोडू नका."

मी आनंदी होते.

लवकरच माझा गोड येशू प्रकट झाला आणि मला म्हणाला :

"धैर्य, माझी मुलगी!

विश्वासू आणि नेहमी लक्ष द्या,

कारण निष्ठा आणि लक्ष

आत्म्याला स्थिर करणे इ

- तिला परिपूर्ण शांतता आणि नियंत्रण द्या, जेणेकरून तिला जे हवे आहे ते मिळेल.

माझ्या मर्जीत राहणारी व्यक्ती सूर्यासारखी आहे

-जे कधीही बदलत नाही ई

- जे प्रकाश आणि उष्णतेच्या निर्मितीमध्ये स्थिर राहते. हे आज एक आणि उद्या दुसरे काम करत नाही.

तो सदैव आपल्या ध्येयाशी निष्ठावान असतो.

जरी त्याची क्रिया एक आहे,

हे पृथ्वीसाठी असंख्य फायद्यांमध्ये अनुवादित करते:

- जर त्याला एखादे फूल आढळले जे उघडलेले नाही, तर तो ते उघडतो आणि त्याला रंग आणि अत्तर देतो;
- जर त्याला न पिकलेले फळ सापडले तर ते पिकते आणि मऊ करते;
- जर त्याला हिरवीगार शेतं दिसली तर तो त्यांना सोन्यात परत करतो;
- प्रदूषित हवा दिसली तर ती त्याच्या प्रकाशाला चुंबन देऊन शुद्ध करते.

थोडक्यात, सूर्य त्याच्या अस्तित्वासाठी आवश्यक असलेली प्रत्येक गोष्ट देतो, जेणेकरून देवाने तिच्यासाठी जे तयार केले आहे ते ती निर्माण करू शकेल.

त्याच्या निष्ठा आणि स्थिरतेसाठी,

सूर्य सर्व निर्मित वस्तूंवर दैवी इच्छा पूर्ण करतो.

अरेरे! जर तो आपला प्रकाश पाठवण्यास नेहमी विश्वासू नसता, तर पृथ्वीवर काय गोंधळ उडेल!

माणसाला आपली शेतं आणि पिकं कशी सांभाळायची हे कळत नव्हतं.

तो म्हणेल: "जर सूर्य मला त्याचा प्रकाश आणि उष्णता देत नाही, कापणी कधी होईल किंवा फळे कधी पिकतील हे मला कळणार नाही.

तर ते माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या विश्वासू आणि चौकस आत्म्यासाठी आहे. त्याची क्रिया एक आहे, परंतु त्याचे परिणाम असंख्य आहेत.

याउलट, जर आत्मा चंचल आणि विचलित असेल, ते काय निर्माण करेल हे तुम्ही किंवा मी सांगू शकत नाही."

वधस्तंभासमोर मी माझी नेहमीची पूजा केली, माझ्या प्रिय येशूच्या आराध्य

इच्छेपुढे स्वतःला पूर्णपणे सोडून दिले. मी ते करत असताना, मला वाटले की तो माझ्या आत येत आहे.

त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी, **त्वरा कर** ,

माझी इच्छा ई प्रविष्ट करा

माझ्या मानवतेने जे काही केले आहे ते सर्व सर्वोच्च इच्छेनुसार करा जेणेकरून तुम्ही माझ्या आणि माझ्या आईच्या कृतींशी एकरूप व्हाल.

असे फर्मान काढले होते

- जर इतर कोणताही प्राणी (मेरीशिवाय) शाश्वत इच्छेमध्ये प्रवेश करत नसेल आणि अशा प्रकारे आपल्या कृती तिप्पट करेल,

- सर्वोच्च इच्छा पृथ्वीवर उतरणार नाही

मानवी पिढ्यांमधून मार्ग काढा. त्याला स्वतःला प्रकट करण्यासाठी तिहेरी कृत्यांचा समूह हवा आहे.

म्हणून घाई करा."

येशू शांत होता आणि मला वाटले की मी स्वतः ला शाश्वत इच्छेमध्ये आणले आहे.

माझ्यासोबत जे घडले त्याचे वर्णन कसे करावे हे मला कळत नाही,

त्याशिवाय मी येशूच्या कार्यात सामील झालो आणि माझा समावेश केला.

नंतर, **येशूने मला सांगितले :**

"माझी मुलगी, किती आहेत

माझ्या मानवतेने शाश्वत इच्छेने केलेल्या गोष्टी!

विमोचन परिपूर्ण आणि पूर्ण होण्यासाठी, माझ्या मानवतेला शाश्वत इच्छेनुसार कार्य करावे लागले.

जर माझ्या कृती तिच्यात केल्या नसत्या तर त्या मर्यादित आणि संपल्या असत्या.
शाश्वत इच्छेमध्ये, तथापि,

ते अमर्यादित आणि असीम होते आणि

त्यांनी पहिल्यापासून शेवटच्या माणसापर्यंत संपूर्ण मानवी कुटुंबाला सामावून घेतले.

सर्व प्रकारची दुःखे मी माझ्यात लीन केली आहेत. सर्व प्राण्यांनी माझा क्रॉस बनवला आहे.

ते इतके मोठे कसे झाले ते येथे आहे:

- सर्व शतकांची लांबी e
- सर्व मानवी पिढ्यांची रुंदी.

हे फक्त कॅल्हरीचा छोटा क्रॉस नव्हता जिथे ज्युनी मला वधस्तंभावर खिळले होते.
ही फक्त ग्रेट क्रॉसची प्रतिमा होती

- ज्यावर सर्वोच्चाने मला वधस्तंभावर खिळले.

सर्व प्राण्यांनी माझा क्रॉस तयार केला.

जरी त्याने मला या वधस्तंभावर उभे केले आणि तेथे मला वधस्तंभावर खिळले,
तरीसुद्धा माझा क्रॉस तयार करण्यात दैवी इच्छा एकटी नव्हती. पण तिचा भाग असलेल्या सर्वांनी तिला मदत केली.

यासाठी मला या क्रॉससाठी अनंतकाळची जागा हवी होती. पृथ्वीचा आकार त्यात ठेवण्यासाठी पुरेसा नसता.

अरेरे! जेव्हा ते शिकतील तेव्हा प्राणी माझ्यावर कसे प्रेम करतील

- माझ्या मानवतेने त्यांच्यासाठी ईश्वरी इच्छेनुसार काय केले आहे
- आणि त्यांच्या प्रेमासाठी मी किती सहन केले!

माझा क्रॉस लाकडाचा नव्हता. नाही, ते आत्म्याचे बनलेले होते.

ज्या वधस्तंभावर दैवी इच्छेने मला ठेवले होते त्या क्रॉसमध्ये मला ते थरथर कापत असल्याचे जाणवले.

मी कोणालाही नकार दिला नाही.

मी सर्वाना जागा दिली

अशा प्रकारे,

मला झोपावे लागले

- अशा भयंकर मार्गाने आणि

- अशा वेदनादायक वेदना सह

त्या तुलनेत माझ्या पॅशनच्या वेदना लहान वाटतात.

तर, घाई करा,

की माझी इच्छा प्रकट करू शकते

माझ्या मानवतेमध्ये शाश्वत इच्छेने जे काही साध्य केले आहे.

हे ज्ञान प्राण्यांमध्ये इतके प्रेम जन्म देईल जे त्यास अधीन राहतील आणि ते त्यांच्यामध्ये राज्य करू देतील ».

असे म्हणत, त्याने इतके प्रेमळपणा आणि इतके प्रेम दाखवले की, आश्चर्यचकित होऊन मी त्याला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, जेव्हा तू तुझ्या इच्छेबद्दल बोलतोस तेव्हा तू इतके प्रेम का दाखवतेस? या महान प्रेमासाठी मला असे वाटते की तू इतरांना स्वतःला तयार करायचे आहेस.

जेव्हा तुम्ही इतर गोष्टीबद्दल बोलता तेव्हा तुम्ही प्रेमाचा हा अतिरेक का दाखवत नाही? "

येशू पुढे म्हणाला:

"माझी मुलगी, तुला का जाणून घ्यायचे आहे?"

जेव्हा मी माझ्या इच्छेबद्दल बोलतो ते प्राण्यांना प्रकट करण्यासाठी,

माझी इच्छा आहे की तुम्हाला माझ्या देवत्वाने भरवायचे आहे आणि अशा प्रकारे माझ्यापासून इतरांना निर्माण करायचे आहे. या उद्देशासाठी माझे प्रेम टोकापर्यंत पोहोचते.

मला माझ्यासारख्या प्राण्यांवर प्रेम आहे.

येथे कारण,

- जेव्हा मी माझ्या इच्छेबद्दल बोलतो,

-माझे प्रेम त्याच्या मर्यादेपलीकडे गेलेले दिसते

प्राण्यांच्या हृदयात माझ्या इच्छेचा पाया तयार करण्यासाठी. जेव्हा मी इतर गोष्टीबद्दल बोलतो तेव्हा ते माझ्यातील गुण आहेत.

मग मी जीवावर प्रेम करतो अ

त्याचा निर्माता, त्याचा पिता, त्याचा उद्धारकर्ता,

त्याचे गुरु , ***त्याचे डॉक्टर*** इ.

जेव्हा मला इतरांना स्वतः ला घडवायचे असते तेव्हा प्रेमाचा समान उत्साह नाही."

माझी स्थिती हा एक मोठा भ्रम असू शकतो याबद्दल मी खूप अस्वस्थ होतो.

या विचाराने मला खूप त्रास दिला आणि मला सर्वात वाईट लोकांपेक्षा आणि अगदी शापित लोकांपेक्षा वाईट वाटले.

माझ्यापेक्षा जास्त विकृत आत्मा कधीही अस्तित्वात नव्हता!

मी माझ्या पापाची कबुली दिली असती आणि यासाठी मी माझे जीवन दिले असते तरीही या चिमणी परिस्थितीतून बाहेर पडू न शकणे हे मला सर्वात जास्त दुःख होते.

या हेतूने, मी सर्वात वाईट आत्मा असल्याने, येशूच्या असीम चांगुलपणा आणि दयेची उत्कटतेने विनंती केली.

वादळानंतर, माझा प्रिय येशू मला दिसला आणि मी त्याला म्हणालो:

"माझ्या प्रिय येशू, हे किती वाईट विचार आहेत! अरे! मला इतके विकृत होऊ देऊ नका!

त्याऐवजी मला मरू द्या

दुर्गुण, फसवणूक करून मला तुमचा अपमान करण्याची परवानगी देण्यापेक्षा.

ते मला घाबरवते, ते मला चिरडते, ते मला नष्ट करते,

मला तुझ्या गोड हातातून फाडून टाक

मला प्रत्येकाच्या पायाखाली ठेवते, अगदी शापित देखील.

माझ्या येशू, तू मला सांगतोस की तू माझ्यावर खूप प्रेम करतोस.

तरीही, माझ्या आत्म्याला तुझ्यापासून फाडून टाकू द्या. तुझे हृदय माझ्या वेदनांचा प्रतिकार कसा करू शकेल? "

त्याने उत्तर दिले :

"माझी मुलगी, धैर्य, निराश होऊ नकोस.

ज्याला सर्वापेक्षा वर जायचे आहे, त्याने सर्वापेक्षा खाली उतरले पाहिजे.

माझ्या आईबद्दल असे म्हटले जाते , सर्वांची राणी, जी सर्वात नम्र होती .

त्याला त्याच्या निर्माणकर्त्या देवाविषयी आणि ज्याचा तो एक प्राणी होता त्याच्या ज्ञानाने,

तो इतका नम्र होता की,

- त्याच्या नम्रतेच्या मर्यादेपर्यंत,

आम्ही ते इतर कोणत्याही प्राण्यापेक्षा उंच केले आहे.

आपल्यासाठी हे असे असणे आवश्यक आहे:

सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे माझ्या इच्छेचे मूल वाढवणे

- आणि तिला माझ्या इच्छापत्रात प्रथम स्थान देण्यासाठी,

मला त्याचा अपमान करावा लागेल, सर्वापेक्षा कमी आहे.

तो जितका नम्र असेल,

जितके जास्त ते वर उचलले जाऊ शकते आणि दैवी इच्छेमध्ये त्याचे स्थान घेऊ शकते.

अरेरे! जेव्हा मी एक प्राणी पाहतो तेव्हा मला किती आनंद होतो,

- जे सर्वापेक्षा उंच असले पाहिजे,

- त्या सर्वापेक्षा कनिष्ठ व्हा!

मी धावतो, मी तुझ्याकडे उडतो

- तुला माझ्या मिठीत घेण्यासाठी आणि

- माझ्या इच्छेमध्ये तुमच्या सीमा वाढवण्यासाठी.

तसेच, **मी तुमच्या फायद्यासाठी सर्वकाही विल्हेवाट लावतो**

तुझ्यासाठी माझ्या प्रिय आशा पूर्ण करण्यासाठी.

तथापि, मला या गोष्टीचा विचार करून वेळ वाया घालवायचा नाही. जेव्हा मी तुला माझ्या मिठीत घेतो, तेव्हा सर्वकाही बाजूला ठेवा आणि माझ्या इच्छेचे अनुसरण करा .

मला असे वाटले की मी मरत आहे कारण मी माझ्या गोड येशूपासून विभक्त झालो होतो.

तो आला, तर फ्लॅश होण्याची वेळ आली होती. मी यापुढे हे सर्व सहन करू शकत नसल्यामुळे, येशू माझ्यामध्ये करुणेने भरभरून पुढे गेला.

त्याला पाहताच मी त्याला म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, काय दुःख आहे! तुझ्याशिवाय मी मरत आहे असे दिसते, परंतु ज्या मृत्यूमुळे मी खरोखर मरत नाही, जो मृत्यूपेक्षाही अधिक वेदनादायक आहे.

मला कळत नाही की मी एकटा राहिलो हे तुझ्या हृदयाचे चांगुलपणा मी कसे सहन करू शकेन आणि या मृत्यूच्या अवस्थेत ते तुझ्या कारणासाठी चालू आहे».

त्याने मला सांगितले :

"माझ्या मुली, धीर धरू नकोस!

या वेदना सहन करणारा तू एकटा नाहीस,

- कारण मी हे तुमच्या आधी अनुभवले आहे,

- तसेच माझी प्रिय आई.

अरेरे! माझी वेदना तुझ्यापेक्षा वाईट होती!

कितीतरी वेळा माझी आक्रंदन माणुसकी एकटी वाटली

- जणू काही माझ्या देवत्वाने तिचा त्याग केला आहे, जरी ती त्याच्यापासून अविभाज्य असली तरी!

याचे कारण असे

माझ्या मानवतेमध्ये एक स्थान निर्माण करा

- प्रायश्चित्त ई

- दुःखासाठी,

जे माझ्या देवत्वाला शक्य नव्हते.

अरेरे! मला हा उजाडपणा किती कडवटपणे वाटला! मात्र, ते आवश्यक होते.

माझ्या देवत्वाने सृष्टीचे कार्य सुरू केल्यावर, हे तुम्हाला माहीत असेलच.

त्यांनी लाँचही केले

सर्व वैभव,

फायदे आणि

प्रत्येक प्राण्याला मिळालेला आनंद ,

केवळ या जीवनातच नाही तर स्वर्गीय मातृभूमीत.

हरवलेल्या आत्म्यांसाठीचा कोटा स्थगितच राहिला कारण ते दान करण्यासाठी कोणीही नसेल.

मला का करावे लागले

माझ्यामध्ये सर्वकाही पूर्ण आणि आत्मसात करा,

शापित स्वतः नरकात अनुभवतात ते मी उजाड झाले आहे.

अरेरे! हे दुःख माझ्यासाठी किती वेदनादायक होते! तो एक निर्दयी मृत्यू होता.

तथापि, हे सर्व आवश्यक होते.

सृष्टीमध्ये (वैभव, आशीर्वाद, आनंद, ...) आपल्यातून बाहेर पडलेल्या सर्व गोष्टी मला माझ्यामध्ये आत्मसात कराव्या लागल्या.

ज्यांना त्याचा फायदा होईल त्यांच्या फायद्यासाठी त्याची विल्हेवाट लावणे,

मला आत्मसात करावे लागले

सर्व दुःख आणि

तसेच माझ्या देवत्वाचा खाजगीपणा.

आता सृष्टीचे सर्व फायदे माझ्यामध्ये शोषले गेले आहेत आणि मीच प्रमुख असल्यामुळे सर्व फायदे मिळतात .

जे सर्व पिढ्यांवर उतरते ,

मी माझ्यासारखे दिसणारे आत्मे शोधत आहे

- त्यांच्या दुःखातून आणि
- त्यांच्या कामातून त्यांना सहभागी करून घेणे
- मोठ्या वैभवाने आणि
- आनंद

माझी मानवता काय आणते.

ते सर्व आत्मा नसल्यामुळे

- ज्यांना याचा लाभ घ्यायचा आहे आणि
- जे स्वतःपासून आणि पृथ्वीच्या गोष्टींपासून रिकामे आहेत, मी शोधत आहे
- ज्याच्या मदतीने मी जवळीक बनू शकतो आणि
- ज्यामध्ये मी माझ्या उपस्थितीपासून वंचित राहण्याचे दुःख निर्माण करू शकतो.

जो आत्मा या विध्वंसातून जाईल तो वैभव प्राप्त करण्यासाठी येईल

- ज्यात माझ्या मानवतेचा समावेश आहे आणि
- इतरांनी नाकारले.

जर मी जवळजवळ नेहमीच तुझ्याबरोबर नसतो तर तू मला ओळखले नसते किंवा माझ्यावर प्रेम केले नसते आणि मग तुला या उजाडपणाचे दुःख अनुभवता आले नसते.

कारण ते तुमच्यासाठी अशक्य झाले असते.

या दुःखाचा आधार तुम्हांला नसता.

अरेरे! किती जीव माझ्यापासून वेगळे झाले आहेत आणि मेलेही आहेत!
थोडे सुख किंवा इतर कोणत्याही प्रवृत्तीपासून वंचित राहिल्यास हे आत्मे दुःखी
असतात.

तथापि, माझ्या वंचिततेबद्दल,

- पश्चात्तापाचा इशारा वाटत नाही e
- ते आम्हाला विचारही करत नाहीत.

म्हणून तुमच्या दुःखाने तुम्हाला सांत्वन दिले पाहिजे कारण ते निश्चित लक्षण आहे

- मी तुझ्याकडे आलो आहे,
 - तुला बाई माहित आहे आणि
 - जो तुमचा येशू तुम्हाला देऊ इच्छितो
- इतरांनी नाकारलेले गौरव, आशीर्वाद आणि आनंद."

मी सर्व एसएसला शरण गेलो. माझ्या गोड येशूची इच्छा. त्याच्या अनुपस्थितीमुळे
मला खूप मोठा धक्का बसला, मी स्वतःमध्ये विचार केला:

"जर त्याने आता मला सोडून दिले तर त्याने मला त्याच्या चिरंतन इच्छेबद्दल इतके
का सांगितले?

खरंच, त्याच्या शब्दांनी माझ्या हृदयाला छेद दिला आणि ते फाडून टाकले.

जरी मी राजीनामा दिला आहे आणि या तीव्र जखमांना तसेच त्यांना मिठी मारली
आहे

जेव्हा त्याने मला छेद दिला, तेव्हा माझ्यासाठी सर्व काही संपले आहे अशी मला
वेगळी भावना आहे.

माझ्या गळ्यात हात घालून तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी, माझ्या मुली, घाबरू नकोस. तुझ्या आणि माझ्यामध्ये काहीही संपले नाही. तुझा येशू नेहमीच "तुझा येशू" आहे.

जी गोष्ट मला माझ्या आत्म्यात सर्वात मजबूतपणे बांधते ती म्हणजे माझ्यातील इच्छाशक्ती कमी होणे .

मी तुला कसे सोडू शकेन?

माझी खूप इच्छा सांगून मी तुझ्यात आणि माझ्यात अनेक अविघटन बंध प्रस्थापित केले आहेत.

माझी चिरंतन इच्छा मी तुम्हाला संबोधित केलेल्या प्रत्येक शब्दात तुमची छोटी इच्छा माझ्याशी जोडते.

तुम्हाला माहित असेलच की माणूस निर्माण करण्यामागे हा आमचा हेतू होता.

- तो आमच्या इच्छेनुसार जगू शकेल आणि

- अशा प्रकारे जो आपले आहे ते घेतो आणि आपल्या साधनापासून जगतो, मानवी कृत्यांचे रूपांतर त्याने अनेक दैवी कृत्यांमध्ये केले असते.

पण माणसाला त्याच्या इच्छेनुसार, स्वतःच्या साधनाने जगायचे होते आणि,

त्या क्षणापासून त्याला त्याच्या खऱ्या मातृभूमीतून आणि त्यातून मिळणाऱ्या सर्व फायद्यांपासून हद्दपार करण्यात आले.

त्यामुळे माझे अफाट फायदे वारसांशिवाय राहिले, त्यांचा कोणीही लाभ घेतला नाही.

परिणामी, माझ्या मानवतेने माणसाचे स्थान घेतले आहे आणि प्रत्येक क्षण शाश्वत इच्छामध्ये जगून हे सर्व फायदे गृहित धरले आहेत.

त्याच्या जन्माच्या वेळी, त्याच्या वाढीच्या वेळी, त्याच्या श्रमाच्या वेळी आणि त्याच्या मृत्यूच्या वेळी, माझी मानवता नेहमीच जोडलेली आहे.

सर्वोच्च इच्छा च्या चिरंतन चुंबनांना.

अशा प्रकारे कृतघ्नांनी नाकारलेले सर्व फायदे त्याने ताब्यात घेतले.

माझ्या मुली, माझ्या अमर्याद ज्ञानाने तुला माझ्या इच्छेबद्दल भरपूर बोलले आहे,

- फक्त तुम्हाला माहिती देण्यासाठी नाही,

-पण तुम्हाला त्यात राहायला लावण्यासाठी आणि

-तुम्हाला त्याचे फायदे मिळू देण्यासाठी.

माझ्या मानवतेने सर्व काही साध्य केले आहे आणि सर्व काही ताब्यात घेतले आहे, केवळ तिच्यासाठीच नाही तर तिच्या सर्व भावांसाठी देखील.

मी अनेक शतके वाट पाहिली, अनेक पिढ्या निघून गेल्या आणि मी पुन्हा वाट पाहीन, पण माणसाने माझ्याकडे परत यायला हवे

माझ्या इच्छेच्या पंखांवर ज्यातून ती येते.

प्रथम येणारे व्हा! माझे शब्द तुम्हाला आग्रह करतात

या गोष्टींचा ताबा घ्या e

तुम्हांला माझ्या इच्छेशी जोडून ठेवणाऱ्या साखळ्या तयार करण्यासाठी .

मी माझ्या स्वर्गीय आईच्या दुःखाचा विचार करत होतो. माझ्या आत फिरत असताना, माझा गोड *येशू मला म्हणाला* :

"माझी मुलगी,

मी वेदनांचा राजा आहे.

माणूस आणि देव एकत्र असल्याने, मला प्रत्येक गोष्टीवर, अगदी दुःखावरही

प्राधान्य मिळावे म्हणून सर्व काही स्वतःमध्ये केंद्रित करावे लागले.

माझ्या आईचे दुःख हे माझे प्रतिपादन होते. आणि म्हणून, तो माझ्या सर्व दुःखात सहभागी झाला.

तिचे दुःख असे होते की तिला प्रत्येक आवाजाने स्वतःला मरत आहे असे वाटले, परंतु प्रेमाने तिला टिकवले आणि तिला जिवंत ठेवले.

अशीच ती वेदनांची राणी आहे."

तो असे म्हणत असताना, मला वाटले की मी माझ्या स्वर्गीय आईला येशूसमोर पाहिले आहे.

येशूचे दुःख आणि छेदलेले हृदय

ते दुःखाच्या राणीच्या हृदयात प्रतिबिंबित झाले. हे त्याच्या हृदयातून गेलेल्या तलवारीसारखे होते.

या तलवारी फियाट ऑफ लाईटने सील केल्या होत्या ज्याने तिला पूर्णपणे प्रकाशाने पूर दिला.

या फियाट्सने, एका चमकदार प्रकाशाने, तिला इतके वैभवाने झाकले की शब्द तिचे वर्णन करू शकत नाहीत.

येशू म्हणतो:

"त्या वेदनांनी माझ्या आईला वेदनांची राणी बनवले आणि तिला इतक्या वैभवाने चमकवले नाही, तर माझ्या सर्वशक्तिमान फियाटने त्याच्या प्रत्येक कृतीत आणि त्याच्या प्रत्येक वेदनांना सामील केले.

माझे फियाट हे त्याच्या प्रत्येक वेदनांचे जीवन होते आणि तलवारी तयार करणारे आणि त्यांना दुःखाची आवश्यक तीव्रता देणारी पहिली कृती होती.

तो त्याच्या छेदलेल्या हृदयात त्याला पाहिजे तितके दुःख देऊ शकतो,

- जखमेनंतर जखम जोडणे, वेदना झाल्यावर वेदना, थोडासा प्रतिकार न करता.

त्याच्या प्रत्येक हृदयाच्या ठोक्याचे जीवन बनण्याचा मला सन्मान वाटला. माझ्या फियाटने तिला सर्व वैभव दिले आणि तिला वैध आणि खरी राणी म्हणून स्थापित केले.

"असे कोणते आत्मे आहेत ज्यात मी माझ्या दुःखाची आणि माझ्या आयुष्याची पुनरावृत्ती ठेवू शकतो?"

माझ्या फियाटमध्ये हेच लोक राहतात.

ते त्यांच्यामध्ये माझे प्रतिध्वनी शोषून घेतात आणि माझ्या इच्छेने माझ्यामध्ये जे काही साध्य होते त्यात त्यांना सहभागी करून घेण्यास मी उदार आहे.

मी माझ्या इच्छेनुसार आत्म्यांची वाट पाहत आहे, त्यांना त्यांच्या सर्व कृती आणि वेदनांसाठी पूर्ण गौरव देण्यास तयार आहे.

माझ्या इच्छेबाहेर मात्र,

मी आत्म्याचे कृत्य किंवा दुःख ओळखत नाही.

मी त्यांना सांगू शकलो: "तुम्हाला देण्यासाठी माझ्याकडे काहीही नाही. तुमच्या कृतींमध्ये आणि तुमच्या दुःखात तुम्हाला काय चैतन्य देईल? तेथे तुमचे बक्षीस शोधा".

माझ्या इच्छेचा संदर्भ न घेता चांगले करणे आणि दुःख करणे हे दुःखद गुलामगिरीशिवाय दुसरे काही नाही.

फक्त माझी इच्छा मंजूर करते

- खरे डोमेन,

- एक खरा सद्गुण ई

- एक खरा गौरव

जे मानवी आहे त्याचे दैवीत रूपांतर करू शकते.

संवादानंतर माझा गोड येशू मला दिसला.
त्याला पाहताच मी त्यांचे चुंबन घेण्यासाठी उभा राहिलो.

त्याने मला सांगितले :

माझ्या मुली, माझ्या हातात आणि माझ्या हृदयात ये.
भीती निर्माण होऊ नये म्हणून मी युकेरिस्टमध्ये लपतो.

हा संस्कार मला अपमानाच्या खोल अथांग डोहात बुडवून टाकतो आणि त्या प्राण्याला माझ्याकडे वाढवतो.

- जेणेकरून तुम्ही माझ्याशी एक व्हाल,
- की माझे संस्कार रक्त तुझ्या नसांमध्ये वाहते,
- मी त्याच्या हृदयाच्या प्रत्येक ठोक्याचे, त्याच्या प्रत्येक विचारांचे आणि त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वाचे जीवन होऊ दे.

**माझे प्रेम मला खाऊन टाकते आणि त्या प्राण्याने स्वतःला त्याच्या ज्वाळांमध्ये
खाऊन टाकावे असे वाटते**

जेणेकरून त्याचा पुनर्जन्म दुसऱ्याच्या रूपात होऊ शकेल .

मला युकेरिस्टमध्ये लपायचे होते

प्राण्यामध्ये प्रवेश करा आणि हे परिवर्तन करा.

हे परिवर्तन घडण्यासाठी मात्र,

आत्म्याच्या योग्य स्वभावाची गरज आहे.

जेव्हा मी युकेरिस्टची स्थापना केली तेव्हा माझ्या प्रेमामुळे अतिरेक झाला,
पूर्वसूचना

धन्यवाद, फायदे,

कृपा आणि प्रकाश मनुष्याला मला स्वीकारण्यास योग्य बनवतो.

मी असे म्हणू शकतो की माझ्या प्रेमाने मनुष्याला असे फायदे दिले आहेत जे सृष्टीच्या फायद्यांपेक्षाही जास्त आहेत.

मला त्या माणसाला आवश्यक कृपा द्यायची होती जेणेकरून तो करू शकेल

- मला योग्यतेने स्वीकारा आणि
- या संस्काराच्या फळांचा भरपूर आनंद घ्या.

परंतु या कृपा प्राप्त करण्यासाठी,

- रिक्त असणे आवश्यक आहे,
- पापाचा द्वेष आणि मला स्वीकारण्याची इच्छा असणे आवश्यक आहे.

माझ्या भेटवस्तू सडत नाहीत किंवा चिखलात पडत नाहीत. जर आत्म्याला मला स्वीकारण्यासाठी योग्य स्वभाव नसेल,

माझे जीवन ओतण्यासाठी मला रिक्त जागा सापडत नाही.

सर्व काही असे घडते की जणू मी तिच्यासाठी मेलो आणि ती माझ्यासाठी मेली. मी जळते पण तिला माझ्या ज्वाला जाणवत नाहीत.

मी प्रकाश आहे पण ती आंधळी राहते.

अरेरे, माझ्या संस्कार जीवनात मला किती वेदना दिसतात! मोठ्या संख्येने आत्मे, आवश्यक स्वभावाचा अभाव,

या संस्काराचा फायदा घेऊ नका आणि तुम्ही मला मळमळ कराल.

त्यांनी मला अशा प्रकारे स्वीकारण्याचा आग्रह धरला तर त्याचा परिणाम होतो

- माझ्यासाठी कलवरी आणि
- त्यांच्यासाठी शाश्वत शाप.

जर त्यांना मला स्वीकारण्यासाठी प्रोत्साहन देणारे प्रेमनसेल तर ते आहे

- मला मारणारा दुसरा अपमान ई
- त्यांच्या विवेकबुद्धीवर आणखी एक पाप.

या संस्कारात झालेल्या अनेक गैरवर्तन आणि अपवित्रांसाठी प्रार्थना करा आणि भरपाई करा».

मी माझ्या नेहमीच्या स्थितीत होतो जेव्हा माझा प्रिय येशू स्वतःला विशेषतः सौम्य आणि भव्य पैलूमध्ये प्रकट झाला.

हे सर्व प्रकाशाने ओतले गेले होते जे विशेषतः त्याच्या डोळ्यांत चमकले आणि त्याच्या तोंडातून विकिरण झाले.

त्याच्या प्रत्येक हालचालीने, त्याच्या शब्दांनी, त्याच्या हृदयाचे ठोके आणि त्याच्या पावलांनी, त्याची मानवता प्रकाशाने भरून गेली होती.

मी जे पाहिले ते पाहून मी मोहित झालो असताना, त्याने माझ्याकडे पाहिले आणि म्हणाला :

"माझी मुलगी, माझ्या पुनरुत्थानाच्या वेळी,

माझ्या मानवतेला मोठ्या प्रकाश आणि वैभवाने गुंतवले गेले. का, या पृथ्वीवरील माझ्या आयुष्यात:

माझ्या सर्व कृती, माझे श्वास, माझे रूप आणि माझे शब्द सर्वोच्च इच्छेने गर्भित होते!

तिच्यातलं सगळं कळत असतानाच,

त्याने माझ्या पुनरुत्थानासाठी गौरव आणि प्रकाश तयार केला.

माझ्या इच्छेच्या प्रकाशाचा अथांग समुद्र माझ्यामध्येच आहे,

हे आश्चर्यकारक नाही की जर मी पाहिले, बोलले किंवा हालचाल केली तर माझ्याकडून एक मोठा प्रकाश पसरतो आणि प्रत्येकाशी संवाद साधतो.

मला पाहिजे

या प्रकाशाने तुमचे अनुसरण करा, स्वतःवर मात करा आणि तुमच्यामध्ये पुनरुत्थानाची अनेक बिया पेरा, जेवढी कृती तुम्ही माझ्या इच्छेनुसार करता.

केवळ माझी इच्छा आहे जी शरीर आणि आत्म्याला वैभव प्राप्त करते.

ती तिथे पेरते

कृपा, सर्वोच्च पवित्रता, पुनरुत्थान आणि गौरव.

ज्या मापाने आत्मा माझ्या इच्छेनुसार त्याची कार्ये पार पाडतो, त्याला दिव्य प्रकाश प्राप्त होतो. कारण

- स्वभावाने, माझी इच्छा हलकी आहे आणि
 - त्यात राहणारा आत्मा स्वतःला बदलण्याची क्षमता प्राप्त करतो
- त्याचे विचार, त्याचे शब्द, त्याची कार्ये आणि सर्व काही तो प्रकाशात करतो.

म्हणून मी माझ्या गोड येशूला म्हणतो:

मला तुमच्या इच्छेनुसार प्रार्थना करण्याची व्यवस्था करा जेणेकरून, तिच्यामध्ये गुणाकार करून, माझे शब्द प्राण्यांच्या सर्व शब्दांमध्ये मिसळतील.

प्रार्थना, स्तुती, आशीर्वाद, प्रेम आणि नुकसान भरपाईचे उच्चारण.

माझी इच्छा आहे की, स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये उठून, माझा आवाज सर्व मानवी आवाज शोषून घेईल.

- ते तुम्हाला विनामूल्य सादर करण्यासाठी e
- तुझ्या वैभवासाठी ज्या रूपात तू तुझ्या प्राण्याच्या प्रत्येक शब्दाची इच्छा करतोस.

मी हे बोलत असताना, माझा प्रिय येशू त्याच्या तोंडाजवळ आला. त्याच्या श्वासाद्वारे, त्याने माझा श्वास आणि माझा आवाज त्याच्यामध्ये शोषून घेतला.

त्यांना त्याच्या इच्छेमध्ये ठेवून, त्याने प्रत्येक शब्द आणि प्रत्येक मानवी आवाजाचा ताबा घेतला आणि मी सांगितल्याप्रमाणे त्यांचे रूपांतर केले.

मग त्याने सर्व मानवी स्वरांसह सर्वांच्या वतीने देवासमोर कार्यालयाचे पठण केले.

मला खूप आश्चर्य वाटले.

येशूने त्याच्या इच्छेबद्दल माझ्याशी अनेक वेळा बोलले नाही हे लक्षात ठेवून,

मी त्याला म्हणालो: "मला सांग, माझ्या प्रिये, तू तुझ्या इच्छेबद्दल माझ्याशी वारंवार का बोलत नाहीस? कदाचित मी तुझ्या धड्यांकडे पुरेसे लक्ष दिलेले नाही किंवा ते प्रत्यक्षात आणण्याइतपत विश्वासू राहिलो नाही!

त्याने उत्तर दिले :

"माझी मुलगी, माझ्या इच्छेनुसार,

त्यात दैवीपणे केलेल्या मानवी कृत्यांचा अभाव आहे.

ही मोकळी जागा माझ्या इच्छेनुसार राहणाऱ्यांनी भरली पाहिजे.

माझ्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी आणि इतरांना ते ओळखण्यासाठी तुम्ही जितके अधिक लागू कराल तितक्या लवकर ही पोकळी भरून निघेल.

त्यामुळे

मनुष्य त्याच्या स्त्रोताकडे परत येत असल्यासारखे त्यामध्ये फिरत असल्याचे पाहून, माझी इच्छा पूर्ण होईल आणि त्याच्या उत्कट इच्छा पूर्ण होतील.

यापैकी काही मानवी इच्छा असू शकतात, परंतु मला एकच सापडली तरीही,

माझी इच्छा, त्याच्या सामर्थ्याने, सर्वकाही पुनर्प्राप्त करू शकते.

त्यासाठी मानवी इच्छाशक्ती लागते

- माझ्या इच्छापत्रात प्रवेश करा
 - इतरांनी दुर्लक्ष केलेल्या प्रत्येक गोष्टीची जाणीव करा.
- हे मला इतके आनंददायक असेल की आकाश फाटून जाईल.
- माझी इच्छा पृथ्वीवर उतरण्यासाठी
- त्याचे फायदे आणि चमत्कार प्रकट करण्यासाठी.

माझ्या इच्छेनुसार तुम्ही केलेली प्रत्येक नवीन कृती मला उत्तेजित करते
तुम्हाला अधिक ज्ञान देण्यासाठी आणि
इतर चमत्कारांबद्दल सांगण्यासाठी.

कारण ते मला हवा आहे

- तुम्ही जे चांगले करता ते तुम्हाला माहीत आहे,
- की तुम्ही त्याची प्रशंसा करता आणि
- ज्याला माझ्या इच्छेचा ताबा मिळवण्याची अधिकाधिक इच्छा आहे. जेव्हा मी पाहतो की तुम्हाला ते आवडते आणि त्याचे मूल्य ओळखले जाते, तेव्हा मी ते तुम्हाला देतो.

ज्ञान हा आत्म्याचा डोळा आहे.

अचेतन आत्मा या फायद्यांसाठी आणि सत्यांसाठी आंधळा आहे.

माझ्या इच्छेमध्ये आंधळा आत्मा नाही.

उलट, ज्ञानाच्या प्रत्येक नवीन संपादनामुळे त्याला अधिक अंतर्दृष्टी मिळते.

माझ्या इच्छेमध्ये वारंवार प्रवेश करा आणि त्यात तुमची क्षितिजे विस्तृत करा. नंतर, मी तुम्हाला याबद्दल अधिक सांगण्यासाठी परत येईन.

त्याने सांगितल्याप्रमाणे आम्ही दोघे जगभर फिरलो. पण, अरे! ते किती भयानक

होते!

अनेकांना माझ्या प्रिय येशूला दुखवायचे होते, काहींना चाकूने तर काहींना तलवारीने.

त्यांच्यामध्ये बिशप, पुजारी आणि धार्मिक लोक होते ज्यांनी भयंकर हिंसाचाराने त्याचे हृदय घायाळ केले.

अरेरे! त्याला किती त्रास झाला! त्याने स्वतःला माझ्या बाहूत झोकून दिले जेणेकरून मी त्याचे रक्षण करू शकेन!

मी त्याला माझ्या जवळ ठेवले आणि मला त्याच्या दुःखात सहभागी होण्यासाठी विनंती केली.

त्याने माझे हृदय इतके हिंसकपणे पंचर करून मला संतुष्ट केले की मला दिवसभर वाईट वाटले. आणि मला मारण्यासाठी तो अनेक वेळा परत आला.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी मी अजून खूप आजारी होतो. *येशू परत आला आणि म्हणाला* , "मला तुझे हृदय पाहू दे." तिच्याकडे पाहताच तिने मला विचारले: "मी तुला बरे करावे आणि तुझ्या दुःखापासून मुक्त व्हावे असे तुला वाटते का?"

मी उत्तर दिले:

"माझ्या प्रिये, तुला मला बरे का करायचे आहे? मी तुझ्यासाठी दुःख सहन करण्यास लायक नाही का?

तुझे हृदय पूर्णपणे जखमी झाले आहे आणि माझे, त्या तुलनेत, जवळजवळ अबाधित आहे! त्याऐवजी, जर तुम्हाला हवे असेल तर मला आणखी दुःख द्या."

माझ्यावर त्याच्यावर दबाव टाकत, तो माझ्या हृदयाला टोचत राहिला, ज्यामुळे मला अधिक वेदना झाल्या. मग तो मला सोडून गेला. सर्व काही त्याच्या गौरवासाठी असो!

मी दैवी इच्छेमध्ये पूर्णपणे मग्न होतो आणि मी माझ्या येशूला म्हणालो:

"अहो! कृपया मला तुमची पवित्र इच्छा कधीही सोडू देऊ नका.

मी नेहमी तुझ्या इच्छेनुसार विचार करतो, बोलतो, वागतो आणि प्रेम करतो याची खात्री करा! "

मी हे बोलत असताना, मी स्वतःला एका अतिशय शुद्ध प्रकाशाने वेढलेले पाहिले आणि मग मला माझे प्रेम दिसले ज्याने मला सांगितले:

"माझ्या प्रिय मुली,

माझ्या इच्छापत्रात केलेली कृत्ये मला खूप आवडतात.

आत्मा कृती करण्याच्या माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करताच, माझा प्रकाश त्याच्याभोवती असतो. आणि माझी आणि आत्म्याची कृती एक आहे याची खात्री करण्यासाठी मी धावतो.

सर्व सृष्टीची पहिली कृती मी असल्यामुळे,

- मुख्य इंजिन म्हणून माझ्याशिवाय,

- तयार केलेली प्रत्येक गोष्ट अर्धांगवायू होईल, सर्वात सोप्या कृतीसाठी अनुपयुक्त असेल.

जीवन म्हणजे चळवळ. हालचाल न करता, सर्वकाही मरण पावले.

ते मुख्य इंजिन आहेत जे इतर सर्व हालचाली शक्य करतात. हे कारसारखे आहे:

- जेव्हा पहिला गियर हलवायला लागतो, तेव्हा इतर सर्व हलतात.

या अर्थाने हे जवळजवळ नैसर्गिक आहे

- जो माझ्या इच्छेनुसार कार्य करतो

- माझ्या पहिल्या कायद्यात आणि परिणामी, सर्व प्राण्यांच्या कृतींमध्ये भाग घेतो.

मी हा प्राणी पाहतो आणि ऐकतो

- माझ्या पहिल्या अभिनयात अभिनय आणि,
- म्हणून, सर्व प्राण्यांच्या कृतींमध्ये.

हा प्राणी मला देतो

- एक दैवी कृती
- प्रत्येक दोषी मानवी कृत्यासाठी जे इतर करतात.
तो हे करू शकतो कारण तो माझ्या पहिल्या अभिनयात खेळतो.

म्हणून मी असे म्हणू शकतो की जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो.

- प्रत्येकासाठी माझा पर्याय व्हा,
- प्रत्येकापासून माझा बचाव करते आणि
- माझ्या कृतीचे, म्हणजे माझ्या स्वतःच्या जीवनाचे रक्षण करते.

माझ्या इच्छेनुसार वागणे हे चमत्कारांचे आश्चर्य आहे. परंतु, तरीही, मानवी सन्मानाशिवाय.

हा सर्व सृष्टीवर माझा विजय आहे.

माझ्या परम इच्छेचा हा विजय किती दिव्य आहे,
- कोणताही मानवी शब्द ते व्यक्त करू शकत नाही."

मी वरील गोष्टीचा विचार करत होतो आणि माझे मन ईश्वरी इच्छेच्या समुद्रात पोहत होते. मी तिच्यात बुडतोय असं मला वाटत होतं.

जेव्हा मला स्वतःला व्यक्त करायचे असते तेव्हा अनेकदा शब्द चुकतात.

बऱ्याचदा मला लिहायच्या असलेल्या बऱ्याच गोष्टी कशा व्यवस्थित करायच्या हे देखील मला माहित नसते आणि मी त्यांचे अनुसरण न करता लिहितो असे दिसते .

पण येशू मला सहन करतो असे दिसते. फक्त मला लिहिण्याची गरज आहे.

जर मी तसे केले नाही तर तो मला असे म्हणतः

"तुम्ही हे विसरू नका की या गोष्टी केवळ तुमच्यासाठीच नाहीत तर इतरांसाठीही आहेत."

मी स्वतःमध्ये विचार केलाः

"जर येशू त्याच्या इच्छेनुसार जगण्याचा मार्ग सांगण्यास उत्सुक असेल आणि नवीन युग आले तर,

ज्यांचे फायदे पूर्ततेच्या फायद्यांनाही मागे टाकतील.

त्यानंतर त्याने पोपशी बोलले पाहिजे की,

- ख्रिस्ताचा विकर म्हणून, त्याच्याकडे अधिकार आहे

चर्चच्या सर्व सदस्यांवर थेट प्रभाव टाकतात आणि अशा प्रकारे सर्व पिढ्यांपर्यंत हे महान चांगले संवाद साधतात.

किंवा, कमीतकमी, तो इतर प्रभावशाली लोकांकडे वळू शकतो ज्यांच्यासाठी काम करणे खूप सोपे होईल.

पण माझ्यासारख्या अडाणी आणि अज्ञात माणसाला आपण हे श्रेष्ठ कसे ओळखू शकतो? "

उसासा टाकत आणि माझे चुंबन घेत, **येशू मला म्हणाला** :

"माझ्या प्रिय मुली,

माझी सर्वोच्च इच्छा नेहमीच त्याची महान कृती निर्माण करते
- कुमारी आणि दुर्लक्षित आत्म्यांद्वारे
जे केवळ प्रकृतीनुसार कुमारी नाहीत,
पण त्यांच्या प्रेमात, त्यांच्या अंतःकरणात आणि त्यांच्या विचारांमध्ये.

खरी कौमार्य ही दैवी छाया आहे. माझ्या सावलीतूनच मी माझ्या महान कार्यांना
खतपाणी घालू शकतो.

ज्या वेळी मी त्या माणसाला वाचवण्यासाठी आलो तेव्हा तिथे पोप आणि अधिकारी
होते. पण मी त्यांच्याकडे गेलो नाही कारण माझी सावली त्यांच्यात नव्हती.

त्याऐवजी, मी एक कुमारी निवडली ज्याकडे सर्वांनी दुर्लक्ष केले परंतु मला परिचित
आहे. जर खरी कौमार्य माझी सावली असेल,
मी अज्ञात कुमारिकेची निवड केली आहे हे माझ्या दैवी ईर्ष्येमुळे आहे.

मला ते पूर्णपणे माझ्याकडून हवे होते.

म्हणूनच मी ते माझ्याशिवाय सगळ्यांना अज्ञात ठेवले.

ही खगोलीय व्हर्जिन अज्ञात असल्याने, मी स्वतः ला ओळखण्यासाठी आणि
प्रत्येकाला रिडेम्पशनबद्दल जागरूक होण्याचा मार्ग मोकळा करण्यास मोकळा
होतो.

**एखाद्या व्यक्तीद्वारे मला जितके मोठे काम करायचे आहे, तितकेच मला ते
सामान्य वाटेल .**

तुम्ही ज्या लोकांबद्दल बोलत आहात ते सर्वज्ञात असल्याने,

दैवी ईर्ष्या त्याच्या घोषणा प्रस्तावित करण्यास सक्षम होणार नाही. अरेरे! या
लोकांमध्ये दैवी सावली शोधणे किती कठीण आहे! तसेच, मला कोणाला
पाहिजे ते मी निवडतो.

दोन कुमारिकांना मानवतेच्या मदतीसाठी येण्याचे आदेश देण्यात आले :

- माणसाला वाचवण्यासाठी मदत करणारा,
- पृथ्वीवर माझे राज्य येण्यास मदत करण्यासाठी दुसरा
- मानवाला पृथ्वीवर आनंद देण्यासाठी,
- मानवी इच्छेला ईश्वरी इच्छेशी जोडणे ई
- ज्या उद्देशासाठी मनुष्य निर्माण केला गेला आहे त्याची पूर्ण पूर्तता होईल याची खात्री करणे.

मला ज्या गोष्टी प्रकट करायच्या आहेत त्या कशा प्रकट करायच्या ते मला निवडू द्या.

माझ्यासाठी सर्वात महत्वाचे म्हणजे पहिले प्राणी असणे ज्यामध्ये मी माझ्या इच्छेवर लक्ष केंद्रित करू शकतो आणि ज्यामध्ये ते स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर जीवन घेते.

बाकी सर्व काही पाळले जाईल.

म्हणून मी तुम्हाला पुन्हा सांगतो, माझ्या इच्छेनुसार तुमचा प्रवास सुरू ठेवा कारण मानवी इच्छाशक्तीमध्ये कमकुवतपणा, आकांक्षा आणि दुःखे आहेत.

हे असे अडथळे आहेत जे शाश्वत इच्छा कृती करण्यापासून रोखतात.

"नश्वर पाप मानवी इच्छा आणि दैवी इच्छा यांच्यामध्ये उभारलेल्या अडथळ्यांसारखे आहेत.

अडथळे दूर करणे, अडथळे तोडणे आणि सर्व मानवी कृती माझ्या इच्छेनुसार एकत्र करणे हे तुमचे कर्तव्य आहे.

- त्यांना माझ्या स्वर्गीय पित्याच्या चरणी ठेवून
- जेणेकरून ते त्याच्या स्वतः च्या इच्छेनुसार मंजूर आणि सील केले जातील.

एका प्राण्याने संपूर्ण मानवी कुटुंबाला ईश्वरी इच्छेने वस्त्र धारण केले आहे हे पाहून,
- याद्वारे आकर्षित आणि मंत्रमुग्ध,
तो त्याची इच्छा पृथ्वीवर उतरवेल जेणेकरून त्याने स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर राज्य करावे.

आज सकाळी, माझ्या सदैव प्रेमळ येशूने मला स्वतःहून अशा ठिकाणी नेले जेथे ध्वज फडकवताना आणि याजकांसह सर्व वर्गातील लोक हजेरी लावताना दिसतात.

हे पाहून येशू नाराज झाला.

आणि त्याला चिरडण्यासाठी प्राण्यांना उचलायचे होते.

[मी त्याचा हात माझ्या हातात घेतला आणि त्याला माझ्या विरुद्ध ओढले. *मी त्याला म्हणालो* :

"माझ्या येशू, तू काय करतोस?

एकंदरीत, ते वाईट गोष्टी करत आहेत असे वाटत नाही, उलट चांगले आहे.

असे दिसते की चर्च तुमच्या पूर्वीच्या शत्रूसोबत सामील होत आहे.

आणि ते यापुढे चर्चच्या लोकांशी व्यवहार करण्याची अनिच्छा दाखवत नाहीत.

[उलट त्यांच्या झेंड्यांना आशीर्वाद द्यायला सांगतात. हे चांगले लक्षण नाही का?

आणि आनंदी होण्याऐवजी तुम्ही नाराज दिसता. "

याउलट

त्यांच्यापैकी काही माझ्या अस्तित्वावर विश्वास न ठेवता दैवी बलिदान साजरे करतात .

इतरांसाठी, जर ते आधीच विश्वास ठेवतात, तर तो कार्याशिवाय विश्वास आहे.

आणि त्यांचे जीवन हे एकापाठोपाठ एक प्रचंड अपवित्र आहेत.

जर ते स्वतःमध्ये नसेल तर ते काय चांगले करू शकतात?

खऱ्या ख्रिश्चनाच्या वर्तनासाठी ते इतरांना कसे बोलावू शकतात?

जर त्यांना कृपेचे जीवन नसेल तर ते पाप कोणते मोठे वाईट आहे?

त्यांनी केलेल्या सर्व व्यवहारांमुळे पुरुष यापुढे प्रिस्क्रिप्शन लागू करत नाहीत. म्हणूनच धर्माच्या विजयाची संगती नाही.

हा त्यांच्या पक्षाचा विजय आहे.

आणि जसे ते त्यामागे लपतात,

ते जे वाईट कट रचत आहेत ते लपवण्याचा प्रयत्न करतात. या मुखवट्यांखाली खरी क्रांती होते.

आणि मी नेहमीच अपमानित देव राहतो, खूप

वाईट पासून, ज्यातून भूमिका मजबूत करण्यासाठी आणि अधिक गंभीर नुकसान करण्यासाठी दयेची चमक लटकते, ई

चर्चच्या लोकांद्वारे, जे खोट्या धार्मिकतेने, लोकांना माझे अनुसरण करण्यास आकर्षित करण्यात यापुढे चांगले नाहीत. उलट तेच लोकांवर गोळीबार करतात.

यापेक्षा दुःखद काळ असू शकतो का?

ढोंगीपणा हे सर्वात वाईट पाप आहे आणि ते माझ्या हृदयाला सर्वात जास्त त्रास देते. म्हणून, प्रार्थना आणि दुरुस्ती करा. "

मला शाश्वत इच्छाशक्तीच्या असीम प्रकाशात बुडल्यासारखे वाटले.

माझा गोड येशू मला म्हणाला :

"माझ्या मुली, माझ्या देवत्वाला त्याची कामे पूर्ण करण्यासाठी काम करण्याची गरज नाही, त्याला ते हवे आहे ते पुरेसे आहे.

तर, मला हवे आहे आणि हवे आहे.

सर्वात मोठी कामे, सर्वात सुंदर, फक्त माझ्या इच्छेतून बाहेर येतात.
दुसरीकडे, प्राण्याची इच्छा असली तरीही,
जर ते काम करत नसेल, जर ते हलत नसेल तर ते काहीही करत नाही.

आता, जो माझ्या इच्छेला स्वतःचा बनवतो आणि स्वतःच्या राज्यात वास करतो,
मला जी शक्ती सांगितली जाते, तीच शक्ती एखाद्या प्राण्याला शक्य तितकी
त्याच्याशी संप्रेषित केली जाते.

तो असे म्हणत असताना, मला स्वतःपासूनच बाहेर काढल्यासारखे वाटले,
आणि मी माझ्या पायाखाली एक भयानक राक्षस पाहिला ज्याने सर्व काही क्रोधाने
चावले.

माझ्या शेजारी उभा असलेला येशू पुढे म्हणाला:

"जशी माझ्या कुमारी मातेने नरक नागाचे डोके चिरडले,
मला दुसरी कुमारीही हवी आहे, जिच्याकडे सर्वोच्च इच्छाशक्ती असणारी पहिली
असावी,
या नरकाचे डोके चिरडण्यासाठी आणि कमकुवत करण्यासाठी, नरकात बंदिस्त
करण्यासाठी पुन्हा दाबतो ,
च्या साठी
ज्याचे त्यावर पूर्ण वर्चस्व आहे, आणि
ज्यांना माझ्या इच्छेनुसार जगले पाहिजे त्यांच्याकडे जाण्याचे धाडस कोण करत
नाही. म्हणून त्याच्या डोक्यावर पाय ठेवा आणि त्याला चिरडून टाका. "

धाडसी केले, मी ते केले, आणि थोडे अधिक ...
पण माझा स्पर्श जाणवू नये म्हणून त्याने स्वतःला अंधारात कोंडून घेतले.

म्हणूनच येशूने त्याचे वचन हाती घेतले :

"माझ्या मुली, माझ्या इच्छेनुसार जगणे काही नाही असे तुला वाटते का? नाही, नाही -

उलट, एवढेच ,

सर्व पवित्रतेची पूर्तता आहे,

हे स्वतःचे, एखाद्याच्या वासनांचे आणि एखाद्याच्या प्राणघातक पापांचे पूर्ण वर्चस्व आहे: गर्व, लालसा, वासना, ...

जर सृष्टीने माझी इच्छा तिच्यामध्ये राहू देण्याचे मान्य केले आणि तिला पुन्हा कधीही जाणून घ्यायचे नसेल, तर तो सृष्टीवर निर्मात्याचा पूर्ण विजय आहे.

माझ्याकडे सृष्टीकडून घेण्यासारखे आणखी काही नाही आणि मला देण्यासारखे आणखी काही नाही. माझ्या सर्व इच्छा पूर्ण झाल्या, माझी रेखाचित्रे साकार झाली.

बाकी फक्त स्वतःचे अभिनंदन करणे, फक्त आनंद करणे.

शाश्वत इच्छाशक्तीच्या अफाटतेत माझे मन हरवल्याचे मला जाणवले.

माझा गोड येशू देवाच्या सर्वात पवित्र इच्छेनुसार त्याच्या शिकवणीकडे परत आला आहे.

त्याने मला सांगितले:

"माझ्या मुली, अरे! तुझी कामे माझ्या इच्छेशी किती सुसंगत आहेत!

- मी माझ्या कृत्यांशी आणि माझ्या प्रिय आईच्या कृतीशी सुसंगत आहे,

- ते त्यांच्यामध्ये अदृश्य होतात आणि एकच कृती तयार करतात.

हे पृथ्वीवर स्वर्ग आणि स्वर्गात पृथ्वीसारखे आहे,

एकाचा प्रतिध्वनी तिन्हीमध्ये आहे आणि

तिन्ही पवित्र त्रिनिटीमध्ये आहेत.

अरेरे!

ते आपल्या कानात किती गोड आहे, ते आपल्याला किती आनंदित करते,
इतकी की आपली इच्छा स्वर्गातून पृथ्वीवर उतरते!

"जेव्हा माझ्या '**Fiat Voluntas tua**' ("तुझी इच्छा पूर्ण होईल") स्वर्गाप्रमाणेच
पृथ्वीवर त्याची पूर्णता जाणते,

मग आमच्या पित्याची निरंतरता पूर्णपणे लक्षात येईल:

या दिवसाची आमची भाकर आज आम्हाला द्या.

“प्रत्येकाच्या नावाने मी म्हणालो: 'आमच्या पित्या, मी तुला तीन प्रकारच्या भाकरी
मागतो.

पहिली तुमच्या विलची ब्रेड आहे जी सामान्य ब्रेडपेक्षा जास्त आहे.

कारण सामान्य भाकरी दिवसातून दोन-तीन वेळाच लागते

आपल्या इच्छेची भाकर नेहमीच आणि प्रत्येक परिस्थितीत असते. तोच ती शुद्ध
वायू आहे जी जीवात दिव्य जीवन संचारते.

पित्या, जर तुम्ही तुमच्या इच्छेची ही भाकर प्राण्याला दिली नाही,

माझ्या संस्कार जीवनातील सर्व फळे मी कधीही उपभोगणार नाही ,

मी तुम्हाला रोज विचारतो ब्रेडचा दुसरा प्रकार कोणता आहे .

अरेरे! माझे संस्कार जीवन किती वाईट अवस्थेत आहे:

- माझ्या मुलांना खायला घालण्यापेक्षा,

- संस्कार ब्रेड त्यांच्या स्वतः च्या इच्छेने भ्रष्ट आहे! अरेरे! ते मला आजारी करते!
त्यांच्याकडे गेलो तरी मी त्यांना आशीर्वाद आणि पावित्र्य देऊ शकत नाही.

कारण तुमच्या इच्छेची भाकर त्यांच्यात नाही.

जर मी त्यांना काही दिले तर ते त्यांच्या स्वभावानुसार फक्त एक छोटासा भाग
आहे, माझ्यामध्ये असलेल्या सर्व कृपा नाहीत.

त्यांना त्याचे सर्व आशीर्वाद देण्यासाठी, माझे संस्कार जीवन धीराने वाट पाहत आहे की ते तुमच्या सर्वोच्च इच्छेच्या भाकरीपुढे पोसले जातील.

युकेरिस्टचे संस्कार आणि मी माझ्या चर्चला दिलेले इतर सर्व संस्कार
ते त्यांची सर्व फळे भोगतील
ते परिपक्वता आणले जाईल
जेव्हा तुमची इच्छा स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर साकार होईल.

त्यानंतर मी तिसरी भाकरी मागितली, मटेरियल ब्रेड . मी थोडक्यात कसे म्हणू शकतो:

"आमची आजची भौतिक भाकर आम्हाला द्या" कारण मनुष्य,
- आमची इच्छा कोणी पूर्ण करायला हवी होती,
- आपले काय आहे ते त्याने स्वतःसाठी घेतले आहे का?

पित्याला द्यायचे नव्हते

- त्याच्या इच्छेची भाकर,
— माझ्या संस्कारात्मक जीवनाची भाकरी e
- ब्रेड साहित्य

बेकायदेशीर मुलांसाठी, दुष्ट माणसांना आणि हडप करणाऱ्यांना, पण फक्त
- कायदेशीर मुलांसाठी,
- पित्याच्या आशीर्वादांना चिकटून राहणाऱ्या चांगल्या माणसांना.

म्हणूनच **मी म्हणालो** : आम्हाला आमची भाकर द्या.

जेव्हा ते ही धन्य भाकरी खातात तेव्हा सर्वजण त्यांच्याकडे हसतील;
स्वर्ग आणि पृथ्वी त्यांच्या निर्माणकर्त्याच्या सामंजस्यात राहतील.

मी नंतर जोडले :

ज्यांनी आम्हाला दुखावले आहे त्यांना आम्ही क्षमा करतो म्हणून आमच्या अपराधांना क्षमा करा.

जेव्हा तुमची इच्छा स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर पूर्ण होईल, तेव्हा दान पूर्ण होईल.

क्षमेमध्ये एक वीर पात्र असेल जसे मी क्रॉसवर होतो.

हे घडेल जेव्हा मनुष्य तुमच्या इच्छेची भाकरी माझ्या मानवतेच्या भाकरीबरोबर खाईल.

मग सद्गुण माझ्या इच्छेमध्ये राहतील,

खऱ्या वीरतेचा आणि दैवी चरित्राचा शिक्का प्राप्त करणे. ते माझ्या इच्छेच्या महासागरातून बाहेर पडणाऱ्या प्रवाहासारखे असतील.

मी शब्द चालू ठेवले आणि **आम्हाला मोहाला बळी पडू देऊ नका** . कारण माणूस नेहमीच एक माणूस असतो, स्वेच्छेने संपन्न असतो.

मी निर्माण करून त्याला जे दिले ते मी त्याच्याकडून कधीच काढून घेत नाही.

स्वतः ला घाबरून, माणसाने ओरडले पाहिजे:

"आम्हाला तुमच्या इच्छेची भाकर द्या म्हणजे आम्ही मोहाचा प्रतिकार करू आणि त्याच ब्रेडच्या बळावर, आम्हाला वाईटापासून मुक्त करा. आमेन".

येथे आम्हाला सह संबंध कसा सापडतो ते पहा

उत्पत्तीच्या " **आपण मनुष्याला आपल्या प्रतिरूपात आणि प्रतिरूपात बनवूया** ", कारण मनुष्याने केलेली प्रत्येक कृती प्रमाणित आहे,

गमावलेले विशेषाधिकार कसे पुनर्संचयित केले जातात, त्यांना विमा कसा परत केला जातो

जो त्याचा हरवलेला ऐहिक आणि स्वर्गीय आनंद परत मिळवेल.

हे देखील पहा

- कारण "जशी स्वर्गात तशी पृथ्वीवर तुमची इच्छा पूर्ण होईल" ही माझी पहिली चिंता आहे आणि

कारण मी आमच्या पित्याशिवाय दुसरी प्रार्थना कधीच शिकवली नाही.

चर्च, माझ्या शिकवणीचा विश्वासू कार्यकारी आणि संरक्षक, ही प्रार्थना नेहमीच तिच्या ओठांवर सर्व परिस्थितीत ठेवते.

आणि सर्व, विद्वान आणि अज्ञानी, तरुण आणि वृद्ध, पुजारी आणि सामान्य लोक, राजे आणि प्रजा, सर्वजण स्वर्गात जसे पृथ्वीवर दैवी घडवतील अशी विनंती करतात.

माझी इच्छा या पृथ्वीवर उतरावी असे तुला वाटत नाही का?

विमोचन एका कुमारीने सुरू केले होते.

आणि मी वैयक्तिकरित्या प्रत्येक मनुष्यामध्ये ते सोडवण्यासाठी अवतार घेतलेला नाही, जरी कोणाची इच्छा असली तरीही.

-खंडणीच्या फायद्यांचा आनंद घेऊ शकतात ई

- माझ्या प्रेमाच्या संस्कारातच तो मला त्याच्यासाठी स्वीकारू शकतो.

अंतःकरणातील दैवी इच्छेचे राज्य देखील एका कुमारिकेने सुरू केले पाहिजे आणि वाढवले पाहिजे.

ज्याची चांगली विल्हेवाट लावली जाते

जे माझ्या इच्छेनुसार राहतात त्यांना देऊ केलेल्या वस्तूंचा त्यांना फायदा होईल.

जर मी माझ्या प्रिय आईमध्ये गर्भधारणा केली नसती, तर मुक्ती साकार झाली

नसती.

त्याचप्रमाणे, जर मी आत्म्याला माझ्या परम इच्छेनुसार जगू दिले नाही, तर "जशी स्वर्गात तशी पृथ्वीवर तुमची इच्छा पूर्ण करणे" शक्य नाही.

जेव्हा मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढल्यासारखे वाटले तेव्हा मी माझ्या नेहमीच्या स्थितीत होतो. मला आमचे निळे आकाश आणि आमचा पार्थिव सूर्य दिसला नाही, परंतु भिन्न आकाश, पूर्णपणे सोनेरी आणि सूर्यापेक्षा अधिक तेजस्वी विविध रंगांचे तारे असलेले ठिपके.

मला वरच्या दिशेने ओढल्यासारखे वाटले.

माझ्यासमोर आकाश उघडले आणि मी स्वतःला एका अतिशय निर्मळ प्रकाशात मग्न दिसले.

ज्या क्षणी अँडमने दैवी इच्छेपासून दूर राहून निर्मात्याच्या आत्म्याशी त्याच्या आत्म्याचे संबंध तोडले त्या क्षणापासून ते पृथ्वीवर अस्तित्वात असलेल्या शेवटच्या माणसापर्यंतचे सर्व मानवी आत्मे मी माझ्या मनात बोलावले आहेत. .

मी देवाला सन्मान, गौरव, अधीनता इत्यादी देण्याचा प्रयत्न केला आहे.

- सर्व निर्मित आत्म्यांद्वारे.

माणसाच्या विविध क्षमता आणि संवेदनांसाठी मी हेच केले आहे,

- सर्व प्राण्यांपैकी मला बोलावणे.

मी हे माझ्या देवाच्या चांगल्या इच्छेने केले जेथे सर्व काही आहे आणि ज्यापासून काहीही सुटले नाही,

अगदी सध्या अस्तित्वात नसलेल्या गोष्टी.

मी हे करत असताना, एक प्रचंड आवाज म्हणाला:

जेव्हा जेव्हा आत्मा ईश्वरी इच्छेमध्ये प्रवेश करतो
प्रार्थना, काम, प्रेम
किंवा इतर कशात तरी गुंतणे,
हे निर्मात्यासाठी सृष्टीचे अनेक मार्ग उघडते.

प्राणी तिच्याकडे आलेला पाहून,
देवत्व त्याच्या प्राण्याला भेटण्याचे मार्ग देखील उघडते.

या सभेत प्रा

- त्याच्या निर्मात्याच्या सद्गुणांचे अनुकरण करते,
- त्याचे जीवन तिच्यात शोषून घेते
- सर्वोच्च इच्छेच्या रहस्यांमध्ये अधिक पूर्णपणे प्रवेश करते.

प्राण्याला जे काही जाणवते ते आता मानव नसून दैवी आहे.

हे सोनेरी आकाश जन्म देते जेथे देवत्व

पुढे येतो आणि

तो प्राण्यामध्ये जे चमत्कार पाहतो ते पाहून त्याला आनंद होतो .

अशा प्रकारे, माझ्या इच्छेमध्ये, प्राणी

- माझ्या प्रतिमेच्या जवळ येतो,
- माझी रेखाचित्रे बनवा, ई
- निर्मितीचा उद्देश पूर्ण करतो.

त्यानंतर, मी स्वतःला माझ्या शरीरात सापडले.

मी माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत होतो जेव्हा मी अचानक माझे शरीर सोडले. मला
असे वाटले की मी खूप लांब चालत आहे जिथे मला अनेक लोक भेटले ज्यांची दृष्टी

सहन करण्यास भयंकर होती.

काही अवतारी राक्षसांसारखे दिसत होते. चांगली माणसे दुर्मिळ होती.

रस्ता इतका लांब होता की तो अंतहीन वाटत होता. थकलो, मला माझ्या शरीरात परत जायचे होते,

पण माझ्या शेजारी असलेल्या व्यक्तीने मला थांबवले:

"उठ आणि चाला.

तुम्हाला सुरुवातीपर्यंत पोहोचायचे आहे आणि तेथे जाण्यासाठी तुम्हाला सर्व पिढ्यांमधून जावे लागेल.

त्यांना निर्मात्याकडे आणण्यासाठी तुम्ही त्या सर्वांचे निरीक्षण केले पाहिजे.

तुमची सुरुवात देव आहे आणि तुम्ही अनंतकाळच्या त्या टप्प्यावर पोहोचले पाहिजे जिथे यहोवाने मनुष्य निर्माण केला

त्याच्या निर्मितीच्या कार्यासाठी त्याला गौरव आणि सन्मान देण्यासाठी आणि निर्माता आणि प्राणी यांच्यातील सर्व सुसंवाद पुनर्संचयित करण्यासाठी».

एका उच्च शक्तीने मला चालू ठेवले आणि,

दुर्दैवाने मला पृथ्वीवरील सर्व भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्यातील वाईट गोष्टी पाहण्यास भाग पाडले गेले: एक भयानक दृश्य.

नंतर मला माझा गोड येशू सापडला.

थकलो, मी तिला मिठी मारली आणि म्हणालो:

"माझ्या प्रिये, मला किती दूर जायचे होते!

मला असे वाटते की मी तुला पाहून शतके उलटली आहेत, तू माझा आधार! "

प्रेमाने भरलेले, *येशूने मला सांगितले* :

"अरे हो! माझ्या मुली, माझ्या हातात विश्रांती घे. तुझ्या सुरुवातीस परत जा.

माझ्या इच्छेनुसार, तुझ्याकडून तुला मिळेल याची मी आतुरतेने वाट पाहत होतो,

- सृष्टी माझ्यावर ऋणी असलेले सर्व काही e

- माझ्या इच्छेनुसार तुला देण्यासाठी ,

मला जे काही सृष्टीला द्यायचे आहे.

केवळ माझी इच्छा ईर्ष्येने रक्षण करू शकते आणि मी प्राण्यांना देऊ इच्छित असलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टींची हमी देऊ शकते.

माझ्या इच्छेनुसार, माझे फायदे धोक्यात आहेत आणि फारसे संरक्षित नाहीत.

"माझ्या इच्छेमध्ये विपुलता आहे.

आणि मी प्रत्येकाला जे देऊ इच्छितो ते मी एका विशिष्ट प्राण्याला देऊ इच्छितो.

मला सर्व सृष्टी तुझ्यात केंद्रित करायची आहे,

मनुष्याच्या निर्मितीच्या शिखरावर स्वतः ला ठेवा.

वन-टू-वन तत्वावर, म्हणजे फक्त एकाच व्यक्तीशी वाटाघाटी करण्याची माझी सवय आहे.

मी या व्यक्तीला जे देतो ते मला इतर सर्वांना द्यायचे आहे. तिच्याद्वारे बाकी सर्वांना माझे आशीर्वाद मिळतात.

"अहो! माझ्या मुली, मी माणसाला फुलासारखे निर्माण केले जे माझ्या देवत्वात वाढले, रंगीत आणि सुगंधित झाले.

माझ्या इच्छेपासून माघार घेतल्याने माणूस देठापासून तोडलेल्या फुलासारखा झाला.

जोपर्यंत ते त्याच्या देठावर राहते,

- फूल सुंदर, तेजस्वी रंगाचे आणि अतिशय सुवासिक आहे.

स्टेममधून कापले की ते कोमेजते, रंग गमावते, कुरूप बनते आणि दुर्गंधी येते.

असे माणसाचे नशीब आहे आणि ते माझ्या दुःखाचे कारण आहे
कारण मला हे फूल माझ्या देवत्वात उगवायचे होते की मला आनंद झाला असता!

"आता, माझ्या सर्वशक्तिमानतेद्वारे,
हे कापलेले फूल माझ्या देवत्वाच्या कुशीत रुजवून मला पुन्हा उगवायचे आहे.

पण मला तिथे राहायला तयार असलेला आत्मा हवा आहे. हा आत्मा, संमतीने,
बीज होईल. बाकी माझ्या इच्छेनुसार पोहोचेल.

मग मी पुन्हा सृष्टीत आनंदित होईन. मी या गूढ फुलासह मजा करेन आणि
मला सृष्टीकडून जे अपेक्षित आहे ते मला मिळेल."

मी मोठ्या यातनामध्ये जगलो, माझ्या गोड येशूला जवळजवळ पूर्णपणे काढून
टाकले.

त्याची अनुपस्थिती ही एक भयंकर हौतात्म्य आहे ज्याने बळजबरीने स्वर्ग ताब्यात
घेण्याची शक्यता नाही, जसे शहीदांच्या बाबतीत आहे, ज्यामुळे त्यांचे दुःख गोड
होते.

येशूपासून विभक्त होणे ही एक वेदनादायक हौतात्म्य आहे जी आत्मा आणि देव
यांच्यातील एक अथांग खोल करते.

मरण आले नाही तरी मरावेसे वाटते.

अरेरे! अरे देवा! किती दुःख आहे!

मी दुःखाच्या या अथांग डोहात बुडून गेलो असताना, मला वाटले की येशू माझ्या
आत फिरत आहे आणि मी त्याला म्हणालो: "अहो! माझा येशू, म्हणून तू आता
माझ्यावर प्रेम करत नाहीस!».

त्याने माझ्याकडे लक्ष दिले नाही.

तो माझ्याकडे पछाडलेला दिसत होता, त्याने एक काळी वस्तू धरली होती जी तो प्राण्यांवर फेकणार होता.

मग त्याने माझे हृदय हातात घेतले आणि घट्ट पिळून ते टोचले. त्याच्यापासून विभक्त होण्याच्या दुःखाच्या तुलनेत मी या दुःखार्चे आराम आणि सुगंध म्हणून स्वागत केले.

अरेरे! तो माझ्यापासून हे दुःख हिरावून घेईल आणि त्याच्यापासून विभक्त होण्याच्या दुःखाच्या अथांग डोहात मला बुडवेल ही भीती मला कशी वाटत होती!

मग तो मला म्हणाला:

" **माझ्या मुली,** मी मजकुराकडे लक्ष देत नाही. मी फक्त निकालांवर लक्ष देतो .

तुम्हाला असे वाटते का की ज्याला खरोखर दुःख सहन करायचे आहे असा आत्मा शोधणे सोपे आहे? अरेरे! किती कठीण आहे!

ते म्हणतात की त्यांना त्रास सहन करायचा आहे पण,

- ते निकालाच्या अधीन होताच,

- पळून जाणे.

त्यांना स्वतःला कसे मुक्त करायचे आहे!

माझ्या दुःखात मी नेहमीच एकटा असतो!

तसेच, जेव्हा मला आत्मा सापडतो

- जो दुःखापासून पळून जात नाही आणि

- ज्याला माझ्या दुःखात माझी साथ ठेवायची आहे,

त्याला दुःखाची भाकरी आणण्यासाठी मी सतत वाट पाहतो, तो मला प्रेमाचा आनंद देतो

आणि तिने मला तिच्याबद्दल एक विलक्षण औदार्य दिले आहे, स्वर्ग आणि पृथ्वी आश्चर्यकारक आहे.

तुला असं वाटतं का की मी सुन्न झालोय की,

- तू माझ्यापासून विभक्त असताना,
- मी तुम्हाला माझे दुःख आणावे अशी तुमची इच्छा होती का? "

असे म्हणताच त्यांनी माझ्याकडे लक्ष वेधले की धन्य संस्कार रस्त्यावरून जात आहे.

त्याने माझे चुंबन घेतले आणि मी त्याला विचारले:

"माझ्या येशू काय होते?

तू कुठे जात आहेस आणि तुला कोण घेऊन जात आहे? "

त्याने खिन्नपणे उत्तर दिले:

"मी एका आजारी व्यक्तीकडे जात आहे, ज्याला आत्म्याच्या जल्लादने नेले आहे".
घाबरून मी त्याला म्हणालो:

"येशू, तू काय म्हणतोस? तुमचा एक मंत्री आत्म्याचा जल्लाद कसा होऊ शकतो?"

त्याने उत्तर दिले :

" माझ्या चर्चमध्ये आत्म्यांचे अनेक जल्लाद आहेत! त्या आहेत

-जे पैशाशी संलग्न आहेत ई

- जे त्यांच्या वाईट उदाहरणांसह आत्म्याचा त्याग करतात.

आत्म्यांना पृथ्वीवरील सर्व गोष्टींपासून अलिप्त होण्यास मदत करण्याऐवजी ते त्यांना अधिक संलग्न करतात.

असे असभ्य लोक आहेत जे आत्मे शुद्ध करण्याऐवजी त्यांना विकृत करतात.

समर्पित आहेत *जल्लाद*

- छंद, आनंद, चालणे किंवा इतर.

त्याऐवजी ते आत्म्याला विचलित करतात

त्यांना एकत्र आणण्यासाठी आणि त्यांना प्रार्थना आणि एकांताच्या प्रेमाने प्रेरित

करण्यासाठी.

हे सर्व आत्म्याचा त्याग करण्याचे मार्ग आहेत.

हीच माणसं पाहून माझं मन कसं तुटतं

त्यांना स्वतःला पवित्र करण्यासाठी कोण मदत करील ते त्यांना विनाशाकडे ढकलते! "

माझ्या गोड येशूची अनुपस्थिती दीर्घकाळ होती.

शेवटी तो आला आणि मी त्याला म्हणालो: "मला सांग, माझ्या प्रिये, तू माझ्यापासून खूप दूर आहेस म्हणून मी तुझ्यावर कोणते अपराध केले आहेत? अरे, हे दुःख किती भयानक आहे!"

येशूने मला उत्तर दिले: "तू कदाचित माझ्या इच्छेपासून मागे हटला आहेस का?"

ज्याला मी लगेच उत्तर दिले:

"नाही, नाही. स्वर्ग माझे अशा दुर्दैवीपणापासून रक्षण कर!"

येशू पुढे म्हणाला:

"मग तू मला असं का विचारत आहेस की तू मला कसे नाराज केलेस?

जेव्हा आत्मा माझ्या इच्छेपासून दूर जातो तेव्हाच पाप होते.

आह! माझ्या मुली, माझ्या इच्छेचा पूर्ण ताबा घेण्यासाठी, सर्व प्राण्यांच्या मनाच्या सर्व अवस्था तू स्वतःमध्ये घेतल्या पाहिजेत. हे माझ्या आईचे आणि माझ्या स्वतःच्या मानवतेचे झाले आहे._

किती दुःख आणि मनःस्थिती आपल्यात केंद्रित झाली आहेत!

काही प्रसंगी, माझी प्रिय आई शुद्ध श्रद्धेच्या अवस्थेत राहिली आहे, तर माझी कण्हत मानवता चिरडली गेली आहे.

प्राण्यांच्या सर्व पापांच्या आणि दुःखांच्या प्रचंड वजनाखाली.

पण, मी त्रास देत असताना,

प्राण्यांच्या दुःखाच्या विरुद्ध सर्व वस्तूंवर माझा अधिकार होता.

माझी प्रिय आई विश्वास, आशा, प्रेम आणि प्रकाशाची राणी राहिली,

देण्यास सक्षम असेल अशा प्रकारे

सर्वांना विश्वास, आशा, प्रेम आणि प्रकाश. ते करण्यास सक्षम होण्यासाठी ,

प्राण्यांचे सर्व दुःख प्रथम स्वतःमध्ये केंद्रित केले पाहिजे

आणि, राजीनामा आणि प्रेमाने,

- वाईटाला चांगल्यासाठी बदला,

- प्रकाशात अंधार,

- ज्वाळांमध्ये थंडी.

माझी इच्छा पूर्णता आहे .

ज्याला तिच्यामध्ये राहायचे आहे त्याने सर्व शक्य आणि कल्पित वस्तूंवर अधिकार स्वीकारला पाहिजे.

जेवढे एखाद्या प्राण्याला शक्य आहे.

मी प्रत्येकाला किती माल देऊ शकतो! किंवा माझी आई.

जर आपण ते दिले नाही तर ते कोणीही घेऊ इच्छित नाही. आम्ही देतो कारण ***आम्ही सर्व काही सहन केले आहे.***

आम्ही पृथ्वीवर असताना,

आमचे निवासस्थान दैवी इच्छा पूर्ण होते.

तुझी पाळी

-आमच्या समान मार्गावर चालणे ई

- आम्ही जिथे झालो तिथे घ्या.

तुम्ही आमच्या इच्छेनुसार जगता यावर विश्वास ठेवा

-किंवा छोटी गोष्ट किंवा ती

-हे जीवनासारखे, अगदी पवित्र आहे का?

नववा! इतकंच. सर्व काही बंदिस्त असणे आवश्यक आहे.

काही चुकत असेल तर,

मग तुम्ही असे म्हणू शकत नाही की तुम्ही आमच्या इच्छेनुसार जगता.

म्हणून सावध रहा आणि आपल्या शाश्वत इच्छेनुसार आपला प्रवास सुरू ठेवा.

मला शाश्वत इच्छेमध्ये मग्न वाटले जेव्हा, मला स्वतःकडे खेचून, माझ्या गोड येशूने मला माझ्या शरीरातून बाहेर काढले आणि मला स्वर्ग आणि पृथ्वीचे दर्शन घडवले.

ते मला दाखवून तो मला म्हणाला :

"प्रिय कन्या, आपल्या परम इच्छेने आपण विश्वाचे महान यंत्र, आकाश, सूर्य, महासागर आणि बाकीचे सर्व काही भेट म्हणून तयार केले आहे.

पण कोणाला? जे आमची इच्छा पूर्ण करतात त्यांना.

आमची वैध मुले म्हणून त्यांना सर्व काही दिले गेले आहे. आमच्या कामांच्या प्रतिष्ठेचा आदर करून आम्ही ते केले.

आम्ही ते अनोळखी किंवा अवैध मुलांना देत नाही.

कारण त्यांना या भेटवस्तूंचे मोठे मूल्य समजणार नाही किंवा आमच्या कामाच्या महान पवित्रतेची ते कदर करणार नाहीत. उलट त्यांना तुच्छ लेखून पांगवायचे.

आमच्या कायदेशीर मुलांना या भेटवस्तू अर्पण करून, आमची इच्छा, जी त्यांचे खरे जीवन आहे, त्यांना सृष्टीद्वारे प्रकट झालेल्या आमच्या प्रेमाचे सर्व पैलू समजण्यास मदत करते .

कारण प्रत्येक निर्मित वस्तू आपल्या प्रेमाचा एक विशिष्ट पैलू व्यक्त करते. म्हणून त्यांनी आम्हाला आमच्या प्रेमाच्या या प्रत्येक पैलूसाठी प्रेम, गौरव आणि सन्मान देऊन परतफेड केली पाहिजे.

अशा प्रकारे आपल्यातील सुसंवाद आपल्याला जवळ आणतो.

ज्यांना आमच्या इच्छेची जाणीव नाही त्यांना या भेटवस्तूंचा आनंद वाटत असला तरी ते हडपखोर आणि अवैध मुले म्हणून करतात.

आमची इच्छा त्यांच्यामध्ये राहत नाही म्हणून,
सृष्टीद्वारे त्यांच्यावरील आपल्या प्रेमाची थोडीशी किंवा कमी समज नाही,
किंवा आपल्या इच्छेचे मोठे फायदे नाहीत.

या सर्व गोष्टी कोणी निर्माण केल्या हेही अनेकांना माहीत नाही. ते अनोळखी लोक आहेत ज्यांना या सर्व वस्तूंच्या मध्ये राहूनही त्यांना आपले म्हणून ओळखावेसे वाटत नाही.

वैध पुत्र म्हणून,

स्वर्गीय पित्याने माझ्या मानवतेला संपूर्ण विश्वाची महान देणगी सोपविली आहे.

असे काहीही नाही ज्यासाठी मी त्याला पारस्परिकता देऊ केली नाही,
भेटवस्तूसाठी भेट, प्रेमासाठी प्रेम.

मग माझी स्वर्गीय आई आली जिला तिच्या निर्मात्याशी संवाद साधणे चांगले ठाऊक होते . आता माझ्या मर्जीची मुलं येतील.

सर्व सृष्टी आनंदाने आनंदित आहे, प्रसिद्ध आहे

आणि माझ्याबरोबर तुम्ही स्वतःमध्ये सर्वोच्च इच्छेची वैध मुलगी ओळखता.

सर्व प्राणी तुझ्याकडे धावतील,

- फक्त तुमचे स्वागत करण्यासाठी नाही,

-परंतु त्यांच्या निर्मात्याकडून तुमची प्रशंसा करण्यासाठी, बचाव करण्यासाठी आणि तुम्हाला भेटवस्तू मानण्यासाठी.

ते स्पर्धा करतील

तुम्हाला प्रेमाचे विविध पैलू प्रदान करण्यासाठी जे निर्माण केलेल्या गोष्टींमधून प्राप्त होतात.

एखादा प्राणी तुम्हाला तुमच्या निर्मात्याच्या सौंदर्याची भेट त्याच्याशी निगडित प्रेम देईल.

दुसरा तुम्हाला त्याच्याशी संबंधित प्रेमासह शक्तीची भेट देईल.

आणि म्हणून ते भेटवस्तूंसाठी असेल

ज्यामध्ये शहाणपण, चांगुलपणा, पवित्रता, प्रकाश, शुद्धता, या दैवी गुणधर्मांशी संबंधित प्रेमाच्या विशिष्ट पैलूंसह असतात.

त्यामुळे आत्मा आणि ईश्वर यांच्यातील सर्व अडथळे दूर होतील.

स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये स्थित, आत्म्याला सृष्टीमध्ये सापडलेल्या प्रेमाची विविध रहस्ये कळतील आणि देवाच्या सर्व भेटवस्तूंचे भांडार होईल.

मी माझ्या गोड येशूला त्याच्या दुःखात साथ दिली,

विशेषतः ज्यांचा त्याने गेथसेमाने बागेत अनुभव घेतला .

मी त्याच्याबद्दल सहानुभूती दाखवत असताना, तो माझ्या आत हलला आणि म्हणाला :

"माझी मुलगी,

माझा स्वर्गीय पिता माझ्या मानवतेच्या दुःखाचा आरंभकर्ता होता. दुःख निर्माण करण्याची आणि प्राण्यांचे ऋण फेडण्यासाठी जे आवश्यक आहे ते ओतण्याचे सामर्थ्य त्याच्याकडेच होते.

प्राण्यांसाठी म्हणून,

- त्यांनी मला दिलेला त्रास दुय्यम होता. कारण त्यांचा माझ्यावर अधिकार नव्हता, किंवा ते इच्छेनुसार दुःख निर्माण करू शकत नाहीत. स्वर्गीय पिता प्राण्यांमध्ये अशाच प्रकारे कार्य करतो.

निर्मितीच्या वेळी, उदाहरणार्थ,

मनुष्याच्या आत्म्यामध्ये आणि शरीरात केलेले पहिले कार्य माझ्या दैवी पित्याने केले. किती सुसंवाद आणि आनंद मानवी स्वभावात जमा झाला आहे!

माणसामध्ये सर्व काही सुसंवाद आणि आनंद आहे.

फक्त त्याच्या शरीराचा विचार करा.

त्यातून किती सुसंवाद आणि आनंद मिळतो!

त्याचे डोळे पाहतात, तोंड बोलतात, पाय चालतात.

त्याचे हात त्याच्या पायांनी ज्या गोष्टी साध्य करू दिल्या आहेत त्या घेतात आणि हाताळतात.

पण जर त्याच्या डोळ्यांना दिसले की त्याला व्यक्त होण्यासाठी तोंड नसेल, किंवा चालायला पाय असतील आणि पकडायला हात नसतील.

त्याला सुसंवाद आणि आनंदाची कमतरता नाही का?

आता आपण मानवी आत्म्याचा विचार करूया , त्याची इच्छा, बुद्धी आणि स्मरणशक्ती.

त्यातून किती सुसंवाद आणि आनंद मिळतो!

मानवी स्वभाव (शरीर आणि आत्मा) हा खरोखर शाश्वत सुसंवादाचा भाग आहे.
देवाने मनुष्याच्या आत्म्यामध्ये आणि शरीरात एक ईडन तयार केले, एक पूर्णपणे स्वर्गीय ईडन.

मग त्याने त्याला त्याचे निवासस्थान म्हणून पृथ्वीवरील ईडन दिले. मानवी स्वभावातील प्रत्येक गोष्ट सुसंवाद आणि आनंद आहे.

जरी पापाने हा सलोखा आणि हा आनंद भंग केला आहे,
देवाने मानवामध्ये निर्माण केलेल्या चांगल्या गोष्टींचा पूर्णपणे नाश केला नाही.

ज्याप्रमाणे भगवंताने स्वतःच्या हातांनी जीवांचे सामंजस्य आणि आनंद निर्माण केला.

त्याने माझ्यामध्ये सर्व आवश्यक दुःख निर्माण केले

- मानवी कृतघ्नतेची भरपाई करण्यासाठी e
- गमावलेल्या आनंदाची आणि सुसंवादाची भरपाई करण्यासाठी. हीच स्थिती सर्व प्राण्यांची आहे.

जेव्हा मी त्यांच्यापैकी एखाद्याला एखाद्या विशेष पवित्रतेसाठी किंवा मिशनसाठी बोलावतो, तेव्हा ते माझे स्वतःचे हात आहेत जे त्याच्या आत्म्यामध्ये कार्य करतात,

- त्याला कधीतरी त्रास देणे,
- दुसऱ्याला प्रेम किंवा स्वर्गीय सत्यांचे ज्ञान.

माझा मत्सर इतका मोठा आहे की मी इतर कोणालाही स्पर्श करू देत नाही. जर मी प्राण्यांना या निवडलेल्या आत्म्यासाठी काही करू दिले तर ते नेहमीच दुय्यम असते. **मी प्राधान्य ठेवतो आणि माझ्या योजनेनुसार त्यास आकार देतो."**

मला माझ्या गोड येशूच्या अनुपस्थितीबद्दल काळजी वाटली आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"माझ्यामध्ये असलेले वाईट कोणाला माहीत आहे आणि ज्यापासून येशू दुःख टाळण्यासाठी स्वतःला लपवतो?" माझ्यात हलतो,

त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी, चिन्ह

की आत्म्यामध्ये वाईट नाही आणि

की तो पूर्णपणे देवाने भरलेला आहे ,

त्याला आतून किंवा बाहेर जे काही घडते ते त्याला आनंद देत नाही.

त्याचा आनंद फक्त मी आणि मी मध्ये आहे.

हे केवळ संदर्भातच खरे नाही

- धर्मनिरपेक्ष गोष्टी,

- परंतु पवित्र गोष्टींना देखील,

- धार्मिक लोकांसाठी,

- धार्मिक विधी,

- संगीत इ.

या आत्म्यासाठी,

या सर्व गोष्टी थंड, उदासीन आणि त्याच्या मालकीच्या नसल्यासारखे वाटतात.
कारण अगदी सोपे आहे:

जर आत्मा माझ्यामध्ये पूर्णपणे भरलेला असेल तर तो माझ्या सुखांनी परिपूर्ण आहे.
इतर सुखांना बसायला जागा मिळत नाही.

ते कितीही सुंदर असले तरी आत्मा त्यांच्याकडे आकर्षित होत नाही.

ते तिला मृत वाटतात.

दुसरीकडे, जो आत्मा माझा नाही तो रिक्त आहे .

जेव्हा तो पृथ्वीवरील गोष्टींच्या संपर्कात येतो तेव्हा त्याला अनुभव येतो

- कृपया तिला आवडत असलेल्या गोष्टींचा विचार केला तर

- तुम्हाला आवडत नसलेल्या गोष्टी आल्यास क्षमस्व.

त्यामुळे तो सतत सुख-दुःखाच्या चक्रात असतो.

माझ्याकडून मिळत नसलेल्या सुखांसारखे

- टिकू नका e

- अनेकदा दुःखात बदलते,

आत्मा एका वेळी आनंदी आणि दुसऱ्या वेळी दुःखी असतो.

एका क्षणी ती प्रेमळ असते आणि दुसऱ्याच क्षणी माघार घेते. आत्म्याच्या शून्यतेमुळे या मूड स्विंग्स आणि बदल होतात.

तुमच्यासाठी, पृथ्वीवर जे काही आहे त्यात तुम्हाला आनंद मिळतो का?

मग दुःख टाळण्यासाठी मी लपून राहीन, अशी भीती तुझ्यात का आहे? मी जिथे आहे तिथे दुःख होऊ शकत नाही."

मी उत्तर दिले:

"माझ्या प्रिये, मला पृथ्वीवरील कोणत्याही गोष्टीत आनंद वाटत नाही, ते कितीही चांगले असले तरीही.

तुला माझ्यापेक्षा जास्त माहिती आहे .

तुझ्या अनुपस्थितीच्या दुःखाशिवाय मी कशाचा आनंद घेऊ शकतो

- मला शोषून घेते,

- मला माझ्या आत खोलवर कडू बनवते आणि

- तुझ्यापासून वंचित राहण्याच्या दुःखाशिवाय मला सर्वकाही विसरायला लावते का?

"

येशू पुढे म्हणाला :

"हे तुम्हाला पुष्टी देते की तुम्ही माझे आहात आणि माझ्यात भरलेले आहात.

आनंदात ही शक्ती आहे:

- जर ते माझे असेल तर प्राण्याचे माझ्यामध्ये रूपांतर करा;
- जर ते नैसर्गिक असेल तर ते मानवी गोष्टींमध्ये आत्मा आणते;
- जर ते उत्कटतेतून आले असेल तर ते आत्म्याला वाईटाकडे घेऊन जाते.

आनंदाची भावना क्षुल्लक वाटेल; तरीही ते नाही: ही पहिली चळवळ आहे

- चांगल्यासाठी किंवा

- वाईट साठी.

हे असे का आहे ते पाहूया:

आदामाने पाप का केले?

कारण तो देवत्वाच्या भोगापासून दूर गेला आहे

त्या फळासाठी जेव्हा हव्हेने त्याला निषिद्ध फळ दिले आणि त्याला ते खाण्यास सांगितले.

फळ पाहताच त्याला आनंद वाटला.

आणि हव्हेच्या बोलण्याने त्याला आनंद झाला की जर त्याने त्याला खाल्ले तर तो देवासारखा होईल.

तो खाऊन मजा घेतली आणि हा आनंद त्याच्या पडण्याची पहिली हालचाल होती.

जर, उलट, त्याने प्रयत्न केला असता

- जेव्हा तुम्ही ते पाहता तेव्हा माफ करा,
- ईव्हेचे शब्द ऐकण्याची गैरसोय e
- ते खाण्याच्या विचाराने तिरस्काराने, त्याने पाप केले नसते.

त्याऐवजी, तो त्याच्या आयुष्यातील पहिला वीर कृत्य करेल.

- इव्हेला प्रतिकार करणे आणि
- ते दुरुस्त करणे.

तो त्याच्या निष्ठेचा मुकुट एकावर ठेवेल

ज्याचे त्याने खूप देणे आहे ई

ज्याचे सर्व अधिकार त्याच्याकडे होते .

अरेरे! आत्म्यात निर्माण होणाऱ्या विविध सुखांकडे लक्ष देणे कसे आवश्यक आहे:

जर ते *दैवी सुख* असतील तर ते जीवन जगतात,

जर ते *मानव असतील किंवा उत्कटतेने आले* असतील तर ते मृत्यूला कारणीभूत ठरतात. तेव्हा वाईटाच्या प्रवाहाने दबून जाण्याचा धोका असतो ."

माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत चालू राहून,

मी प्रार्थना केली की माझा गोड येशू माझ्या गरीब आत्म्याला भेट देईल.

सर्व चांगले , तो प्रकट झाला.

त्याच्या पवित्र हातांनी त्याने मला अनेक वेळा स्पर्श केला.

जिथे त्याने मला स्पर्श केला तिथे त्याने एक चिन्ह, एक प्रकाश सोडला. त्यानंतर तो निघून गेला.

मग माझा पहिला कबूल करणारा, आता मृत, आला आणि मला म्हणाला:

"मला त्या ठिकाणांना स्पर्श करायचा आहे जिथे परमेश्वराने तुम्हाला स्पर्श केला आहे."

खरंच इच्छा नव्हती, पण आक्षेप घेण्याची ताकद नसल्यामुळे मी परवानगी दिली. जेव्हा त्याने असे केले तेव्हा त्याला प्रकाश सांगण्यात आला की येशूने मला स्पर्श केला होता.

प्रत्येक अतिरिक्त स्पर्शाने - ज्या ठिकाणी येशूने मला स्पर्श केला होता - प्रकाशाने तिच्यावर अधिकाधिक आक्रमण केले.

मी आश्चर्यचकित झालो आणि माझ्या कबूलकर्त्याने मला सांगितले:

“ मी तुमच्याकडे दानधर्मासाठी आलो तेव्हा मिळालेल्या गुणवत्तेसाठी मला बक्षीस देण्यासाठी परमेश्वराने मला पाठवले आहे.

आता ते माझ्यासाठी शाश्वत वैभवाच्या प्रकाशात रूपांतरित झाले आहे”.

मग माझा दुसरा कबुलीजबाब, मृत, त्याच्या पाळी आला . तो मला म्हणाला,
“येशूने तुला काय सांगितले ते मला सांग.

मला त्याचे ऐकायचे आहे जेणेकरून या सत्यांचा प्रकाश माझ्या आयुष्यात येशूने तुमच्याशी बोललेल्या अनेक सत्यांच्या प्रकाशाशी एकरूप होईल आणि ज्याने मी तेव्हा गर्भवती झालो होतो.

आयुष्यभर त्याचे सत्य ऐकण्याच्या इच्छेने मी कमावलेल्या गुणवत्तेचे बक्षीस मिळवण्यासाठी परमेश्वराने मला पाठवले आहे.

देवाची सत्ये ऐकणे म्हणजे काय हे तुम्हाला माहीत असते तर! त्यांच्यात किती आकर्षक प्रकाश आहे!

जे लोक या सत्यांबद्दल बोलतात किंवा ऐकतात त्यांच्यासाठी सूर्याच्या फायद्यांची छाया आहे.

ज्यांना त्यांचे ऐकायचे आहे त्यांना ते ओळखण्यासाठी तुम्ही तुमचे प्रयत्न वाढवले पाहिजेत .

मग त्याने तुम्हाला काय सांगितले? "

चॅरिटीबद्दल येशूने मला जे सांगितले होते ते लक्षात ठेवून मी ते त्याला कळवले.
असे करता करता माझे शब्द प्रकाशात बदलले आणि तो प्रकाश त्याला घेरला.
खूप आनंद झाला, तो गेला.

आता दानधर्माबद्दल येशूने मला जे सांगितले ते येथे आहे :

"माझी मुलगी, दानधर्माला सर्वकाही प्रेमात कसे बदलायचे हे माहित आहे.
आगीचा विचार करा - ते विविध प्रकारचे लाकूड आणि इतर गोष्टींचे आगीत
रूपांतर करू शकते. जर त्याच्याकडे सर्व काही ज्वाळांमध्ये बदलण्याची शक्ती
नसेल तर तो त्याच्या नावास पात्र ठरणार नाही.

आत्म्यासाठीही तेच आहे : जर ते सर्व काही प्रेमात बदलत नसेल,
अलौकिक गोष्टी आणि नैसर्गिक गोष्टी,
सुख-दुःख आणि तिच्या सभोवतालची प्रत्येक गोष्ट, ती खरी धर्मादाय असल्याचा
दावा करू शकत नाही. "

असे म्हणताच अनेक भडकले
- त्याच्या हृदयातून पळून गेला,
- संपूर्ण स्वर्ग आणि पृथ्वी
- मग एकाच ज्योतीत एकत्र.

तो जोडला:

"माझ्या हृदयातून सतत ज्वाला निघतात. एकासाठी ते प्रेम आणतात,
दुसऱ्याला वेदना, दुसऱ्याला प्रकाश,
दुसऱ्या शक्तीकडे इ.

जरी त्यांची कार्ये भिन्न असली तरी, या सर्व ज्वाला माझ्या प्रेमाच्या भट्टीतून येतात

आणि त्यांचा मुख्य उद्देश प्राण्यांशी प्रेमाचा संवाद साधणे आहे.

त्यामुळे ते एकाच ज्योतीत विलीन होतात. प्राण्यांसाठी हे असे असले पाहिजे:
जरी ते वेगवेगळ्या गोष्टी करत असले तरी त्यांचे अंतिम ध्येय प्रेम असले पाहिजे.
अशाप्रकारे त्यांच्या कृती लहान ज्वाला बनतात ज्या एकत्रितपणे एकत्रितपणे एक
महान ज्योत बनवतात जी सर्वकाही जाळून टाकते आणि सर्वकाही माझ्यामध्ये
बदलते.

अन्यथा या प्राण्यांमध्ये खरे दान नाही.

मी नुकताच माझ्या प्रिय येशूला होली कम्युनियनमध्ये प्राप्त केले होते. जेव्हा त्याने
मला त्याच्या पृथ्वीवरील जीवनातील सर्व कृत्ये सादर केली तेव्हा मी देवाच्या
सर्वात पवित्र इच्छेमध्ये पूर्णपणे गढून गेलो होतो,
जणू ते स्वतःलाच ओळखत आहेत.

त्याने मला दर्शन घडवले

- युकेरिस्टच्या संस्काराची संस्था

-आणि त्याने स्वतःला दिलेला सहभागिता.

किती अद्भूत, प्रेमाचा हा अतिरेक होता स्वतःशी! एवढ्या मोठ्या विलक्षण
माणसासमोर माझे मन गोंधळून गेले.

माझा गोड येशू मला म्हणाला :

"माझ्या परम इच्छेची प्रिय मुलगी, माझ्या इच्छापत्रात सर्व काही आहे.

तो प्रत्येक दैवी विचाराला कृतीत रूपांतरित करतो आणि त्याच्यापासून काहीही
सुटत नाही.

जो कोणी माझ्या विलमध्ये राहतो त्याला त्याचे फायदे कळवायचे आहेत.

जेव्हा मी माझ्या प्रेमाचा संस्कार स्थापित केला तेव्हा मला का स्वीकारायचे होते हे
आपण जाणून घ्यावे अशी माझी इच्छा आहे.

मानवी मनासाठी हा एक अनाकलनीय चमत्कार आहे:

त्या मनुष्याला परमात्मा प्राप्त होतो,

की अनंत अस्तित्व एका मर्यादित अस्तित्वात बंद आहे

- पण त्याला मिळालेला सन्मान त्याला मिळो आणि त्याला त्याच्यासाठी योग्य निवासस्थान मिळेल.

हे मानवी मनाला न समजणारे रहस्य आहे

की प्रेषित, ज्यांनी तरीही अवतार आणि इतर रहस्यांवर विश्वास ठेवला,

तो अस्वस्थ झाला आणि अविश्वास करण्यास प्रवृत्त झाला.

माझ्या अनेक उपदेशानंतरच त्यांनी होकार दिला.

युकेरिस्टची स्थापना करताना, मला प्रत्येक गोष्टीचा विचार करावा लागला. प्राणी मला स्वीकारणार होते,

- देवत्वासाठी सन्मान, प्रतिष्ठा आणि एखाद्याचे घर सापडले.

तसेच माझ्या मुली, जेव्हा मी हा महान संस्कार, माझी चिरंतन इच्छा प्रस्थापित केली,

माझ्या मानवी इच्छेशी एकरूप ,

त्याने मला सर्व पवित्र यजमान दिले जे काळाच्या शेवटपर्यंत अस्तित्वात असायचे .

मी त्या सर्वांकडे पाहिले आणि एकामागून एक ते खाऊन टाकले.

मी माझ्या प्रत्येक संस्कारात्मक जीवनात जिवंत आणि स्वतःला जीव देण्यास उत्सुक असल्याचे पाहिले.

माझी मानवता, संपूर्ण मानवी कुटुंबाच्या वतीने,

प्रत्येकाने मला स्वीकारण्याचे बंधन गृहीत धरले e

त्याने प्रत्येक पाहुण्यांसाठी एक घर घेतले.

माझे देवत्व, जे माझ्या मानवतेपासून अविभाज्य होते, प्रत्येक संस्कार यजमानाला वेढले आहे.

- सन्मान,

- प्रशंसा आणि

- दैवी आशीर्वाद,

जेणेकरून महाराजांचे मनामध्ये इच्छित सन्मानाने स्वागत होईल.

प्रत्येक संस्काराचे यजमान माझ्याकडे सोपवले गेले आहे आणि ते माझ्या मानवतेचे निवासस्थान बनले आहे.

प्रत्येक माझ्या दिव्यत्वामुळे सन्मानाच्या मिरवणुकीत गुंतले होते. नाहीतर मी सृष्टीत कसे उतरले असते?

हे फक्त अशा प्रकारे स्वतःला प्राप्त करत होते

-माझ्यामुळे मी माझ्या सन्मानाचे आणि सन्मानाचे रक्षण केले आहे, ई

- मी माझ्या व्यक्तीसाठी योग्य घर बांधले आहे.

हे मला सहन करण्याची परवानगी दिली

- अपवित्र,

- उदासीनता,

- अनादर आणि

- प्राण्यांची कृतघ्नता.

जर मला स्वतःला असे प्राप्त झाले नसते, तर मी प्राण्यांमध्ये उतरू शकलो नसतो. मला स्वीकारण्याचा मार्ग किंवा साधन त्यांच्याकडे नसेल.

माझ्या प्रत्येक कामासाठी ही माझी पद्धत आहे.

मी एकदाच कृत्य करतो, त्याला जीवन देऊन इतर सर्व वेळा ते स्वतःच पुनरावृत्ती होईल.

सर्व चाचण्या पहिल्या कृतीशी जोडल्या गेल्या आहेत जणू ती एकच कृती आहे.

अशा प्रकारे माझ्या इच्छेच्या सर्वशक्तिमानतेने मला सर्व शतके मिठी मारली.
त्याने मला सर्व संवादक आणि सर्व संस्कार यजमानांना उपस्थित केले.
प्रत्येकासाठी मी स्वतःला प्राप्त केले आहे.

इतक्या प्रेमाच्या अतिरेकावर कोण विश्वास ठेवू शकत होता?
प्राण्यांच्या हृदयात उतरण्यापूर्वी, मी स्वतःला प्राप्त केले
-माझ्या दैवी अधिकारांचे रक्षण करण्यासाठी e
-माझी व्यक्ती प्राण्यांना सादर करण्यास सक्षम होण्यासाठी.

तितकेच

मी स्वतःला प्राप्त करून जे कृत्य केले त्याच कृतीमध्ये मला प्राण्यांची गुंतवणूक करायची होती,

- त्यांना योग्य स्वभाव देणे आणि मला स्वीकारण्याचा जवळजवळ अधिकार देणे.'
येशूचे हे शब्द ऐकून, मला खूप आश्चर्य वाटले आणि शंका आली.

येशूने जोडले:

"तुला शंका का येते?

हे देवाचे काम नाही का?

ही कृती जरी एकच कृती असली तरी ती इतर सर्वांवर नेली नाही का?

शिवाय, तसे होते ना?

- माझ्या अवतारासाठी,

-माझ्या पृथ्वीवरील जीवनासाठी ई

- माझ्या आवडीसाठी?

मी फक्त एकदाच अवतार घेतला, मी एक जीवन जगले आणि मला उत्कटतेने ग्रासले. तरीही माझा अवतार, माझे जीवन आणि माझी आवड प्रत्येकासाठी आणि विशेषतः प्रत्येकासाठी होती.

मी अजूनही प्रत्येक जीवासाठी कृतीत आहे

जणू, या क्षणी, मी अवतार घेतला आणि माझ्या उत्कटतेचा सामना केला.

नाही तर, मी देव म्हणून नाही, तर एक प्राणी म्हणून वागेन,

दैवी शक्ती नसणे ,

तो सगळ्यांकडे जाऊ शकत नाही आणि स्वतःला सगळ्यांना देऊ शकत नाही .

आता, माझ्या मुली, मला तुझ्याशी माझ्या प्रेमाच्या आणखी एका अतिरेकीबद्दल बोलायचे आहे.

जो प्राणी माझी इच्छा पूर्ण करतो आणि त्यात राहतो तो माझ्या मानवतेच्या सर्व कृतींना आलिंगन देतो.

कारण जीव माझ्यासारखा व्हावा यासाठी मी खूप उत्सुक आहे.

त्याची इच्छा आणि माझी इच्छा एक असल्याने,

- माझी इच्छा आनंदित आहे आणि मजा करत आहे,

- तो सृष्टीमध्ये माझ्यामध्ये असलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टी ठेवतो, त्यात संस्कारात्मक यजमानांचा समावेश आहे.

माझी इच्छा, जी सृष्टीमध्ये आहे, तिला दैवी सन्मान आणि प्रतिष्ठेने घेरते.

माझा तिच्यावर विश्वास आहे कारण माझ्या मृत्यूने तिला पालक बनवले आहे

माझ्या सर्व वस्तूंचे, माझ्या सर्व कामांचे आणि माझ्या आयुष्याचेही».

नेहमीप्रमाणे, मी माझ्या वधस्तंभावर खिळलेल्या प्रेमाची पूजा केली आणि त्याला सांगितले:

"मी तुझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो किंवा त्याऐवजी मला तुझा हात दे आणि मला तुमच्या इच्छेच्या अफाटतेमध्ये ठेवा, जेणेकरून मी असे काहीही करू शकत नाही जे तुमच्या सर्वात पवित्र इच्छेचा प्रभाव नाही».

मी हे म्हटल्याप्रमाणे, मी स्वतःला विचार केला:

"जर दैवी इच्छा सर्वत्र आहे आणि मी त्यात आहे, तर मी का म्हणतो: 'मी तुझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो'?"

माझ्या आत फिरत असताना, माझा गोड *येशू मला म्हणाला* :

"माझी मुलगी,

जे कृती करतात किंवा फक्त प्रार्थना करतात त्यांच्यात खूप फरक आहे,

- कारण निसर्गाने माझी इच्छा सर्वत्र आहे आणि सर्वकाही व्यापून टाकते. आणि जो, *जाणीवपूर्वक आणि स्वतःच्या मर्जीने* ,

कार्य करण्यासाठी आणि प्रार्थना करण्यासाठी माझ्या इच्छेच्या राज्यात प्रवेश करा.

एक उदाहरण पाहू.

जेव्हा सूर्य पृथ्वीवरून चमकतो, तेव्हा सर्व ठिकाणी प्रकाश आणि उष्णता समान प्रमाणात मिळत नाही. काही ठिकाणी सावली असते तर काही ठिकाणी प्रकाश थेट आणि अधिक तीव्र असतो. कोणत्या प्राण्याला सर्वात जास्त प्रकाश आणि उष्णता मिळते:

सावलीत काय आहे किंवा काय उघड आहे?

सावलीत प्रकाश नसतो असे म्हणता येत नसले तरी वस्तुस्थिती अशी आहे की प्रकाश अधिक उजळ आणि उघड्या ठिकाणी उष्णता अधिक तीव्र असते. खरंच, सूर्याची किरणे या ठिकाणी पूर येतात आणि ते शोषून घेतात.

जर सूर्य जागरूक असेल आणि त्याच्या प्रज्वलित किरणांच्या संपर्कात असलेला

प्राणी त्याला प्रत्येकाच्या नावाने म्हणेल:

"हे सूर्या, तुझ्या प्रकाशासाठी आणि पृथ्वीवर प्रकाश टाकून तू आम्हाला मिळवून दिलेल्या सर्व फायद्यांसाठी मी तुझे आभार मानतो. सर्व प्राण्यांच्या नावाने, तू केलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टींसाठी मी तुला कृतज्ञ आहे."

या प्राण्यापासून सूर्याला कोणता गौरव, कोणता सन्मान आणि कोणता आनंद मिळणार नाही!

माझी इच्छा सर्वत्र आहे हे जरी खरे असले तरी, स्वतःच्या इच्छेच्या सावलीत राहणारा आत्मा माझ्या इच्छेच्या प्रकाशाची तीव्रता, त्याची उष्णता किंवा त्याचे सर्व फायदे अनुभवू शकत नाही.

दुसरीकडे, माझ्या इच्छेमध्ये प्रवेश करणारी आत्मा स्वतःची सावली नाहीशी करते. अशाप्रकारे माझ्या इच्छेचा प्रकाश त्यावर चमकतो, त्याला आच्छादित करतो आणि त्याचे स्वतःमध्ये रूपांतर करतो.

माझ्या चिरंतन इच्छेमध्ये बुडलेला आत्मा मला सांगतो:

"हे पवित्र आणि सर्वोच्च इच्छा, तुमच्या प्रकाशासाठी आणि स्वर्ग आणि पृथ्वीला तुमच्या प्रकाशाने भरून तुम्ही आम्हाला आणलेल्या सर्व फायद्यांसाठी धन्यवाद. सर्वांच्या वतीने, मी तुमच्या सर्व फायद्यांसाठी कृतज्ञता व्यक्त करतो."

म्हणून, मला इतका सन्मान, गौरव आणि आनंद वाटतो की कशाचीही तुलना होत नाही.

माझ्या मुली, स्वतःच्या इच्छेच्या सावलीत जगणाऱ्या आत्म्याला किती वाईट गोष्टी येतात! ही सावली तिला गोठवते आणि तिला आळशीपणा आणि सुन्नतेत बुडवते.

माझ्या इच्छेच्या प्रकाशात जगणाऱ्या आत्म्यासाठी हे उलट आहे».

नंतर मी माझे शरीर सोडले आणि पाहिले की एक संसर्गजन्य रोग येत आहे,

- अनेक लोकांच्या अलग ठेवणे समाविष्ट आहे.

भीतीने राज्य केले आणि नवीन प्रकारच्या अनेक वाईट गोष्टी घडल्या. तथापि, मला आशा आहे की येशू त्याच्या सर्वात मौल्यवान रक्ताच्या गुणवत्तेमुळे शांत झाला

आहे.

मी माझ्या गोड येशूच्या अफाट प्रेमाचा विचार करत होतो.

त्याने मला सर्व प्राणी प्रेमाच्या जाळ्यात एकजूट दाखवले आणि *मला सांगितले* :

"माझी मुलगी,

माणूस निर्माण करताना मी प्रेमाची अनेक बीजे ठेवली आहेत

त्याच्या बुद्धीत, त्याच्या डोळ्यात, त्याच्या तोंडात, त्याच्या हृदयात, त्याच्या हातपायांमध्ये. मी त्याच्या संपूर्ण व्यक्तीमध्ये प्रेमाचे बीज ठेवले.

मला बाहेरून अभिनय करायचा असल्याने,

माझ्या इच्छेनुसार या बिया अंकुर वाढवण्यासाठी आणि वाढवण्यासाठी मी स्वतःला आणि सर्व निर्माण केलेल्या वस्तू त्याच्यासमोर ठेवल्या.

शाश्वत देवाने पेरलेले हे बिया शाश्वत आहेत. अशा प्रकारे मनुष्याला स्वतःमध्ये एक शाश्वत प्रेम असते.

शाश्वत प्रेम नेहमीच शाश्वत प्रेमाच्या परतीच्या शोधात असते.

मला व्हायचं होतं

- माणसाच्या आत बीज म्हणून ई

- त्याच्या बाहेर एक कार्यकर्ता म्हणून,

माझ्या चिरंतन प्रेमाचे झाड त्याच्यामध्ये वाढवण्यासाठी.

माणसाला डोळ्यांनी बघण्याचा काय फायदा होईल,

त्याच्या डोळ्यांना दिसणारा बाह्य प्रकाश स्रोत नसेल तर?

मनाचेही तसेच आहे,

जर त्याच्याकडे आपले विचार व्यक्त करण्यासाठी शब्द नसतील तर त्याची बुद्धी निष्फळ आहे. वगैरे.

माझे माणसावर इतके प्रेम आहे की मी केवळ माझ्या शाश्वत प्रेमाचे बीज त्याच्यामध्ये जमा केले नाही तर सर्व सृष्टीमध्ये पसरलेल्या त्याच शाश्वत प्रेमाच्या बाह्य लहरींना मी त्याच्या अधीन केले आहे.

अशा प्रकारे, त्याच्या डोळ्यांत चमकणारा, सूर्य त्याला माझ्या शाश्वत प्रेमाच्या लाटा आणतो.

जर त्याने त्याची तहान भागवण्यासाठी पाणी किंवा भूक भागवण्यासाठी अन्न घेतले तर या वस्तू त्याला माझ्या शाश्वत प्रेमाच्या लाटा आणतात.

त्याला त्याच्या पायांचा आधार देऊन, मुख्य भूमी त्याला माझ्या शाश्वत प्रेमाच्या लाटा आणते. ज्या फुलाला त्याचा वास येतो किंवा त्याला उष्णता देणाऱ्या अग्नीचेही तेच आहे. सर्व काही त्याला माझ्या शाश्वत प्रेमाच्या लाटा आणते.

मी आत्म्याच्या आत आणि बाहेर काम करतो

- सर्वकाही व्यवस्थित ठेवा,
- प्रत्येक गोष्टीची पुष्टी करा e
- सर्वकाही सील करा.

अशा प्रकारे मी माझे चिरंतन प्रेम तुमच्यावर प्रकट करतो जेणेकरून तुम्ही मला शाश्वत प्रेम परत देऊ शकता.

सर्व सृष्टी माझ्यावर चिरंतन प्रेम करू शकते कारण त्यात बीज आहे.

माझे शाश्वत प्रेम माणसात पेरले गेले तरी त्याला त्याचा अनुभव येत नाही. कारण, या बीजाला मारल्यानंतर तो आंधळा झाला.

जर ते जळत असेल तर उष्णता जाणवत नाही.

जर तो खातो आणि पितो, तर तो स्वतः ला उत्साही करत नाही आणि त्याची तहान भागवत नाही. कारण जिथे बियाणे गुदमरले आहे, तिथे कसलीच औचित्य नाही."

मी देवाच्या परम पवित्र इच्छेशी एकरूप होतो

- प्रत्येक प्राण्याच्या आत्म्याला भेट देणे e

- प्राण्यांच्या प्रत्येक विचारासाठी माझ्या येशूला प्रेमासाठी प्रेम अर्पण करणे. मी हे करत असताना माझ्या मनात एक विचार आला:

"अशा प्रार्थना करून काय फायदा?

हे प्रार्थनेपेक्षा खूप मूर्खपणाचे वाटते. "

माझ्या आत फिरत असताना, माझा दयाळू येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

तुम्हाला प्रार्थना करण्याच्या या पद्धतीचे फायदे जाणून घ्यायचे आहेत का?

जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेचा खडा माझ्या देवत्वाच्या अथांग समुद्रात टाकतो, तेव्हा,

जर त्याची इच्छा प्रेम करू इच्छित असेल तर

- माझ्या प्रेमाच्या असीम समुद्राचे पाणी सुरकुतते आणि

-मला वाटते माझ्या प्रेमाच्या लाटा त्यांच्या स्वर्गीय परफ्यूममधून बाहेर पडतात;

मला माझ्या प्रेमातील सुख आणि आनंद जाणवतो

जे प्राण्याच्या इच्छेच्या गारगोटीने गतिमान झाले होते.

जर त्याने माझ्या पवित्रतेची पूजा केली तर, माणसाचा खडा माझ्या पवित्रतेच्या समुद्राला उत्तेजित करेल.

माझ्या पवित्रतेच्या शुद्ध परफ्यूमने मला ताजेतवाने वाटते.

थोडक्यात, मनुष्य जे काही करेल ते माझ्या इच्छेनुसार साध्य होईल
ते माझ्या गुणधर्मांशी संबंधित समुद्रात फेकलेल्या दगडासारखे आहे.

आणि, लाटांमुळे,
मला असे वाटते की माझे गुण मलाही अर्पण केले जात आहेत
सन्मान, गौरव आणि प्रेम जे,
- दैवी मार्गाने,
प्राणी मला तसे देते.

याची तुलना अतिशय गरीब माणसाशी करता येईल
यासह सर्व गोष्टींचा मालक असलेल्या अत्यंत श्रीमंत माणसाच्या इस्टेटला भेट देणे
- थंड पाण्याचा झरा,
- एक गरम पाण्याचे कारंजे e
- एक सुगंधी कारंजे.

गरीबांकडे देण्यासारखे काही नाही कारण श्रीमंतांकडे आधीच सर्वकाही आहे. पण
तरीही तो तिच्यावर प्रेम करू इच्छितो.

ते काय करू शकतं?

तो एक खडा घेऊन थंड पाण्याच्या कारंज्यात टाकतो.

मग पाण्यावर सुरकुत्या पडतात आणि एक नाजूक ताजेपणा निर्माण होतो.

घरमालकाला या ताजेपणामुळे मिळणारा आनंद मिळतो आणि म्हणूनच तो
त्याच्याकडे असलेल्या मालाची प्रशंसा करतो. कशासाठी?

कारण गरीब माणसाच्या मनात पाणी ढवळण्याचा विचार होता आणि जे पाणी ढवळले जाते ते पाणी ताजेपणा, उबदारपणा किंवा सुगंध देऊ शकते.

माझी इच्छा प्रविष्ट करण्याचा अर्थ येथे आहे :

माझे अस्तित्व हलवा आणि मला सांगा:

"तुम्ही किती चांगले, दयाळू, पवित्र, अफाट आणि सामर्थ्यवान आहात हे मी पाहतो. तुम्ही सर्व काही आहात आणि मला तुमच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि प्रसन्न करण्यासाठी तुमच्यातील सर्व काही हलवायचे आहे."

ते खूप वाटत नाही का? या शब्दांनी तो माझ्या अंतर्मनात माघारला.

मला वाटत:

"येशू किती चांगला आहे!

त्याला प्राण्याशी संवाद साधण्यात खरोखर आनंद वाटतो आणि त्याचे सत्य प्रकट करण्यात त्याला खूप आनंद होतो.

जेव्हा तो एक प्रकट करतो, तेव्हा ती एक उत्तेजक म्हणून कार्य करते जी त्याला जवळजवळ अप्रतिम शक्तीसह इतरांना प्रकट करण्यासाठी नेते. अप्रतिम! कोणते प्रेम! "

पुन्हा एकदा, येशू माझ्यातून बाहेर आला. तिचा चेहरा माझ्या जवळ आणून ती पुढे म्हणाली :

"माझी मुलगी,

माझे सत्य प्रकट करण्याचा माझ्यासाठी काय अर्थ आहे हे तुम्हाला माहीत नाही.

म्हणून तुम्ही माझ्या आनंदाने आणि अप्रतिम सामर्थ्याने आश्चर्यचकित आहात जे मला स्वतःला प्राण्यासमोर प्रकट करण्यास प्रवृत्त करते .

जो कोणी माझे ऐकण्याची आणि माझ्याशी संवाद साधण्याची इच्छा करतो तो माझ्यासाठी आनंदाचा स्रोत आहे.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा मी प्रथम सत्य प्रकट करतो तेव्हा माझी कृती ही एक नवीन निर्मिती आहे.

माझ्यामध्ये असलेल्या अनेक वस्तू आणि रहस्ये प्रकट करायला मला आवडते.

कारण मी अशी कृती आहे जी कधीच पुनरावृत्ती होत नाही,

मी नेहमी काहीतरी नवीन सांगणार असतो.

मी नेहमी प्रेम, सौंदर्य, आनंद, सुसंवाद मध्ये नवीन आहे. त्यामुळे कोणीही थकले नाही.

माझा सतत नवनवीन गोष्टी द्यायचा आणि बोलायचा कल असतो.

मला स्वतःला प्रकट करण्यास प्रवृत्त करणारी अप्रतिम शक्ती म्हणजे माझे शाश्वत प्रेम. मी प्रेमाच्या ओव्हरफ्लोमध्ये निर्मितीला गती दिली.

ब्रह्मांडात दिसणारे सर्व काही माझ्यामध्ये होते.

प्रेमाने माझ्या प्रकाशाचे प्रतिबिंब माझ्यातून बाहेर पडले आणि मी सूर्य निर्माण केला;

त्याने माझ्याकडून माझ्या विशालतेचे आणि सुसंवादाचे प्रतिबिंब बाहेर आणले आणि मी आकाश उलगाडले, त्यांना अनेक तारे आणि खगोलीय पिंडांसह एकरूप केले.

या आणि इतर गोष्टी ज्या मी निर्माण केल्या आहेत त्या माझ्या गुणधर्मांचे प्रतिबिंब आहेत जे माझ्यापासून निर्माण झाले आहेत.

अशा प्रकारे, माझ्या प्रेमाला त्याचा प्रवाह सापडला आहे.

आणि माझ्यामध्ये जे काही आहे ते सर्व सृष्टीवर विखुरलेले, लहान कणांमध्ये विखुरलेले पाहून मला खूप आनंद झाला.

तथापि, जेव्हा मी माझे सत्य प्रकट करतो तेव्हा मला काय आनंद होतो,

-माझ्या गुणधर्मांचे प्रतिबिंब नाही, परंतु वस्तूचे पदार्थ

- जे माझ्यात आहेत,

- जे माझ्याबद्दल वाक्प्रचाराने बोलतात, तयार केलेल्या गोष्टीप्रमाणे शांतपणे नाही!

आणि माझा शब्द सर्जनशील असल्याने, माझा आनंद काय नाही
जेव्हा मी सत्य पाहतो तेव्हा मी प्रकट करतो ते आत्म्यात एक नवीन सृष्टी तयार करतात!

जरी एकाच फियाटमधून मी अनेक गोष्टी तयार केल्या आहेत. अशाप्रकारे, माझे सत्य प्रकट करणे,

-हे फक्त एक फियाट नाही जे मी उच्चारतो

- पण सत्य जे मी ओळखतो.

जेव्हा मी माझे सत्य आत्म्यांना प्रकट करतो तेव्हा माझ्या आनंदाची कल्पना करा,

- शांतपणे नाही,

- पण गोड आवाजाने.

माझे सत्य प्रकट करताना, माझे प्रेम त्याचे आउटलेट शोधते आणि उत्सव साजरा करते.

आणि जे लोक माझे ऐकण्यास उत्सुक आहेत त्यांच्यावर मला खूप प्रेम आहे. ”

मी माझ्या गोड येशूबरोबर *त्याच्या उत्कटतेच्या तासांमध्ये* सोबत होतो,
विशेषतः जेव्हा *पिलातासमोर ज्यूंनी त्याच्यावर आरोप केले होते* .

या

येशूवरील आरोपांवर समाधानी नाही ,

त्याला दोषी ठरवण्यासाठी किंवा सोडण्यासाठी पुरेशी कारणे शोधण्यासाठी चौकशी केली.

माझ्या आतील भागात माझ्याशी बोलताना येशू म्हणाला :

"माझी मुलगी, माझ्या आयुष्यातील सर्व काही

- हे एक गहन रहस्य होते आणि

- उदात्त शिक्षण

ज्यावर माणसाने माझे अनुकरण करण्यासाठी चिंतन केले पाहिजे.

यहुदी खूप अभिमानाने भरलेले आणि इतके कुशल होते

— पावित्र्याचे ढोंग करणे e

- स्वतःला सरळ आणि प्रामाणिक पुरुषांचे स्वरूप देणे

ज्याचा असा विश्वास होता की मला पिलातासमोर हजर करणे ही केवळ वस्तुस्थिती आहे,

त्यांनी मला मृत्यूस पात्र असल्याचे सांगून, त्याने त्यांचे म्हणणे ऐकले आणि पुढे काहीही न करता माझी निंदा केली.

पिलात एक गैर-यहुदी होता ज्याला माहित नव्हते यावर ते विशेषतः विसंबून होते देव नाही.

पण देवाने ते वेगळे करायचे ठरवले होते

- अधिकाऱ्यांना सतर्क करा e

- त्यांना शिकवण्यासाठी,

कथित गुन्हेगाराच्या आरोपकर्त्यांची स्पष्ट प्रामाणिकता आणि पावित्र्य असूनही,

त्यांनी या आरोप करणाऱ्यांवर सहजासहजी विश्वास ठेवू नये

परंतु न्याय करण्यास सक्षम होण्यासाठी त्यांना बरेच प्रश्न कसे विचारायचे हे माहित असले पाहिजे

जर, चांगल्या हेतूच्या देखाव्यामागे,

-तेथे सत्य आहे किंवा

- उलट मत्सर, चीड आणि काही फायदा किंवा सन्मानाची लालसा.

काळजीपूर्वक तपासणी

- लोकांना प्रकट करा,
- त्यांना गोंधळात टाकू शकते आणि
- विश्वासाह नसल्याचे सिद्ध होऊ शकते.

जेव्हा त्यांना प्रश्न विचारला जातो तेव्हा ते फायदे मिळवण्याचा विचार सोडून देऊ शकतात.

इतरांवर आरोप करा. वरिष्ठांनी सिद्ध केलेल्या सदगुणापेक्षा खोट्या चांगुलपणाचे श्रेय दिल्यावर कोणते नुकसान होऊ शकत नाही!

ज्यूंचा खूप अपमान झाला

- पिलात यांच्यावर सहजासहजी विश्वास ठेवू नये आणि
- अनेक प्रश्नांची उत्तरे द्यावी लागतात.

ते पाहता पाहता ते सर्व अधिक अपमानित झाले होते

की या गैर-यहूदी न्यायाधीशामध्ये स्वतःपेक्षा अधिक धार्मिकता आणि विवेक होता. तसेच, जर पिलाताने माझी निंदा केली,

- असे नाही कारण त्याचा विश्वास होता
- पण कारण त्याच्याकडे आपले स्थान न गमावण्याचा दुसरा पर्याय नव्हता.

हेतू कसे तपासायचे हे आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे.

यामुळे चांगल्या लोकांना शांत करण्यासाठी आणि खोडकरांना गोंधळात टाकण्यासाठी ज्ञान प्राप्त होते.

अधिक जाणून घेण्याच्या इच्छेने, **पिलात मला म्हणाला:**

"म्हणजे तू राजा आहेस? तुझे राज्य कुठे आहे?"

"होय, मी राजा आहे" असे सांगून मला त्याला आणखी एक उदात्त धडा द्यायचा होता. या उत्तरासह, मला त्याला सांगायचे होते:

"माझे राज्य काय आहे हे तुला माहीत आहे का?"

हे माझे दुःख, माझे रक्त आणि माझे गुण आहेत.

माझे राज्य माझ्या बाहेर नाही, तर माझ्या आत आहे, जे तुमच्या बाहेर आहे ते एक वास्तविक राज्य किंवा वास्तविक साम्राज्य असू शकत नाही .

कारण माणसाच्या बाहेर जे आहे

ते हरवले किंवा हडप केले जाऊ शकते आणि ते सोडण्यास भाग पाडले जाईल.

माणसाच्या आत जे आहे ते काढता येत नाही. त्याचा ताबा शाश्वत आहे.

माझ्या राज्याची वैशिष्ट्ये आहेत

जखम,

काट्यांचा मुकुट e

क्रॉस _

मी इतर राजांसारखा वागत नाही

- जे त्यांच्या विषयाला त्यांच्यापासून वेगळे ठेवतात,
- सुरक्षिततेशिवाय आणि वीज पुरवठ्याशिवाय:

मी माझ्या लोकांना कॉल करतो

- माझ्या जखमांमध्ये जगा,
- माझ्या दुःखाने बळकट केले,
- माझ्या रक्ताने विझवलेले ई

- माझ्या देहातून पोसलेले.

हे खरोखरच राज्य करते.

इतर सर्व रॉयल्टी गुलामगिरी, संकट आणि मृत्यू रॉयल्टी आहेत. माझ्या राज्यात खरे जीवन आहे."

माझ्या शब्दात किती गहन रहस्ये आहेत! त्याच्या दुःखात, अपमानात आणि सर्व गोष्टींचा त्याग करताना, खऱ्या सद्गुणांच्या आचरणात, आत्म्याने स्वतःला असे म्हणले पाहिजे:

"हे माझे राज्य आहे जे नष्ट होणार नाही. कोणीही ते माझ्यापासून हिरावून घेऊ शकत नाही किंवा त्याला स्पर्श करू शकत नाही.

तो माझ्या गोड येशूसारखा चिरंतन आणि दैवी आहे. माझे दुःख त्याला बळ देतात. मी ज्या बालेकिल्ल्यात आहे त्यामुळे कोणीही माझ्याशी लढू शकत नाही."

हे शांततेचे राज्य आहे ज्याची माझ्या सर्व मुलांनी आकांक्षा बाळगली पाहिजे. "

जेव्हा माझ्या मनात पुढील विचार आला तेव्हा मी प्रार्थना केली आणि माझ्या गोड येशूच्या बाहूमध्ये पूर्णपणे शरण गेलो: "इतरांना त्रास देणे आणि माझ्या कबूल करणाऱ्यांवर ओझे बनणे, माझ्या कामात आणि नातेसंबंधात ताणतणाव करून मी एकटाच हौतात्म्य भोगतो आहे. येशूबरोबर, तर इतर मुक्त आहेत.

जेव्हा ते दुःखाच्या स्थितीत प्रवेश करतात तेव्हा ते स्वतःला मुक्त करतात.

आणि तरीही मी किती वेळा येशूला मला मुक्त करण्यासाठी प्रार्थना केली, पण व्यर्थ ». जसे मी हे विचार आणि इतर अनेकांना आश्रय दिला,

माझा प्रिय येशू आला, सर्व चांगुलपणा आणि प्रेम. माझ्या अगदी जवळ येऊन तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

मला जेवढे मोठे काम करायचे आहे,

निवडलेल्या प्राण्याला अपवादात्मक पद्धतीने वागवले जाणे आवश्यक आहे.

विमोचनाचे कार्य सर्वात मोठे होते. मी मध्यस्थ म्हणून एक प्राणी निवडला आहे ई मी तिला सर्व भेटवस्तूंनी भरून टाकले जसे पूर्वी कधीही नव्हते, जेणेकरून ती माझी आई होऊ शकेल आणि

यासाठी की मी तिच्यामध्ये मुक्तीच्या सर्व कृपा ठेवू शकेन.

तिच्या गर्भधारणेच्या क्षणापासून, तिच्यातील माझ्या स्वतःच्या संकल्पनेपर्यंत, मी **तिला परम पवित्र ट्रिनिटीमध्ये लपवून ठेवले,** ज्याने प्रत्येक गोष्टीत तिचे रक्षण आणि मार्गदर्शन केले.

जेव्हा मी तिच्या कुमारी गर्भात गरोदर होतो,

खरा महायाजक आणि याजकांमध्ये प्रथम,

मी तिचे रक्षण करण्याचा आणि प्रत्येक गोष्टीत तिला निर्देशित करण्याचा विचार केला, अगदी तिच्या हृदयाच्या धडधडीतही.

जेव्हा मी मरण पावलो, तेव्हा मला माझ्या याजकांपैकी एक, जॉनच्या मदतीशिवाय तिला सोडायचे नव्हते, एक विशेषाधिकार प्राप्त आत्मा, देवासमोर आणि इतिहासासमोर कृपेने परिपूर्ण आणि अद्वितीय आहे.

मी ते इतर आत्म्यांसाठी केले आहे का?

नाही, कारण, इतके भेटवस्तू आणि कृपा नाही,

इतर कोणीही अशा संरक्षण आणि मदतीस पात्र नव्हते.

आणि माझ्या मुली, तू सुद्धा माझ्यासमोर आणि इतिहासासमोर खास आहेस. तुझ्या आधी कोणीही प्राणी नव्हते आणि तुझ्या नंतर असे कोणतेही प्राणी नाहीत जे, माझ्या मंत्र्यांच्या सहाय्याने त्यांना आवश्यकतेनुसार पुरविण्यात आले.

माझ्या परम इच्छेचे कृत्य तुमच्यामध्ये जमा करण्यासाठी मी तुम्हाला निवडले आहे.
माझ्या इच्छेच्या पावित्र्यामुळे ते योग्य होते,
माझे काही मंत्री तुमच्या सोबत आहेत आणि त्यांचे संरक्षक आहेत
- माझ्या इच्छेची कृपा,
आणि नंतर त्यांना बाकीच्या चर्चशी संवाद साधा.

तुमच्याकडून आणि या मंत्र्यांकडून आम्हाला खूप सावधगिरीची गरज आहे.
तुझ्यासाठी , माझ्यासाठी दुसरी आई सारखी ,

तुम्हाला माझ्या इच्छेची महान भेट मिळाली पाहिजे

- तुम्हाला सर्व गुण माहित असणे आवश्यक आहे.

माझ्या सेवकांबद्दल, त्यांना तुमच्याकडून या गोष्टी मिळाल्या पाहिजेत.

***जेणेकरून पृथ्वीवर "फियाट व्हॉलंटायस मारतात" जसे ते माझ्या चर्चमध्ये स्वर्गात
साकारले जातात.***

आह! माझ्या इच्छापत्राची रक्कम तुमच्यामध्ये ठेवण्यासाठी मी तुम्हाला जे काही
द्यावे लागले ते सर्व तुम्हाला माहित नाही. ***मी तुमच्याकडून भ्रष्टाचाराचे बीज घेतले
आहे.***

मी तुमचा आत्मा आणि तुमचा स्वभाव शुद्ध केला आहे

- तुम्हाला त्यांच्याबद्दल काहीही वाटत नाही आणि ते तुमच्याबद्दल.

हा जंतू नसणे ही आग नसलेल्या लाकडाशी तुलना करता येते.

जरी मी माझ्या प्रिय आईसाठी केल्याप्रमाणे तुम्हाला मूळ पापापासून मुक्त केले
नाही,

मी तुझ्यामध्ये कृपेचा चमत्कार केला आहे जो इतर कोणालाही दिला नाही,

- तुमच्यातील भ्रष्टाचाराचे जंतू काढून टाकणे.

माझ्या तीन वेळा पवित्र इच्छापत्रासाठी ते सोयीचे झाले नसते

- आत्म्यात उतरते,
- त्याचा ताबा घेणे e
- त्याची कृत्ये त्याला कळवतो,

जर या आत्म्याला थोड्याशा भ्रष्टाचाराने माती दिली असती.

जसे ते माझ्यासाठी, पित्याच्या वचनासाठी योग्य नव्हते,
मूळ अपराधापासून मुक्त न होता स्वर्गीय आईच्या गर्भात माझी गर्भधारणा झाली.

परिणामी, मी तुला किती कृपा केली नाहीत? तुमचा विश्वास आहे की ते काहीच नाही आणि म्हणून तुम्ही तिथे थांबत नाही.

माझे आभार मानण्याऐवजी, मी तुमची आणि तुमच्या आजूबाजूला ठेवलेल्यांची मी कशी विल्हेवाट लावली आहे याची काळजी करता, जेव्हा **मला फक्त तुम्ही माझ्या इच्छेचे पालन करावे अशी माझी इच्छा आहे.**

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की माझ्या इच्छेची पूर्तता इतकी महत्वाची आहे की ती देवत्वाच्या सर्वात महत्वाच्या आदेशांमध्ये गणली जाते.

माझ्या इच्छेच्या पूर्ततेमध्ये गुंतलेली महानता आणि अपार कृपा जाणून घेण्यासाठी हा हुकूम ज्ञात व्हावा अशी माझी इच्छा आहे.

आत्मा त्याला चिकटून राहतात.

तीन प्रसंगी, देवत्वाने "जाहिरात अतिरिक्त" कार्य केले:

प्रथमच , सृष्टी दरम्यान जी प्राण्याच्या मदतीशिवाय पूर्ण झाली, कारण ती तेव्हा अस्तित्वात नव्हती.

दुसरा , विमोचन दरम्यान ज्याने एका स्त्रीच्या मदतीची विनंती केली, माझी स्वर्गीय आई, सर्व प्राण्यांमध्ये पवित्र आणि सर्वात सुंदर.

तिसरा प्रश्न स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवर आपल्या इच्छेच्या पूर्ततेशी संबंधित आहे , जेणेकरून प्राणी आपल्या इच्छेच्या पवित्रतेमध्ये आणि सामर्थ्याने जगतो

आणि कार्य करतो.

परम पवित्र त्रिनिटीच्या तीन व्यक्ती ज्याप्रमाणे अविभाज्य आहेत त्याप्रमाणे ही पूर्तता निर्मिती आणि मुक्तीपासून अविभाज्य आहे.

सृष्टीचे कार्य तेव्हाच पूर्ण होईल, असे म्हणता येईल.

- आम्ही ठरवल्याप्रमाणे,
आपल्या इच्छेसह प्राण्यामध्ये राहतील
समान स्वातंत्र्य,
समान पवित्रता ई
आपल्यात असलेली समान शक्ती .

स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवर आपल्या इच्छेची पूर्तता ही निर्मिती आणि मुक्तीची पूर्णता असेल.

सारा

- त्यांचा सर्वात तेजस्वी भाग,
- त्यांचा कळस e
- त्यांच्या एकूण प्राप्तीचा शिक्का.

या डिक्रीची अंमलबजावणी करण्यासाठी, आम्हाला दुसरी स्त्री वापरायची आहे: स्वतः.

एका स्त्रीच्या आग्रहास्तव तो माणूस त्याच्या गैरसमजात पडला.

आणि आम्हाला एका महिलेला कॉल करायचा होता

- गोष्टी योग्य ठेवण्यासाठी,
- माणसाला त्याच्या अडचणीतून बाहेर काढण्यासाठी ,

- त्याची प्रतिष्ठा, सन्मान आणि देवत्वाची खरी समानता पुनर्संचयित करण्यासाठी, जे सृष्टीत पूर्वकल्पित आहे .

त्यामुळे सावध रहा आणि गोष्टी हलक्यात घेऊ नका.

हे फक्त काहीही नाही पण

-दैवी आदेश e

- निर्मिती आणि पूर्ततेची कामे पूर्ण करणे .

आम्ही माझ्या आईला जॉनकडे सोपवले आहे जेणेकरून तुम्ही त्याच्यामध्ये आणि त्याच्याद्वारे, चर्चमध्ये, माझ्या सर्व शिकवणी आणि सर्व उपकारांचा खजिना माझ्यावर सोपवावा आणि मी याजक म्हणून स्वीकारले आहे.

अभयारण्याप्रमाणे मी तिच्यात ठेवली आहे,

चर्चला आवश्यक असलेले सर्व नियम आणि सिद्धांत.

या बदल्यात, माझ्या कृती आणि शब्दांबद्दल विश्वासू आणि ईर्ष्या बाळगून तिने ते माझ्या विश्वासू शिष्य जॉनमध्ये ठेवले.

अशा प्रकारे माझ्या आईचे संपूर्ण चर्चवर प्रभुत्व आहे .

मी तुमच्याबरोबर त्याच प्रकारे पुढे गेलो:

"फियाट व्हॉलंटस तुआ" मध्ये संपूर्ण चर्चने भाग घेतला पाहिजे, म्हणून मी तुम्हाला माझ्या एका मंत्र्याकडे सोपवले आहे, जेणेकरून तुम्ही त्याच्याकडे पैसे जमा करू शकता.

- माझ्या इच्छेबद्दल मी तुम्हाला जे काही प्रकट केले आहे,

- जोडल्याबद्दल धन्यवाद,

- कसे प्रविष्ट करावे ई

- पित्याला कृपेचे एक नवीन युग उघडायचे आहे , त्याची खगोलीय वस्तू प्राण्यांबरोबर सामायिक करायची

त्यांचा हरवलेला आनंद परत मिळवण्यासाठी. म्हणून लक्ष द्या आणि माझ्याशी विश्वासू राहा».

माझ्या नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,

माझा चांगला येशू दुःखी नजरेने आला आणि मला सोडून जाऊ शकला नाही.
चांगुलपणा, *त्याने मला सांगितले* :

"माझ्या मुली, मी तुला त्रास देण्यासाठी आलो आहे.

लक्षात ठेवा जेव्हा मला पुरुषांना शिक्षा करायची होती तेव्हा तुम्ही आक्षेप घेतला होता की त्यांच्या जागी तुम्हाला शिक्षा करायची होती? तुझ्या समाधानासाठी आणि तुझ्या फायद्यासाठी मी दहा ऐवजी पाचच शिक्षा देण्याचे मान्य केले का?

सध्या, राष्ट्रांना लढायचे आहे आणि जे स्वतः ला सर्वात मजबूत बाहू मानतात ते स्वतःला सर्वात कमकुवत नष्ट करण्यासाठी दात घासतात.

म्हणून मी तुमच्या वचनानुसार, दंडाची संख्या पाचपर्यंत कमी करण्यासाठी तुम्हाला त्रास देण्यासाठी आलो आहे. आग आणि पाण्याने, माझे न्यायमूर्ती संपूर्ण शहरे आणि लोकांचा नाश करण्यासाठी या घटकांची शक्ती तैनात करतील.

या शिक्षा कमी करण्यासाठी तुमच्याकडून दुःख सहन करणे आवश्यक आहे."

असे म्हणताच तो माझ्या अंतरंगात माघारला.

त्याने अनेक वाद्ये धरलेली दिसत होती आणि जेव्हा त्याने त्यांना ओवाळले, मी असे दुःख अनुभवत होतो की मी कसे जगू शकलो हे मला माहित नाही. जेव्हा त्याने पाहिले की मी या दुःखांसाठी आणि ज्याने सर्व गोष्टींवर विजय मिळवला त्याच्या हवेने मी रडत आहे आणि थरथर कापत आहे , तेव्हा त्याने मला *सांगितले* :

"तुम्ही माझे जीवन आहात आणि मला योग्य वाटेल तसे मी माझ्या आयुष्याची विल्हेवाट लावू शकतो." आणि त्याचा त्रास मला होत राहिला.

सर्व काही देवाच्या गौरवासाठी, माझ्या आत्म्याचे कल्याण आणि सर्वांचे तारण होवो.

त्याने नंतर जोडले :

"माझ्या मुली, संपूर्ण जग उलट आहे.

प्रत्येकजण बदल, शांतता आणि नवीन गोष्टींची आशा करतो.

ते चर्चा करण्यासाठी एकत्र येतात आणि त्यांना आश्चर्य वाटते की त्यांना काय पूर्ण करावे हे माहित नाही आणि ते कोणतेही गंभीर निर्णय घेत नाहीत.

त्यामुळे खरी शांतता नाही आणि भविष्याशिवाय हे सर्व शब्दात उतरते. त्यांना आशा आहे की इतर परिषद प्रभावी परंतु अयशस्वी निर्णय आणू शकतात.

दरम्यान, प्रत्येकजण भीतीने वाट पाहत आहे. काही नवीन युद्धांची तयारी करत आहेत तर काही नवीन विजयासाठी.

पण लोक अधिक गरीब होत चालले आहेत. या दुःखद, गडद आणि रक्तरंजित काळात, ते एका नवीन युगाची वाट पाहत आहेत आणि आशा करतात ज्यामध्ये स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवर देवाची इच्छा पूर्ण होईल.

सध्याच्या परिस्थितीला कंटाळलेले हे सर्वजण या नव्या युगाची आशा बाळगून आहेत, पण त्यात नेमके काय असेल हे न कळता.

ज्याप्रमाणे मी पहिल्यांदा आलो तेव्हा लोकांना माझ्या पृथ्वीवर येण्याबद्दल माहिती नव्हती, ही व्यापक अपेक्षा ही घडी जवळ आल्याचे खात्रीलायक लक्षण आहे.

पण सर्वात खात्रीशीर चिन्ह हे आहे की मी आत्म्याला संबोधित करून मला काय करायचे आहे ते मी प्रकट करतो, जसे मी माझ्या आईसोबत केले होते.

मी या आत्म्याला माझी इच्छा, कृपा आणि त्यामध्ये असलेले प्रभाव सर्व मानवजातीला कळावे यासाठी संवाद साधतो».